LASSmeddelande

Nr 2 1993

Schackgymnasister
redo för resan

LASS–meddelande nummer 2 1993, utgivet maj 1993

Medlemstidning för Linköpings Allmänna Schacksällskap

Redakör:	Bo Sjögren, Klockaregården 31, 582 38 LINKÖPING, tel 013–17 62 00
Bitr redaktörer:	Michael Carlsson, Storgården 48, 582 38 LINKÖPING, tel 013–17 79 24
	Robert Ericsson, Åbylundsgatan 7, 582 36 LINKÖPING, tel 013–12 58 54
MAIL–adress:	bosj@nsc.liu.se
LASS Postgiro:	49 61 30–6
Spellokal:	Torggatan 6, tel 013–10 43 50
Ordförande:	Ingvar Carlsson, Allmogegatan 44, 583 30 LINKÖPING, tel 013–21 31 21
Sekreterare:	Bo Sjögren, (se ovan)
Kassör:	Per Vernersson, Rydsvägen 252 A:21, 582 51 LINKÖPING, tel 013–17 56 86
Ungdomskommitte:	Ingvar Carlsson, (se ovan)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Redaktörens ruta ..... sid 3
Särspelet ..... *Viktoria Johansson* sid 4
Ett problem eller två? ..... *Åke Hellström* ..... sid 5
I stället för LM–artikel ..... sid 6
LASS I: Mittspel i Div 1 ..... *Jörgen Fransson* ... sid 13
LASS I: Välskött slutspel ..... *Robert Ericsson* .... sid 15
LASS II: Seriesegrare igen ..... *Åke Svensson* ..... sid 18
LASS III: Rapport nr 2 ..... *Börje Pettersson* .... sid 20
Allsvenska resultat ..... sid 22
En provokatörs bekännelser ..... *Mikael Helin* ..... sid 25
Ett lagparti ..... *Claes Eriksson* ..... sid 27
En klass för sig (DM 1993) ..... *Bo Sjögren* ..... sid 31
Ungdomsverksamheten ..... sid 34
MSF Open ..... *Anna Eriksson* ..... sid 40
En kväll i Buenos Aires ..... *Viktoria Johansson* sid 45
Äventyr i österled ..... *Anders Jansson* .... sid 47
Egeisk resa ..... *Torvald Larsson* ... sid 49
Rankinglista 1993–05–01 ..... sid 56

© Författarna och redaktionen, 1993. Material får ej publiceras i sin helhet utan copyrightinnehavarnas tillstånd. Delar av artiklar, t ex kommenterade partier, får reproduceras med angivande av källan.

Omslagsfoto: De Geerskolans vinnande lag i skol–DM. Från vänster: Anders Jansson, Johan Hellsten, Jonas Barkhagen och Viktoria Johansson. Foto: Marie Johansson

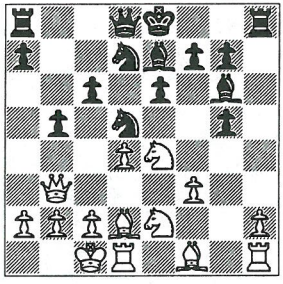
Redaktörens Ruta

LASSmeddelande är denna gång några veckor försenat, vilket bl a beror på att redaktören reste till USA under två veckor i slutet av april, samt på sen inlämning av vissa nyckelmanus. Det blir förmodligen inte bättre till nästa nummer; då tänker jag nämligen åka till England!

Detta nummer har, helt oavsiktligt, kommit att handla mycket om resor. Några av våra framgångsrika juniorer har skrivit ner sina upplevelser i exotiska och avlägsna orter, som t ex Buenos Aires, Tartu och Malmö: Viktoria Johansson berättar om en förtrollad kväll med Garry Kasparov; Anders Jansson varnar för de hemska effekterna av hög alkoholkonsumtion; och Anna Eriksson, slutligen, redogör för den katastrofala matsituationen i södra Skåne. Anders och Viktoria har på omslaget fått sällskap av Jonas Barkhagen och Johan Hellsten, tillsammans vann de skollag–DM, och därmed var det raka spåret mot SM–tecknet. NM lär spelas på Färöarna.

I detta nummer filosoferar också Torvald Larsson kring en seglats i den grekiska, och turkiska, övärlden; hans berättelse tecknar samtidigt bilden av schackspelaren och vännen Erik Tholén.

Låt mig emellertid börja där det förra numret slutade:

NN – Sjögren

Den här ställningen uppstod efter vits fjortonde drag. Nu följde **14. – a5 15. a3 a4 16. Da2 b4 17. c4 b3 18. Db1 c5 19. cxd5 exd5 20. Lc3 g4! 21. Lg2 dxe4 22. f4 f5 23. h3 g3** och svart vann ganska komfortabelt, trots en besvärande tidsnöd.

Varför visar jag nu en så enahanda batalj; ett spel mot ett mål? Jo, p g a det märkliga faktum att svart gör tio bondedrag i följd i en mittspelsställning; det tillhör väl inte vanligheterna?

Det finns fler kuriositeter i detta nummer; Arno Platau, t ex, undvek att flytta fribönder i mer än tjugo drag, medan Håkan Greiff, till ingen nytta, fick in tre avdragsschackar med kungen i partiet mot Tony Herrström.

Jag har fått många bevis på att förra LASSmeddelandet var uppskattat; tack för alla värmande ord! Nu kan jag ju (tyvärr) inte ta åt mig hela äran; **Micke Carlsson** och **Robert Ericsson** har stor del i att slutresultatet blivit som det blivit, liksom **Per–Ove Jakobsson**, de digitaliserade bildernas mästare. Och man får inte glömma **tryckeriet**, som gjorde en helt felfri insats.

Trots allt var förra numret inte perfekt. Den mest pinsamma missen var naturligtvis att jag råkade kasta om färgerna i partiet mellan Per Vernersson och Håkan Greiff; Per var naturligtvis svart! Nåja, sådant inträffar i de bästa familjer.

Välkomna till ännu ett fullmatat, förmodligen inte felfritt, LASSmeddelande!

Ny klubblokal?

Ännu har ingen uppgörelse träffats med en eventuell ny hyresvärd, och avtalet för vår nuvarande lokal är uppsagt från oktober. Förhandlingar pågår, och styrelsen har gott hopp om att finna en lösning före semestern.

Zonturneringen:

Särspelet

Zonturneringen i Gausdal fick för mig ett snopet slut. Eftersom jag legat på första plats under hela turneringen, blev jag trots en mycket bra insats lite besviken när jag fick dela förstaplatsen med Ingrid Dahl från Norge och Johanna Paasikangas från Finland. Jag orkade nämligen inte igenom hela turneringen utan förlorade i en av de sista ronderna mot Johanna Paasikangas. I år fick den Nordiska zonen bara en plats till interzonturneringen och därför bestämdes att ett särspel skulle äga rum i Helsingfors under påskhelgen.

Viktoria Johansson

Favorittippad var givetvis Johanna som överlägset vann zonturneringen för två år sedan och dessutom spelade på hemmaplan. Ingrid är en mer rutinerad spelare och eftersom hon aldrig tidigare förlorat mot Johanna var hon också något av en favorit.

Lottningen utföll så att Johanna och Ingrid skulle mötas i första ronden. När Johanna redan efter tre timmar besegrat Ingrid mycket elegant trodde de flesta att Johanna skulle bli mycket svårslagen. Jag började också tvivla på om jag skulle kunna ta några poäng över huvud taget, men det blev mycket lättare än jag någonsin hade kunnat drömma om. Så här lätt besegrade jag Johanna efter knappt fyra timmars spel.

V Johansson – J Paasikangas

Sverige – Finland

1. d4 Sf6 2. c4 g6 3. Sc3 Lg7 4. e4 d6 5. Le2 0–0 6. Sf3 e5 7. 0–0 Sc6 8. d5 Se7 9. b4 Se8 10. a4 a5 11. La3 axb4 12. Lxb4 f5 13. Sd2 b6 14. Sb5

Jag hade förberett kungsindiskt inför särspelet och ställningen är exakt den jag hade planerat att spela mot Johanna, dock inte som vit utan som svart. Det var ändå en fördel att vara bekant med ställningen och jag kände redan från början till att t ex 14. a5 stupar på 14. – c5 15. dxc6 Sxc6, och svart vinner a5–bonden.

14. – Kh8

Ett intressant, typiskt kungsindiskt drag men 14. – c6 är en annan möjlighet. Efter 15. dxc6 Sxc6 16. Lc3 Sc7 17. Sb3 Tf6 18. Ld2 h6 står vit något bättre men ställningen borde trots allt vara ganska oklar.

15. f3 f4?

Dåligt drag. Svart släpper sitt tryck mot e4 och vit kommer i fortsättningen alldeles för lätt fram på damflygeln. 15. – Lh6 verkar naturligare och gör det inte lika lätt för vit som i partiet. Intressant för vit att spela är då 16. exf5 gxf5 17. f4 Lxf4 18. Txf4 exf4 19. a5 Tb8

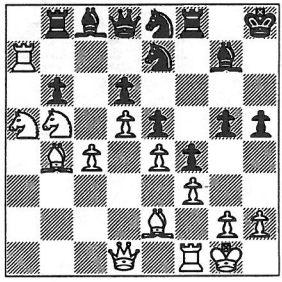
16. Sb3 h5 17. a5 Tb8

18. axb6 Txa1 19. bxc7 Txd1 20. cxd8D hotade.

18. axb6 cxb6

Kanske är 18. – c6 bättre. Efter 19. dxc6 Dxb6+ 20. Kh1 Dxc6 21. Sa5 Db6 22. Lxd6 vinner vit bonde, men partifortsättningen efter 18. – cxb6 blir ännu sämre för svart.

19. Ta7! g5? 20. Sa5!

Det är svårt att hitta något alternativ till att slå springaren. Om 20. – Ld7 så 21. Sb7 osv. Om

20. – Sf6 21. Lxd6 bxa5 22. Lxe7 med lätt vinst för vit.

20. – bxa5 21. Lxa5 Tb6 22. De1! Ld7

Nu går det inte att undvika kvalitetsförlust.

23. c5 dxc5 24. Lxb6 Dxb6 25. Txd7 c4 26. Df2 Dxb5 27. Txe7 Lf6 28. Te6 Ld8 29. Tc1 Db2 30. Txc4 La5 31. Dc5

Annars kan en löpare till d2 bli alltför farlig.

31. – Tg8 32. Dxa5 Dxe2 33. Dc3 Kh7 34. Txe5 Sf6 35. Te7+ Kg6 36. Te6 Tf8 37. Tcc6 Uppgivet

Efter den lätta vinsten i första partiet mot Johanna kände jag mig ganska säker. Det blev en snabb remi mot Ingrid och sedan besegrade jag Johanna en andra gång, men nu som svart i kungsindiskt. Jag måste erkänna att jag hade blivit ganska besviken om jag inte hade vunnit mot henne också i det andra partiet. Vi har nämligen spelat mot varandra sex gånger tidigare där Johanna vunnit fyra partier och jag bara två, trots att jag stått överlägset bättre i de flesta partierna. Därför känns det bra att jag äntligen har utjämnat (det står 4–4 just nu) efter mitt första nederlag i Stockholm 1988.

Det sista partiet mot Ingrid påverkade inte slutresultatet så vi tog en snabb remi. Resultatet blev att jag vann på tre poäng Paasikangas blev tvåa efter två vinster mot Ingrid som fick ett poäng.

Jag skulle vilja tacka de som hjälpt mig med förberedelserna. Utan dem hade jag inte vunnit särspelet, även om jag aldrig tidigare förlorat något särspel jag deltagit i. Ett särskilt tack till Susanne, Alexei, Tom och Richard som hjälpt mig vidare till interzonfinalen som kommer att spelas i Jakarta på Java, Indonesien. Sverige kommer att ha två deltagare, eftersom Pia beslutat sig för att ännu en gång försöka att nå VM–slutspelet för damer.

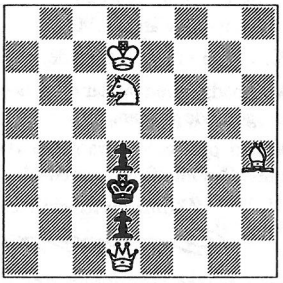
Redaktionen gratulerar och önskar lycka till i den stundande interzonturneringen, samt, naturligtvis, ett fylligt reportage till nästa nummer!

Ett problem eller två?

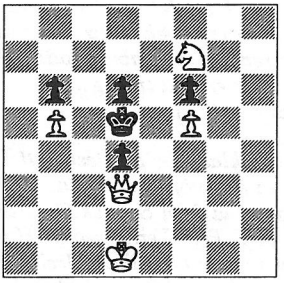
Ett nära identiskt lösningsförlopp där två olika pjäser utför samma jobb. För enkelheten kan man säga att det är två versioner av samma idé.

Åke Hellström

Inexakt kan jag säga att S–versionen kom till i början av sjuttiotalet, medan den med L såg dagens ljus omkring 1985. Problemen är var för sig lätta och ganska obetydliga men kopplingen med bibehållen symmetri kanske kan roa någon. (Lösningar på sidan 55.)

Matt i 3 drag

Matt i 3 drag

I stället för LM-artikel

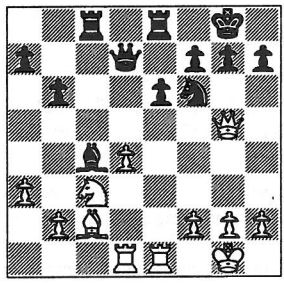
Redaktören beklagar att det inte blir någon artikel i LASSmeddelande om årets Linköpingsmästerskap. Till viss del beror det på en önskan att sprida författarskapet på så många som möjligt, och eftersom Per V, Ingvar, Robert, Torvald och Börje redan lovat att bidra med annat material minskade antalet tänkbara skribenter avsevärt. Resten får skrivas på min välbekanta lättja och min oförmåga att övertala de kvarvarande kandidaterna.

Med den osvikliga intuition som en redaktör för en tidskrift som denna måste besitta, insåg jag redan efter två ronder att Hasse Jonsson skulle vinna. Jag försökte därför, med all diplomatisk finess jag kunde åstadkomma, förklara för honom att vinnaren av LM brukade skriva en artikel till LASSmeddelande, så varför inte börja fundera på saken redan nu? Hasse svarade "Fråga Per, då!" och smällde igen dörren så snabbt att jag nätt och jämnt hann rädda min långa näsa. (Hasse, vad sägs om en SM–artikel?)

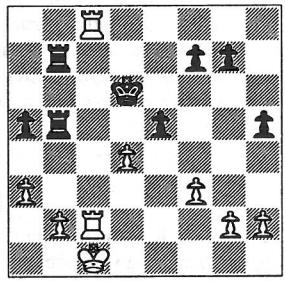
Jag var ungefär lika framgångsrik i mina övriga övertalningsförsök, och gav till slut upp. I stället bjuder vi på ett hopplock av partier och ställningar med kommentarer av de inblandade. Den som letar efter en röd tråd genom dessa rader, letar förgäves.

Det stod väl klart för de flesta att LM skulle bli en kapplöpning mellan de två elitseriespelarna från Schack 08, Hasse Jonsson och Per Vernersson. Hasse släppte en remi mot Håkan Greiff, medan Per radade upp ett prydligt staket.

När de möttes i rond 5 var det övriga fältet i det närmaste avsågat:

Hans Jonsson – Per Vernersson

Hans Jonsson – Per Vernersson

Vad har dessa båda ställningar gemensamt? Som jag ser det åtminstone fyra saker:

1. De är hämtade från samma parti, den första från drag 21, den andra från drag 41.
2. Båda hade avgörande betydelse för utgången av årets LM.
3. I båda vinner vit bonde.
4. I båda fallen landar en pjäs på a4 med avgörande verkan.

Vilken pjäs och varianterna fixar du säkert själv. Om inte finns svaren på sidan 12.

(Kommentarer: Hans Jonsson)

Men Hasse släppte en halva till, denna gång mot Ingvar och eftersom Per raskt återupptog sitt tillfälligt avbrutna staketbygge var ställningen dem emellan i

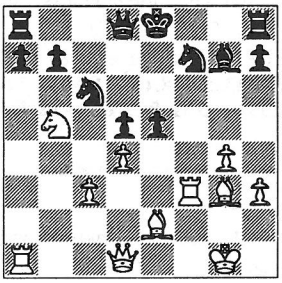
det närmaste helt lika inför sista ronden. Hasse skulle möta Per Svensson, medan Per V tog sig an Mikael Helin. Kvalitetspoängsberäkningen såg ut att gynna Per, som hade alla trumf på hand så länge inte Torvald Larsson slog Pelle Lindberg.

Sista ronden gick verkligen inte i Pellarnas favör. Torvald och Hasse besegrade sina motståndare, medan Mikael Helins kompromisslösa angrepp ebbade ut i dött remislutspel (Spelarna har avböjt att kommentera partiet, och redaktören känner sig inte kapabel att förklara finesserna i de hårresande förvecklingarna.):

Mikael Helin – Per Vernersson

LM Rond 9

1. e4 c6 2. f4 d5 3. e5 c5 4. b4 cxb4 5. d4 Lf5 6. a3 e6 7. axb4 Lxb4+ 8. c3 Le7 9. Sf3 Sc6 10. Le2 Sh6 11. h3 Le4 12. g4 g5 13. 0–0 Lxf3 14. Txf3 gxf4 15. Sa3 f6 16. Lxf4 Sf7 17. exf6 Lxf6 18. Sb5 e5 19. Lg3 Lg7

20. Txf7 Kxf7 21. Df1+ Kg8 22. c4 h5 23. cxd5 Sxd4 24. Lc4 Th6 25. Sxd4 exd4 26. Df5 hxg4 27. hxg4 Dc8 28. Ld3 Dc3 29. Tb1 Tf8 30. De4 Dd2 31. Txb7 Dd1+ 32. Le1 Df3 33. Dxf3 Txf3 34. Lf5 d3 35. Tb8+ Lf8 36. Lb4 Tf6 37. Kg2 Tf4 38. Ld2 T4xf5 39. gxf5 Txf5 40. d6 Td5 41. Kf3 a6 42. Ke4 Txd6 43. Tb3 Kf7 44. Txd3 Tc6 45. Tf3+ Ke8 46. Tf5 Le7 47. Te5 Kd7 48. Td5+ Ke6 49. Te5+ Kf7 50. Tf5+ Kg6 51. Td5 Lf6 52. Td3 Kf7 53. Kd5 Tc8 54. Ke4 Ke6 55. Tb3 Tc6 56. La5 Tc4+ 57. Kd3 Td4+ 58. Kc2 Ta4 59. Tb6+ Kf5 60. Ld2 Le7 61. Th6 Ke5 62. Th5+ Ke6 63. Ta5 remi

Mikael Helin gjorde, inom parentes sagt, en fin turnering, och hans välbekanta, spektakulära angreppsstil firade stora triumfer. Några av de mest publikvänliga vinsterna återfinns i en separat artikel på sidan 25.

Hasse vann, alltså; utan att ha sett mer än ett fåtal partier känns det trots allt som om rättvisa skipats. Hasse vann det inbördes mötet, och har en mer dynamisk, kreativ filosofi vid schackbrädet. Per, slog det mig plötsligt, är ett slags schackspelets Sonny Liston; Liston var otroligt slagtålig (Enligt tidningsuppgifter tränade han genom att försöka klyva tegelstenar med hakan, samt genom att släppa upp tre–fyra sparringpartners samtidigt i ringen, låta dem slå allt vad de orkade i en rond, och därefter systematiskt knocka dem i nästa.), och behövde oftast bara en chans för att avgöra matchen. (Vem Hasse i så fall skulle motsvara? Tja, jag vet inte riktigt; vad var det han hette nu igen, han som besegrade Liston?)

Här borde naturligtvis finnas ett parti kommenterat av vinnaren, men en av mina medredaktörer (diskretion hedersak) förbjöd mig att be Hasse om ett sådant. I stället får vi njuta av en lektion i positionsspel, med Per V som lärare:

Per Vernersson – Ove Nyhlén

LM Rond 2

1. c4 Sf6 2. d4 e6 3. Sf3 d5 4. Sc3 Le7 5. Lg5 0–0 6. e3 h6 7. Lh4 b6 8. Le2 Lb7 9. Lxf6 Lxf6 10. cxd5 exd5 11. b4 c6

Den här varianten (med 9. Lxf6) har spelats åtskilliga gånger mellan K och K. Svart har då så gott som alltid spelat 11. – c5 och spelet har fortsatt 12. bxc5 bxc5 13. Tb1 Lc6 14. 0–0 Sd7 15. Lb5 Dc7 16. Df3 och vit har ett litet initiativ. 11. – c6 är en respektabel fortsättning som använts av bl a Short mot Timman.

12. 0–0 Dd6 13. Tb1

13. Db3 är ett alternativ.

13. – Sd7 14. a4 a5

En standardidé i den här sortens ställningar. Vit planerade att själv spela a5.

15. bxa5

15. b5 c5 tyckte vit inte riktigt om, ty de vita pjäserna är mycket dåligt posterade för spel mot de hängande bönderna, vilka i sin tur är väl understödda.

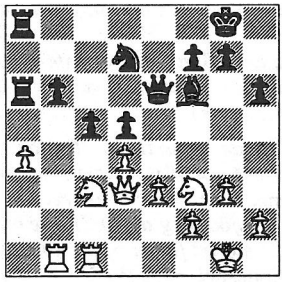
15. – Txa5 16. Dd2 La6

Svart väljer att byta bort en "dålig" löpare. Men det är en helt öppen fråga vem som vinner på bytet. Vits löpare uträttar trots allt inte så mycket och c6–bonden blir inte lätt att gardera "ekonomiskt".

17. Lxa6 Txa6 18. Dd3 Tfa8 19. Tfc1 De6

För att förbereda c5. Som vi senare kommer att se är det draget ospelbart eftersom d5–bonden blir utsatt.

20. g3 c5?

21. Tb5! Ta5 22. Tcb1 g6 23. Txa5 Txa5 24. Tb5 Ta8

Efter tornbyte går inte d5–bonden att försvara.

25. Kg2 h5 26. h4

Ingen brådska! Angrepp måste kombineras med försvar, och vit förekommer först ett svart angreppsförsök medelst g5.

26. – Te8 27. Dc2 Dc6 28. Db3

Med hjälp av små medel har svart blivit utspelad; d5–bonden faller.

28. – cxd4 29. exd4!

Det är viktigt att hålla Sd7 på mattan!

29. – Ld8 30. Sxd5 Te4 31. Dd3 f5?!

Svart beslutar sig för att bli riktigt desperat, men vit har välposterade pjäser och nu blir svarts kung ytterligare ett angreppsmål. Men samtidigt kan man ju förstå att en dylik behandling som svart fått hittills inte gör att han längtar till ett slutspel...

32. Kh2 Dd6 33. Sc3 Tg4(?) 34. Dc4+ Kg7 35. Td5 De7 36. Dc8 1–0

(Kommentarer: Per Vernersson)

Efter de båda giganterna från öst blev det en hård kamp om återstående prisplatser. Tredjepriset delades mellan Håkan Greiff och Tony Herrström, med Håkan en noslängd före p g a högre kvalitetspoäng. I det inbördes partiet triumferade dock Tony efter att skoningslöst ha jagat den vita kungen tvärs över brädet; från g2 till a8:

Håkan Greiff – Tony Herrström

Rond 4

1. e4 e6

Quo vadis? – mitt första Franskt (som svart!) på 10 år...

2. d4 d5 3. Sd2 Sf6 4. e5 Sfd7 5. f4 c5 6. c3 Sc6 7. Sdf3 cxd4 8. cxd4 Db6 9. g3 f6 10. Lh3 (10. Ld3) **fxe5 11. fxe5 Lb4+ 12. Kf1 0–0 13. Kg2**

13. Lxe6 anses vara riskabelt.

13. – Sdxe5

Ett offer?! Tja, detta är faktiskt teori...

14. dxe5 Sxe5

Nu tog teorin slut för mig...

15. De2

... och nu för Håkan.

15. – Sxf3 (15. – Sc4!?) **16. Sxf3 e5!**

Svart måste ösa på.

17. Td1!?

Inte 17. Sxe5 Tf2+! Håkan påpekade i efterhand att 17. Lxc8 Taxc8 18.Sxe5 skulle vara bra för vit, vem vet?

17. – d4?!

Jag hade tittat på 17. – Lc5!? 18. Dxe5 Txf3! 19. Dxd5+ Tf7 20. Tf1 Dc6 =, men jag ville

behålla d–bonden och jag var inte säker på 18. Lxc8 Taxc8 (18. – e4!?) 19. Txd5 Ld4 20. Sxd4 exd4 21. Lf4

18. Dc4+

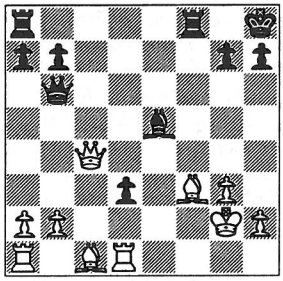
Närliggande, men både Håkan och jag hade missat 18. De4! ±

18. – Kh8 19. Sxe5 Ld6 20. Lxc8!

20. Sf7+? Txf7 21. Dxf7 Dc6+ och 22. – Lxh3 ∓

20. – Lxe5 21. Lg4 d3!? 22. Lf3?!

Inte direkt fel – men ett tecken på att Håkan spelade på vinst; 22. Dxd3! Tad8 23. De2 Txd1 24. Dxd1 Tf2+ 25. Kh1 h5!! 26. Lxh5 Txh2+! 27. Kxh2 Df2+ 28. Kh1 Dxg3 29. Dd2 (29. Dd8+ Kh7 30. Lg6+!?) Dh4+ 30. Kg1 Dxh5! bör sluta med remischackar.

22. – Txf3! 23. Kxf3 Tf8+ 24. Lf4

24. Kg4 Dg6+ 25. Kh4 (25. Kh3 Dh5+) Lf6+ 26. Lg5 Lxg5+ 27. Kh3 är en aning riskabelt – svart har minst remi; 24. Kg2 Tf2+ 25. Kh1 Txh2+ ger minst remi

24. – g5! 25. Dxd3?!

25. Txd3! Lxf4!? 26. gxf4 Txf4+ 27. Dxf4 gxf4=; 25. Dd5!?

25. – gxf4 26. g4 Dh6!!

Detta måste Håkan ha missat – hans vinstförsök har satt honom i en förlorad ställning, men han kämpar tappert.

27. h4 Dxh4 28. Th1 Dg3+ 29. Ke4 Dxg4!

Inte 29. – Dg2+ 30. Kxe5 Te8+ 31. Kf5=

30. Txh7+

30. Kxe5 Dg7+! 31. Kd5 Td8+ 32. Kc4 Dc7+

30. – Kxh7 31. Kxe5+ Kg7

Var hittar man ett gömställe?

32. Dd4

Och vad nu – 32. – Df5+ 33. Kd6+ Tf6+ 34. Kc7 ger ingenting, men ...

32. – Te8+! 33. Kd6+ Kf7 34. Dd5+ Kf8!

Det vita kungaparet rusar omkring och ämnar skapa förvirring om möjligt.

35. Dc5 b6! 36. Db4 De6+ 37. Kc7+

Kungschack nummer tre!

37. – Te7+ 38. Kb8 De5+ 39. Ka8 Dd5+ och vit gav upp

(Kommentarer: Tony Herrström)

Redaktören brukar ha fullt sjå att hålla reda på vad som hände i ett parti; här ägnar Håkan stor möda att försöka förstå vad som inte hände i partiet mot Ingvar:

Ingvar Carlsson – Håkan Greiff

Rond 7

1. e4 e5 2. Sf3 Sc6 3. Lc4 Lc5 4. b4 Lb6

Avböjd Evansgambit

5. a4 a6 6. Lb2

Leder till snabb utjämning enligt min bok. Om vit vill skapa mer chansrikt spel så kan han gå över i modernt med c3 och d3.

6. – d6 7. b5 axb5 8. axb5 Txa1 9. Lxa1 Sd4 10. Sxd4 exd4 11. 0–0 Sf6 12. d3 0–0 13. Df3?!

Med 13. c3 så hade vit gått in i en teoriställning, 13. – d5! 14. exd5 Sxd5=. Df3 kostade Ingvar mycket tid och är knappast bättre.

13. – Te8!?

Svarts nyckeldrag i den här ställningen är d5 så tornet hör hemma på e–linjen, det gör också Te1 mindre bra.

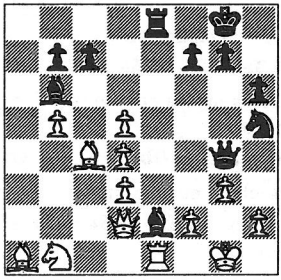
14. c3 d5! 15. exd5?

Bättre är 15. Lxd5 Sxd5 16. exd5 dxc3 ∞/=. Nu blir vits löparpar instängt samtidigt som damen får problem.

15. – Lg4 16. Df4 Le2 17. Tc1

17. Te1 Lxd3 18. Txe8 Dxe8 19. Lxd3 De1+ 20. Lf1 Dxb1 ∓

17. – Sh5 18. Dd2 Dh4 19. g3 Dg4 20. cxd4 h6 21. Te1

21. – g5?

Fegt! Ingvar hade redan dålig tid och jag tittade länge på 21. – La5!! Vit har nu tre möjligheter: Dxa5, Lc3 och Sc3.

I) *22. Dxa5 Sf4 23. Txe2* (23. Sd2 Sh3+ 24. Kg2 Sg5 25. Txe2 Dh3+ 26. Kg1 Txe2 –+; 23. Dd2 Sh3 24. Kg2 Df3+ 25. Kxh3 Dh5+ 26. Kg2 Lf3+ 27. Kg1 Dh3 med matt) *Sxe2 24. Kf1 Df3 25. Ke1 Dh1+ 27. Kd2 Dc1 matt*

II) *22. Lc3 g5 23. Lxa5* (23. h3 Df3 24. Lxa5 Sxg3 25. fxg3 Dxg3 26. Kh1 Lf3+ 27. Dg2 Dxg2 matt) *Sf4 24. Txe2* (24. h3 Sxh3+ 25. Kh2 (25. Kg2 Sf4+ 26. Kg1 Dh3 med matt) Sxf2 med idén Dh3+, Dh2 matt; 24. Sc3 Df3) *Txe2 följt av Sh3+, Txf2*

III) *22. Sc3 Lxc3 23. Lxc3* (23. Dxc3 Sf4) *Kh7!* (23. – g5 24. Lb3 Sf4 25. Ld1 Sh3+ 26. Kg2 Df3+? (Se 23. – Kh7 24. Lg3) 27. Kxh3 g4+ 28. Kh4 Df6+ 29. Kh5=) *24. Lb3* (24. Dc1 Dh3 med idén Lf3 ∓; 24. h3 Df3 med Sxg3 igen; 24. Ta1 Lf3 25. Dc1 g5 26. Ld2 (26. Lb3 Sf4 27. Ld1 Te1 –+) Te2 27. Le3 (27. Ta2 Sf4 28. Lxf4 Dh3 29. Df1 Te1 –+) Sxg3 –+) *g5 25. Ld1 Sf4* (med idén h5, Sh3+, Df3) *26. Lxe2 Sxe2 27. Kg2 Sf4+ 28. Kg1 Tg8* (med idén Dh3) *29. De3 Sxd5 30. Dd2 Df3* (med idén Sf4) ∓

22. Sc3 Sf4 23. Sxe2 Sxe2+ 24. Kg2 Sf4+ 25. Kg1 Se2+ 26. Kg2 Kh7

Svart har egentligen inget bättre än draguppprepning, men min tid började också bli dålig.

27. f3 Sf4+ 28. Kf2 Dh3??

Draguppprepningen finns fortfarande men varken Ingvar eller jag såg att vits kung kom undan på e3. T ex 29. Txe8 Dxh2+ 30. Ke3 Dg1+ 31. Ke4 Sh5. Hotet Sf6 med gaffel och löparen som hänger på a1 ger svart vissa chanser att klara sig.

29. Kg1?? (Tidsnöden!) Txe1+ 30. Dxe1 Dg2 matt

(Kommentarer: Håkan Greiff)

Den som satte färg på den här tävlingen var naturligtvis Pontus Carlsson. Han bultade Börje Pettersson, lät Robert Ericsson komma undan med ett mycket blått remiöga, och hade Torbjörn Karlsson uppressad mot repen (Jag ber om ursäkt för de ymnigt förekommande boxningsmetaforerna. Förmodligen är det sublimerad aggressivitet på grund av mitt usla spel på senare tid. Finns det någon psykoanalytiker i läsekretsen?). Efter sin fina start fick han möta hårt motstånd, och hans slutgiltiga placering mot slutet av tabellen återspeglar inte hans storfina LM–debut; de 41 vunna

Slutresultat LM 1993

1.	Hans Jonsson	8	
2.	Per Vernersson	7.5	
3.	Håkan Greiff	6	46
	Tony Herrström	6	44
5.	Ingvar Carlsson	5.5	46
	Mikael Helin	5.5	40.5
7.	Robert Ericsson	5	43.5
	Torvald Larsson	5	41.5
	Ove Nyhlén	5	40
10.	Per Svensson	4.5	45.5
	Börje Pettersson	4.5	37
	Torbjörn Karlsson	4.5	34.5
	Lasse Danielsson	4.5	33.5
	Mikael Sundberg	4.5	33
	Kristian Friebe	4.5	32
16.	Pelle Lindberg	4	41.5
	Jan Lindström	4	35
18.	Tobias Gustafsson	3.5	36
	Chris Jordan	3.5	28.5
20.	Pontus Carlsson	3	40.5
	Arno Platau	3	35
22	Fernando Lizardi	2.5	

rankingpoängen talar dock sitt tydliga språk. Börje har kommenterat partiet mot Pontus:

En kategori spelare som man bör se upp extra noga med, är juniorer på väg uppåt på stegen. De är ambitiösa, spelar ofta efter måttot "segra eller dö", och ger aldrig slaget förlorat i förtid. Kort sagt, de måste besegras med starka drag, inget annat gäller.

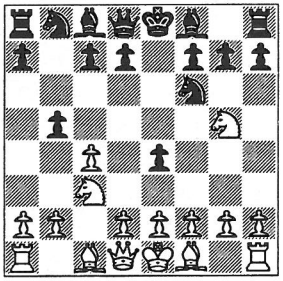
Jag hade nästan lyckats förtränga nedanstående parti, när jag ombads att delge mina intryck från detsamma! Rent allmänt har jag ganska lätt för att leva med förluster av poäng prestige, man lär sig med åren! Det är t ex svårare att smälta en missad möjlighet att slutföra ett bra anlagt parti. Nedanstående är inte alls något sådant, men där fanns en snitsig kombination...

Pontus har en jämförelsevis mogen spelstil, jag visste från blixtpartier att han var bra, och mitt spelöppningsval får därför inte ses som ett tecken på underskattning.

Pontus Carlsson – Börje Pettersson

Rond 1

1. c4 Sf6 2. Sc3 e5 3. Sf3 e4 4. Sg5 b5

En variant i min smak, även om den kanske inte är helt rumsren!

De flesta vitspelare går ur vägen för tidiga komplikationer genom att spela 3. g3. Svart vill ge en bonde för att störa vits spel och få bondedominans i centrum. T ex 5. cxd5 d5 eller 5. Sxb5 c6 6. Sc3 d5 ger svart en del i utbyte för bonden. Olyckor kan lätt inträffa, t ex 5. b3 b4 6. Scxe4? h6!

Bäst (?) för vit är kanske 5. d3, t ex 5. – bxc4 6. dxe4 h6 7. Sxf7!? eller 5. – exd3 6. cxb5 h6 7. Sf3 dxe2 8. Lxe2 med utvecklingsförsprång. Men det finns mycket annat, Pontus väljer en lugn fortsättning.

5. Sgxe4 Sxe4 6. Sxe4 bxc4

Någon expert bedömer detta som något bättre för svart.

7. Da4!? Lb7(?)

Ska damutfallet straffas bör nog svart spela 7. – c6.

8. Sc3! Le7?! 9. Dxc4 0–0 10. Db3(!) Lc6

Tragikomiskt, svart har hoppats på utveckling, men måste spilla tid på omgrupperingar.

11. d4 Sa6 12. e4 Tb8 13. Dd1

Det är ingen brådska, vit vet att han står bra.

13. – Lb7 14. Lc4 c5 15. d5 Lf6 16. 0–0 Sc7 17. Lf4 d6 18. Te1 Lc8

Sådärja, äntligen vet svart var löparen hör hemma!

19. Dc2 Ld4 20. Tad1

Under partiet fruktade jag exempelvis 20. e5, vilket jag tror är bättre.

20. – Lg4 21. Td2 Df6

Här hade jag lite hopp om att överleva, men jag har använt 93 minuter, Pontus ca 50 (Betänketid: 40 drag på 120 min)

22. Le3 Tb4

Här räknade jag på varianten 22. – Txb2 23. Dxb2 Lxc3, men var rädd för 24. Db7 Lxd2 25. Lxd2 Dd4 26. Le3 Dxc4 27. Dxc7 Dxa2 28. Dxd6 och vits d–bonde går så småningom eventuellt i dam på en ruta av samma färg som Le3. Det finns naturligtvis andra varianter och det är långt till bondeförvandling, men så gick mina tankar under partiet.

Jag tror fortfarande vit står klart bättre.

23. Lf1 Tfb8 24. Lxd4 cxd4 25. Sa4 De7

Garderar c7, men innebär också ett simpelt hot.

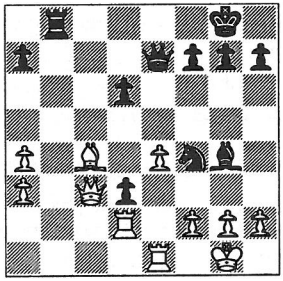
26. b3?

Med en önskan att lätta på trycket och kanske omplacera springaren. Eventuellt är 26. a3 bättre, d4–bonden verkar falla. Pontus var kanske också lite störd av **min** tidsnöd.

26. – Sxd5 27. Lc4 Sf4

Ett försök att komplicera i egen tidsnöd (3 min kvar, Pontus har 58 min kvar till tidskontrollen.)

28. a3 d3! 29. Dc3(?) Txa4! 30. bxa4

30. – d5??

En illusion!

Här fanns tillfället att reparera tidigare försyndelser med 30. Dxe4!! 31. Txe4 (Tvunget.) Tb1+ 32. Td1 Txd1 33. De1! Txe1+ 34. Txe1 Se2+ (p g a matthotet) 35. Kf1 d2 36. Tb1! (om 36. Lxe2 så byter svart av all pjäser och vinner bondeslutspelet) Sg3+ 37. hxg3 d1D+ 38. Txd1 Lxd1

Att löparslutspelet är vinst är kanske farligt att hävda men svart har onekligen goda chanser.

Det följde

31. Lxd3 dxe4 32. Lf1 Tc8 33. Txe4!

och det var skönt att få befrias från partiet.

Med tanke på att Pontus säkert vid flera tillfällen kunnat förstärka sitt spel, min svåra tidsnöd mm, får resultatet sägas vara rättvist. Jag var också övertygad om att Pontus skulle ta flera poäng! Men *ställningen* kommer aldrig tillbaka...

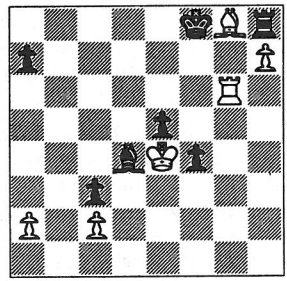
(Kommentarer: Börje Pettersson)

Jonsson – Vernersson

I. **22. La4 b5 23. Lxb5 Lxb5 24. Dxb5** (Om 24. – Dxb5 25. Sxb5 Tb8 26. Sd6! Ted8 27. Sc4 ±

II. **42. a4! Td5 43. Td8+ Td7 44. dxe5+ Kxe5 45. Txd7 Txd7 46. Tc5+** (Bondeslutspelet efter Td5 är lättvunnet)

Slutligen ett spännande slutspel, där framskjutna bönder spelar en viktig roll:

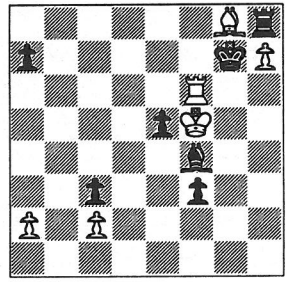

Börje Pettersson – Per Svensson

51. Tg4 Ke7 52. Tg6?

Börje hade planerat 52. Txf4!, men såg spöken i sista sekund. "Bondeslutspelet" är vunnet för vit.

52. – Kf8 53. Td6 Kg7 54. Td7+ Kg6 55. Tf7 Kh6 56. Td7 Kg6 57. Td6+ Kg7 58. Td7+ Kg6 59. Tf7 Kh6 60. Kf5 f3 61. Tf6 Kg7 (?) 62. Kg5 Le3+ 63. Kf5 Lf4

64. Tf7+??

Här missar vit en forcerad vinst, och går i stället in i en forcerad förlustvariant! 64. Tg6+ Kf8 65. Kf6 vinner snabbt p g a det enkla hotet att flytta undan löparen och samtidigt hota både matt och bondepromotion. På t ex 65. – Ke8 följer 66. Kg7.

64. – Kh6 65. Tf6+ Kh5 och svart vann. ■

LASS I

Mittspel i Div 1

Efter höstens seriespel var det lätt att känna en viss likgiltighet i förstalaget. Om ingen katastrof inträffade skulle vi med stor säkerhet klara kontraktet och förmodligen hamna på övre halvan i tabellen. Men med storfavoriten Södra/SASS i samma serie, som dittills gått på som en ångvält, var utsikterna att vinna serien verkligen små. Det såg med andra ord ut att gå som det brukar för förstalaget. Å andra sidan hade vi fått mer poäng under hösten än vi förtjänade så vi kunde väl snarast vara tacksamma över att vi fortfarande hade en liten chans kvar.

Jörgen Fransson

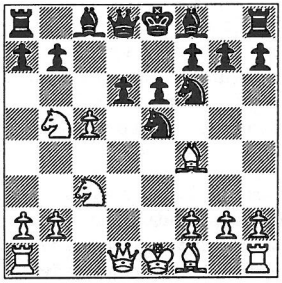
Med blickarna riktade mot mötet mot Södra/SASS i rond 6 hade vi först att avverka två transportsträckor i form av Strängnäs och Örebro. Mötet hemma mot det på pappret betydligt svagare Strängnäs blev ingen lätt match. På första bordet såg det ut att gå illa direkt i öppningen.

Håkan Alm – Vladimir Kozlov
Strängnäs SK – LASS I

1. c4 Sf6 2. Sc3 e6 3. e4 c5 4. e5 Sg8 5. Sf3 Sc6 6. d4 cxd4 7. Sxd4 Sxe5 8. Sdb5 d6 9. Lf4 Sf6

9. – a6 verkar OK

10. c5

Svarts ställning såg inte rolig ut för oss som tittade på. Nu i efterhand har jag emellertid svårt att hitta något konkret för vit; kanske har den klurige Kozlov haft läget under kontroll hela tiden?!

I vilket fall som helst så finns det säkert plats för förstärkningar av vits spel de närmaste dragen framåt.

10. – a6 11. cxd6 axb5 12. Lxe5 Ld7 13. Sxb5 Sd5 14. Dxd5 exd5 15. Sc7+ Dxc7 16. dxc7 Lb4+ 17. Kd1 f6 18. Ld4 Kf7 19. Ld3 La5 20. Tc1 Thc8 21. h4 Lxc7 22. h5 Txa2 23. Lxh7 Le5 24. Lg6+ Ke7 25. Lc5+ Ke6 26. g4 Txc5!

Ett starkt kvalitetsoffer, men även 26. – La4+ är naturligtvis bra.

27. Txc5 Kd6 28. Tc1 Lxg4+ 29. Ke1 Lxb2 30. Tb1 b5 31. h6 gxh6 32. Txh6 Ke5 33.

Korrutmaning!

LASS har blivit utmanade i en korrmatch över 15 bord. Utmanare är Alingsås SS som i ett led i sitt 75-årsjubileum nästkommande år hade tänkt sig en korrmatch mot en schackklubb med erkänt korrintresse. Vi passade tydligen in på det kriteriet, så utmaningen antas med glädje och med hopp om ett trevligt utbyte.

Matchstart är beräknad till 940101 och dragserien är föreslagen till 40 dagar/10 drag. I övrigt gäller SSKK:s regler.

För den intresserade kan nämnas att Alingsås SS deltar i korrlag-SM 1992 med den äran. Det ser i skrivande stund ut som om de och SK Rockaden, Sthlm, tampas om SM-tecknet. Bara så ni vet vad vi har att vänta oss!

Intresserade kan kontakta LASS' lagledare Robert Ericsson, tfn 013-12 58 54.

Th8 b4 34. Te8+ Kf4 35. Lf7 Lf3 36. Te3 Lc3+ 37. Kf1 Ta7?

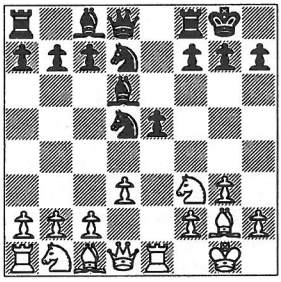
En miss i tidsnöden. 37. – Ta5 med avsikten d4 är guld.

38. Txf3+ Kxf3 39. Lxd5+ Kf4 40. Ke2 Td7 41. Td1 Le5 42. Td3 Tc7 43. Lb3 Tc1 44. Ld5 Lc3 45. Tf3+ Ke5 46. Lf7 Ld4 47. Lb3 Tb1 48. Lc2 Tb2 49. Kd1 Ta2 50. Tf5+ Kd6 51. Tb5 Lc5 52. f4 Kc6 53. Tb8 Ld6 54. Te8 Kd7 55. Te4 Ta3 56. f5 b3 57. Ld3 Ta1+ 58. Ke2 b2 59. Te6 e5 60. Tb6 Kc7 61. Tb3 Kc6 62. Ke3 Tg1 63. Kf2 Tg4 64. Ke3 Th4 65. Le4+ Kc5 66. Ld3 Ld4+ 67. Ke2 Th2+

Och partiet slutade så småningom med remi.

Vi vann till slut med 5–3; kanske inte orättvist men det kunde mycket väl ha blivit poängförlust.

Den andra transportsträckan borta mot Örebro var länge en jämn tillställning. Det såg ut att börja bra när följande utspelade sig i undertecknads parti:

Rolf Göransson – Jörgen Fransson

9. Sxe5?

Vit sväljer överraskande den förgiftade(!?) bonden och man vet i varje fall att man slipper spela ett trist parti!

9. – Sxe5 10. Lxd5 Lg4 11.Dd2 Lb4

Detta var vad jag hade planerat och jag reste mig nöjt från bordet. I sådana här lägen är det lätt att tycka att schack egentligen är ett gansk enkelt spel.

12. Dxb4 Dxd5 13. Sd2

Nu började jag inse att jag faktiskt inte vinner automatiskt bara för att jag står bra. Jag spenderade över en timma på nästa drag.

13. – Tae8 14. Txe5 Txe5 15.Dxg4 Te1+ 16. Sf1 f5

En del av den tid jag förbrukade vid 13:e draget gick åt till följande variant: 16. – Txf1+ 17. Kxf1 Dh1+ 18. Ke2 Te8+ 19. Le3 Dxa1 20. Dd7 Ta8 21. Dxc7 Dxb2 22. a4. Här har jag kvalitet mot bonde, men jag såg spöken i denna ställning. Tänker man i mer än en timma är det nog lätt att se spöken varsomhelst!

17. Dc4 Dxc4 18. dxc4 Td8 19. Lg5 Txa1 20. Lxd8 Txa2

Här trodde jag fortfarande, med lite tid kvar på klockan, att jag stod på vinst. Men det var naturligtvis rent nonsens. Efter 21. b4 var det bara att inse att den tänkta vinsten flugit sin väg. Hur partiet slutade? Vit lyckades med konststycket att ställa sina två pjäser inom gaffelavstånd för den svarta kungen(!) i ett slutspel som annars var stenremi. 0–1.

Efter gediget spel på flera håll, jag tänker då inte i första hand på min egen insats, vann vi till slut med hela 5.5–2.5.

Nu var vi framme vid säsongens höjdpunkt; Södra/SASS hemma. Vi som var med om den berömda segern över Rockaden för en del år sedan var givetvis optimister. Och med tanke på det flyt vi haft på vissa håll och kanter så skulle väl vad som helst kunna hända!?

Om man ska sammanfatta det som hände med ett ord så blir det ANTI–KLIMAX. Sällan har jag sett så många i ett lag stå så ruttet så tidigt i en lagmatch. Och då slapp vi ändå se Pavels parti som spelades i Stockholm! Siffrorna stannade vid 1.5 – 6.5. Det enda godkända partiet stod Robert för som spelade remi mot Thomas Welin. Att Robert kan spela vackra angreppspartier vet vi sedan förut, men numera har han också en imponerande stabilitet i spelet.

Så var det då lagsammandragningen kvar. Men efter den omilda behandling som undertecknad fick utstå mot Stefan Winge tyckte jag det kunde räcka för den här säsongen. ■

LASS I (forts):

Välskött slutspel

Efter att ha havererat å det grundligaste mot Södra SASS i föregående rond, var vi definitivt avsågade från möjligheten att ro hem seriesegern i division I. Kampen om elitseriebiljetten skulle nu istället bli en öppen historia mellan Eksjö SK och Södra SASS. Lottningen hade utfallit så att de skulle mötas i slutronden. Raffel!

Robert Ericsson

Inför slutspelet i Norrköping låg förstalaget på fjärdeplats, fyra poäng efter såväl Eksjö SK som Södra SASS. Dessutom hade Örebro SS halkat förbi oss med några partipoäng, trots att vi hade betvingat dem i rond fem! Fast de hade å andra sidan kvar att möta både Eksjö SK och Södra SASS i slutspelet. Siktet var därför inställt på att ro hem åtminstone bronspengen.

Inför fredagsmatchen mot Skara SS hade vi mönstrat helgens starkaste lag. Eftersom vi trodde att Skara skulle bli den svåraste nöten att knäcka under helgen var det ju tacknämligt. När spelet väl hade börjat i Norrköpings Stadshus, visade det sig att Skara skulle bli en riktig munsbit. Efter ett fingerfel på ett av brädena släppte vi endast ytterligare en halva. Slutfacit; 6,5–1,5 och en mycket trevlig hemfärd. Vi var på G!

Under lördagen hade vi att möta Västerviks ASK, en på papperet lätt match. Men med ett allvarligt decimerat manskap såg matchen ut att bli allt annat än lätt. Bland annat skulle vår lagledare spela ett uppskjutet parti från LM(!) samtidigt som Knatteserien gick av stapeln i Lambohov. Som vikarierande lagledare var man därför tvungen att föregå med gott exempel:

Robert Ericsson – Erik Elenius
LASS I – Västerviks ASK
Allsvenskan, Rond 8, Bord 2

1. e4 d6 2. d4 Sf6 3. Sc3 c6 4. a4 Sbd7 5. Sf3 e5 6. Lc4 Le7 7. 0–0 0–0 8. h3 b6 9. De2 a6 10. Td1 Dc7 11. Lg5 Lb7 12. dxe5! dxe5?

Via jugoslaviskt har vi hamnat i Philidors försvar. Ställningstypen påminner faktiskt en hel del om spanskt, bland annat har vits vitfältare riktat in sig mot f7 från a2–g8–diagonalen, vilket brukar vara bra om man får fortsätta med. Skulle man sedan "råka" få in en kuse på f5 kan man verkligen börja mysa. Med detta i bakhuvudet är nog 12. – Sxe5 att rekommendera, vilket endast ger svart det något sämre spelet.

13. Sh4! Tfe8?!

Här är 13. – g6 en möjlighet. Under partiet trodde jag att 14. Df3 var förkrossande, men 14. – Kg7 med idén Sg8 ser helt okej ut. Vit kan antingen ta tjuren vid hornen genom att pröva 15. Sf5+ men draget är nog mer kul än bra, t ex 15. – gxf5 16. Dxf5 Sc5 17. Ta3 Tfd8 eller kanske t o m 16. – Lc8. En lugnare fortsättning är 15. De3 Sg8 16. Sf5+!? gxf5 17. Lxe7 Sxe7 18. Dg5+ Sg6 19. exf5. Fast frågan

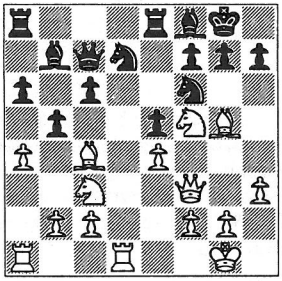
SM i problemlösning

I sista ögonblicket når oss informationen att svenska mästerskapen i problemlösning avgjorts. Vann gjorde inte helt okände Christer Jonsson från Skärholmen, en av TfS' mest trogna lösare, på 52 av 53 möjliga poäng. LASS' mästerlösare Robert Ericsson slutade på nionde plats med 49 poäng. 108 lösare deltog i finalen, och av dessa skickade 35 in lösningsförslag.

Tävlingen bestod av 15 problem av varierande typ (t ex hjälp– och självmatt) och svårighetsgrad. Robert löste visserligen alla uppgifter korrekt, men hade missat att ange några av varianterna.

är om vit ens står bra här; förmodligen är det ganska lika.

14. Sf5 Lf8 15. Df3 b5?

16. Sh6+! gxh6 17. Txd7! Sxd7 18. Dxf7+ Kh8 19. Dg8 matt!

Efter den smakstarten kunde man som lagledare ägna sig åt att peppa medspelarna. Om mitt peppande var orsaken eller ej vet jag inte, men Pavel lyckades vända ett besvärligt läge till vinst. Tony formligen pulvriserade sin motståndare i en kungsgambit som svart, och A–lags–debuterande Åke Svensson hade tagit lärdom av sina tidigare tidsnödsfadäser i andralaget och tog remi strax innan tidsnöden.

Trots det hängde Västervik med bra och med endast Tobbes parti kvar stod det 3,5–3,5. I ett slutspel med springare mot löpare spelade Tobbe i mitt tycke lite väl våghalsigt på vinst. Med en lätt antydan gjorde jag klart för Tobbe att han nog skulle ta remi "innan partiet glider dig ur händerna". Därom togs ringa notis, utan han fortsatte glatt att spela vidare och en hårt prövad lagledare såg nästintill bedjande på honom för att om möjligt få honom till att ta reson och bjuda remi. Men med oförtrutet självförtroende fortsatte Tobbe att spela sitt slutspel, och rätt vad det var hade det omöjliga skett. Killen hade fått vinstspel! Med säker hand fördes partiet till vinst och ingen var väl gladare än jag; vinst med 4,5–3,5.

I slutomgången stod vi så att möta värdklubbens andralag, Schack 08 II. Med både Kozlov och Ingvar tillbaka i laget skulle det väl inte vara några problem med att vinna mot norrköpingspågarna. Fast värre saker har ju inträffat.

Pavel och övertecknad tog tidiga remier, varefter vi lugnt drog oss tillbaka för att låta övriga greja biffen. Anders ville också sälla sig till vår skara efter tag, eftersom han inte var riktigt glad åt sin ställning. Fast först rådgjorde han med mig om hur övriga bräden såg ut. Efter en titt enades vi om att han nog borde fortsätta, förmodligen kunde hans parti bli av avgörande betydelse för matchutgången.

På tredjebordet hade Ingvar en kalasställning, men dåligt hushållande med tiden gjorde att man som åskådare hade fjärilar i magen. När han sedan "glömde" att ta motståndarens dam vid ett tillfälle började man tvivla ytterligare. Men Ingvar hade förstås allting under kontroll och klädde av motståndaren i rask fart, inklusive damen!

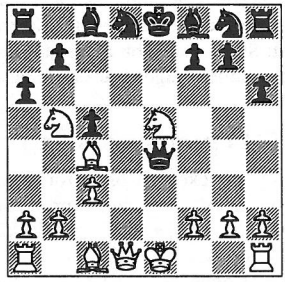
Matchens parti utspelades dock på femtebordet där Tony tidigt offrade en pjäs med oklara följder, men Tony trivdes säkert som fisken i vattnet; han älskar ju att räkna varianter. Se bara själv!

Tony Herrström – Joakim Nyander

LASS I – Schack 08 II

Allsvenskan, Rond 9, Bord 5

1. e4 c5 2. c3 e5 3. Sf3 Sc6 4. Lc4 Dc7 5. d4 d6 6. dxc5 dxc5 7. Sg5 Sd8 8. Sa3 h6 9. Sb5 Dc6 10. Sf3 a6 11. Sxe5 Dxe4+

12. Kd2 Df4+ 13. Kc2 Dxf2+ 14. Ld2 axb5 15. Tf1 Dxg2 16. Lxb5+ Ke7 17. De1 Le6 18. De3 Dd5 19. c4 Dd6 20. Tad1 Sf6 21. Lc3 Dc7 22. Txf6 Kxf6 23. Df4+ Lf5+ 24. Sd3+ Kg6 25. Dxc7 Se6 26. De5 Td8 27. h4 Sd4+ 28. Lxd4 Txd4 29. h5+ Kg5 30. Tg1+ Tg4 31. Df4+ 1–0

På sjättebordet spelades ett besynnerligt parti mellan Roger Larsson och Torbjörn Karlsson. Många var vi som undrade om de överhuvud-

taget räknade mer än ett drag framåt. Jag diskuterade bland annat flitigt med Jörgen Nilsson mellan varven och vi var rörande överens; de missade de mest självklara fortsättningarna i flera lägen. Efteranalyserna visade på rika möjligheter för bägge parter i ett flertal lägen, men varken Larsson eller Karlsson hade sett dessa; bara åskådarna. För den som undrar blev partiet en "kampremi".

För att återgå till Anders parti visade det sig mycket riktigt bli matchavgörande. Efter att motståndaren hade rockerat långt hade han fräckheten att även norpa i sig vits b–bonde. Som tack för bonden fick Anders en härlig angreppslinje mot svarts kung vilket resulterade i tidsnöden. Matchresultat: 4,5–3,5.

I seriefinalen mellan Eksjö SK och Södra SASS var Eksjö tvungna att vinna för att ta hem seriesegern. Efter att ha spelat nästan hela tiden ut skrevs slutresultatet slutligen till 4,5–3,5 till Stockholmslaget. Elitseriebiljetten gick därmed till Södra SASS som efter en ettårig sejour i ettan åter är tillbaka i societeten.

Som avslutning kan vi konstatera att vi via tre segrar i slutspelet parkerade oss på en slutlig tredjeplats i serien med 14 matchpoäng, vilket får ses som fullt godkänt. Varken mer eller mindre.

Om man ska sammanfatta säsongens bravader kan man väl passa på att citera vår lagledare Ingvar Carlsson som yttrade följande på våravslutningen på klubben: "Vi var snubblande nära att vinna serien. Vi snubblade två gånger. Mot Eksjö. Och mot Södra SASS."

Nästa säsong ska vi snubbla oss ända till Elitserien. Bara så andralaget vet vad de har att vänta sig!

LASS Open

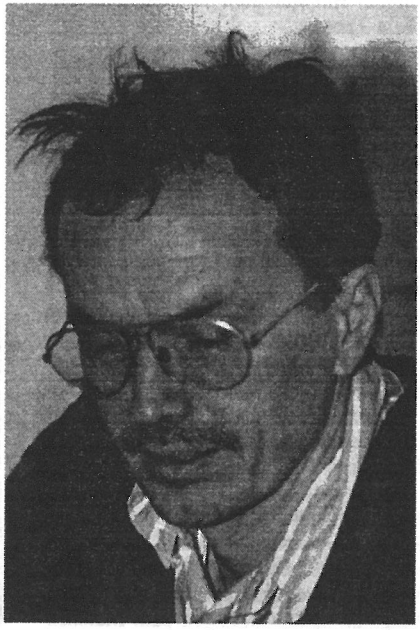
Årets upplaga samlade avsevärt färre deltagare än fjolårets, och det var i första hand "utbölingarna" som saknades; Per Vernersson, Mikael Helin och Håkan Greiff var de enda "icke–LASSarna" i sammanhanget.

En fin insats gjorde Chris Jordan, som inledde med en förlust men sedan radade upp den ena vinsten efter den andra, och inför sista ronden var med i tätstriden. Mikael Helin tog emellertid revansch för förlusten i DM.

Flera av våra lovande juniorer deltog också med den äran. Linus Aronsson visade att han inte har någon respekt vare sig för ålder eller rankingtal; det var han som besegrade Chris i första ronden!

Resultat (7 ronder):

1.	Per Vernersson	6	
2.	Anders Jansson	5	27
3.	Tony Herrström	5	22.5
4.	Mikael Helin	4.5	28.5
5.	Håkan Greiff	4.5	27.5
6.	Torbjörn Karlsson	4.5	27

Chris Jordan

LASS II:

Seriesegrare igen

Ja så har det hänt igen, ett LASS–lag har vunnit sin serie i allsvenskan. Precis som senast det begav sig säsongen 1987–88 var det LASS II som gjorde det. Till skillnad från förra gången då vi var favorittippade i div III var det nog ingen som riktigt trodde att laget skulle vara kapabelt att vinna serien. Men det gjorde vi och dessutom förblev vi obesegrade. Detta med ett lag som förutom av ett fåtal juniorer bestod av ett glatt gäng gamla stötar som stundom uppvisade en förvånansvärd kämpaglöd och vinstvilja. Segermarginalen i matcherna var oftast minsta möjliga och kvarvarande LASSare avgjorde undantagslöst matcherna till vår fördel. Kan den spelglädjen bero på att laget var ganska homogent under säsongen? Hur som helst blev segermarginalen hela 3 poäng.

Åke Svensson

Vårsäsongen började med Västerås borta, ett av fjolårets topplag som inlett säsongen lite tveksamt. Resan gick bra och vi som åkte med Arnos nyreparerade mersa kom fram i god tid innan högmässan och slapp parkeringsproblemen. Som serieledare var förväntningarna på topp men innan spelet riktigt han börja gick en LASSare in i en spelöppningsfälla och Västerås ryckte ifrån till 4–1. Läget såg inte helt hopplöst ut då Michael C och Per S hade vunna ställningar som säkert inkasserades. Det för matchen avgörande partiet utspelade sig på första bordet där Tom A hade ett damslutspel som var remiaktigt. Efter att Västeråsaren lagt in en längre vilopaus efter första tidskontrollen bytes pjäserna bort och kvar fanns två kungar plus en b–bonde för Tom. Oturligt för Västeråsaren hade han ingen tid kvar när det var dags att sätta ställningen patt. Matchen slutade alltså 4–4 och den fjärde poängen togs av Claes E. (Partiet finns kommenterat på sid 27).

Nästa motståndare var Linde hemma, ett lag som inte imponerat hittills denna säsong. Matchen började bra och Cleas E och Torvald L vann sina matcher snabbt, läget var helt under kontroll. Efter att Per S vunnit och Tom A, Michael C och Tommi S spelat remi skrevs slutresultatet till 4.5 – 3.5 till vår fördel.

När det återstod 2 ronder ledde vi serien med hela 3 poäng och kunde vid vinst över Karlstad säkra segern inför sista ronden. Matchen kunde börja efter det att Karlstad dykt upp en halvtimme sent. Matchen var mycket jämn och lagen följdes åt i matchprotokollet. Länge såg det ut som segern skulle delas men Tom ville annat och lyckades lura sin motståndare i ett tornslutspel med två mot en bonde. Vi lyckades alltså vinna matchen med 4.5–3.5

Tremannablixten

I år spelades tremannablixten i Schack 08:s lokaler. Tio sugna lag hade anmält sig till denna säregna blixtturnering, varav hela fyra lag från LASS. Tävlingen visade sig bli en kamp mellan i första hand Schack 08 I och LASS II. När de båda lagen drabbade samman i näst sista ronden ledde Schack 08 I med två partipoäng över LASS II. Men genom en 6–3–seger intog LASS II pole–position inför slutronden. De hade då att möta Schack 08 II medan Schack 08 I fick ta sig an LASS IV. Nu fick LASS II en mardrömsstart genom att de snabbt hamnade i underläge med 0.5–2.5 vilket dock till slut blev 6–3. Men det hjälpte inte då Schack 08 I vann med 9–0.

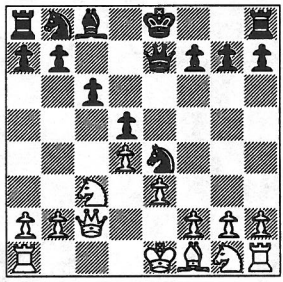
Segrade gjorde nu Schack 08 I på 64pp/81 före LASS II på 62pp och LASS I på 57,5pp.

och resterande LASSpoäng togs av Per S, Göran F, Hans–Åke samt remi för Tommi S.

I sista ronden hade vi att möta Finspång borta och trots att vi redan var klara seriesegrare hade lagledaren toppat laget. Efter en hård kamp slutade matchen 4–4. LASS segrar togs av Torbjörn K och Tom A, medan Torvald L, Anders J, Hans–Åke C och Michael C spelade remi. Det anmärkningsvärda var att ännu en LASSare gick rakt in i en spelöppningsfälla, identisk med den från Västeråsmatchen.

Ifall det skulle vara någon som missat den omtalade LASSfällan ges här chansen att studera den inför nästa säsong. För inte ska väl någon LASSare någonsin mer gå på den igen?

1. d4 d5 2. c4 e6 3. Sc3 Sf6 4. cxd5 exd5 5. Lg5 Le7 6. e3 c6 7. Dc2 Se4 8. Lxe7 Dxe7

Vad gjorde vit?

I det andra partiet hade det även spelats Ld3 och f5 men resultatet blir detsamma, Sxd5 avgör partiet.

Torbjörn Karlsson – Bengt Nilsson

LASS I – Finspångs SK

Allsvenskan, Rond 7, Bord 1

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Sc3 Sf6 4. Lg5 Lb4 5. e5 h6 6. Ld2 Lxc3 7. bxc3 Se4 8. Dg4 g6 9. Sf3 c5 10. Ld3 Sxd2 11. Kxd2 Sc6 12. Df4!

Förhindrar rockad i och med hotet på h6.

12. – cxd4 13. cxd4 Da5+ 14. c3 b6 15. Thb1 La6 16. a4

Med iden Lb5.

16. – Lxd3 17. Kxd3 Tc8

17.– b5 18. axb5 Dxb5 19. Kc2! verkar vara bra för vit då damflygeln öppnas och svart har ett passivt torn på h8

18. Ta3 Se7 19. h4 Tc4 20. Tba1 Da6 21. Kd2 Dc8 22. g4

Vit fortsätter att ta terräng på kungsflygeln.

22. – Dc7

Förbereder f5 då en passant inte går.

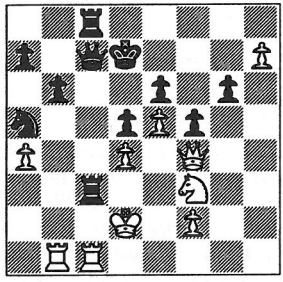
23. h5 f5 24. g5 hxg5 25. Sxg5 Kd7 26. h6! Tc8 27. Tc1 Sc6 28. Sf3

Garderar hotet Sxd4

28. – Dd8 29. Ta3a1 Sa5 30. Tab1 Dc7 31. h7

Naturligtvis inte De3 p g a Txa4.

31. – Txc3

32. Dh6 Sb3+

Inte Txc1 p g a Dg7+

33. Txb3 Tc2+ 34. Ke3 Txc1 35. Dg7+ Kc6 36. h8D Txh8 37. Dxh8 Kb7 38. Kf4?!

Bättre är Dg8.

38. – Dc2 39. Dg7+ Ka6 40. Te3 Dxf2 41. Dxg6 Td1 42. Dxe6 Txd4+ 43. Kxf5 Dxe3 44. Sxd4 Dxd4 45. Dc8+ Ka5

Resten är teknik och Tobbe gör inget misstag.

46. Dc6 Dd3+ 47. Kf6 a6 48. e6 Dd4+ 49. Ke7 De5 50. Kd7 Df5 51. Kc7 Dg5 52. Dd7 De5+ 53. Kb7 Df5 54. Kc8 Df8+ 55. Kc7 Df4+ 56. Dd6 Dc4+ 57. Kd8 Dh4+ 58. e7 d4 59. Kc7 Dh5 60. Dxb6+ Kxa4 61. Dc6+ Kb3 62. e8D uppg.

Nu hade även Bengt fått nog.

Nu får vi blicka framåt mot nästa säsong då det blir tuffare motstånd och fler matcher. En lagom spänd båge kan väl vara att försöka skapa ett homogent lag och hänga kvar i serien. Dessutom kan förstalaget räkna med ett laddat andralag i första ronden.

LASS III:

Rapport nr 2

Vi inledde vårsäsongen mot Växjö II. Thomas Majt vann igen, som vi utlovade i förra numret, och Åke Hellström vann till sin egen häpnad med svart. Övriga fullpoängare var Björn Pettersson och Fernando Lizardi. Siffrorna skrevs till 5.5 – 2.5.

Börje Pettersson

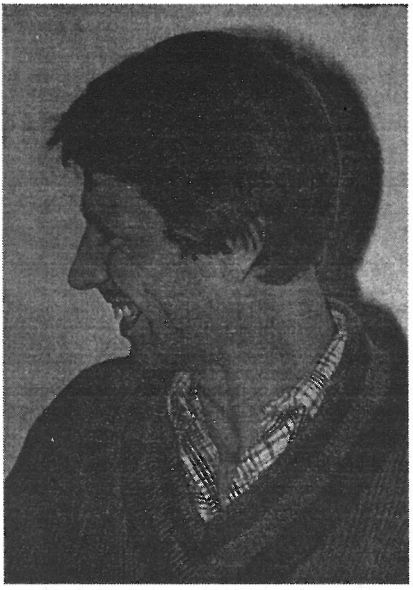
Humöret och förutsättningarna var därför på topp när vi begav oss till Norrköping för att slå serieledarna 08 IV. Några kristillbud räddades genom list (återvunnen kvalitet – Jan Lindström) och påpasslighet (remischackar – Bengt Hermansson). När två partier återstod hade vi 3.5 poäng och ställningsmässigt åtminstone 1 poäng att hoppas på. Den väntade vinsten blev dock remi, och den remi som fanns i sista partiet missades med en hårsmån. 4–4!

Stadshotellet i Eksjö är en perfekt spelmiljö. Vi hade därtill nöjet att se en hård uppgörelse från div 1 mellan Eksjö I och Schack 08 II (4.5 – 3.5). Arno var som vanligt på stridshumör (se partiet nedan) och Sören Andersson revanscherade sig för debuten i Norrköping.

Slutresultatet Eksjö II – LASS III skrevs 3 – 5.

Aprilblixt

Till aprilblixten slöt elva spelare upp till spel. Turneringsvinnare blev den obesegrade Robert Ericsson på 9p/10. Tvåa, också på 9p/10 men med förlust i det inbördes mötet, blev Håkan Greiff. Bronsplatsen kneps av P–O Jakobsson på 6,5p. P–O har spelat sparsamt under det gångna året men detroniserade ändå flertalet starka spelare.

LASS–treans lagledare, Börje Pettersson

Inför sista ronden mot Njudung var förutsättningarna följande: Ett försvagat 08 IV förlorade i rond 6 stort mot Njudung. Nybro hade spelat bra och därtill inkasserat en 8–0 wo mot Värnamo. Det krävdes därför att de förlorade i sista, samtidigt som vi höll de 1.5 partipoäng vi hade tillgodo på 08. Det blev nu inte så. Nybro blev seriesegrare före 08 IV som anställde storslakt på Tranås (7.5 – 0.5).

Vi vann med 5 – 3 och tredjeplatsen, en poäng efter Nybro samt en partipoäng efter 08, är trots allt hedersam.

Ankare i laget har varit Jan Lindström (2.5 av 3), Thomas Majt (3.5 av 6) samt Bengt Hermansson och Björn Pettersson (båda 4 av 7).

Det stora bottenankaret blev Arno Platau, som obesegrad nådde 5 poäng på 6 partier, en mycket fin prestation.

Ett smakprov på hans lagspel (Arno borde fått kommentera själv, men så blev det nu inte, så övertecknad sticker ut hakan):

Niklas Lupescu – Arno Platau

Eksjö SK II – LASS III

Allsvenskan, Rond 6, Bord 4

1. d4 Sf6 2. c4 e6 3. Sc3 Lb4 4. a3

Den s k Sämischvarianten, där vit inte bekymrar sig om sin bondeställning, utan försöker att få ut maximalt av löparparet.

4. – Lxc3+ 5. bxc3 c5 6. e3 Sa6

Detta är pjäsen som kommer att spela första fiolen inom kort! En annan idé är direkt b6 för att spela enligt O'Kellys recept Lb7 och Sc6–a5 med belägring av c–bonden.

7. Dc2 b6 8. Le2

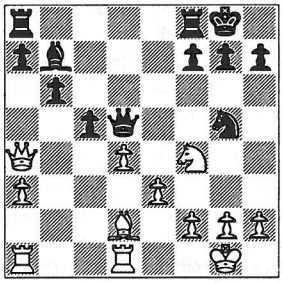
Normalt är att spela Ld3 för att på Lb7 fortsätta med f3 och Se2. Vit har en annan plan.

8. – Lb7 9. Lf3 d5 10. cxd5 (0.04) **exd5** (0.07) **11. Da4+ Sd7 12. Se2 0–0 13. 0–0 Sc7 14. Ld2**

14. c4 förefaller bättre för att söka rättfärdiga löparplaceringen på f3 och eventuellt ha tillgång till Lb2.

14. – Se6 15. c4 (0.09) **Sf6** (0.15) **16. Tfd1 Sg5! 17. Lxd5 Sxd5 18. cxd5 Dxd5 19. Sf4**

Till detta har vit satt sitt hopp då 19. f3 Sxf3+! leder till avgörande materiell fördel för svart. Svaret kom säkert fullständigt oväntat.

19. – Sh3+! 20. Kf1 (0.30) **Sxf4** (0.20) **21. exf4 Dxg2+ 22. Ke1 cxd4!**

Tar fältet e3 för löparen. På 23. Dxd4 följer Tad8 och om nu 24. Dc3 så 24. – Tfe8+ 25. Le3 Dh1+ 26. Ke2 Lf3 matt, eller 24. Dc4 Lf3!, t ex 25. Tdc1 Tfe8 26. Le3 Txe3+! med matt i tre drag.

Vit gav upp. ■

Allsvenska serien 1993/1994

LASS I: Div 1 Mellersta

1.	LASS II	B	24/10
2.	Halmstad SS	H	14/11
3.	Schack 08 II	B	5/12
4.	Örebro SS	H	16/1
5.	SS Allians	B	6/2
6.	Västerås ÖSK	B	27/2
7.	Eksjö SK	S	18/3
8.	Växjö SK	S	19/3
9.	Skara SS	S	20/3

LASS II: Div 1 Mellersta

1.	LASS I	H	24/10
2.	Eksjö SK	B	14/11
3.	Växjö SK	H	5/12
4.	Skara SS	B	16/1
5.	Västerås ÖSK	H	6/2
6.	Halmstad SS	H	27/2
7.	Schack 08 II	S	18/3
8.	Örebro SS	S	19/3
9.	SS Allians	S	20/3

LASS III: Div 3, Grupp 9

1.	Schack 08 IV	H	24/10
2.	Växjö SK II	B	14/11
3.	Norrköpings SS	H	5/12
4.	Nässjö SS	H	16/1
5.	Eksjö SK II	B	6/2
6.	Hultsfreds SK	H	27/2
7.	Njudung SK	B	20/3

LASS IV: Div 4, Grupp 12

1.	Schack 08 V	H	24/10
2.	Skärblacka SK	B	14/11
3.	Åtvidabergs SK	H	5/12
4.	SS Allians III	B	16/1
5.	Finspångs SK II	H	6/2
6.	Motala SS III	H	27/2
7.	SK Kamraterna	B	20/3

Förklaringar till spelschemat:

H Hemma
B Borta
S Sammandragning (preliminärt i Eksjö)

Allsvenska resultat

LASS I

Div. I Mellersta

SödraSASS	9	8	1	0	50 17
Eksjö SK	9	7	1	1	44.5 15
Linköping ASS	9	7	0	2	39.5 14
Örebro SS	9	5	2	2	41.5 12
Schack 08 II, Norrk	9	4	1	4	36.5 9
SS Allians, Skge	9	4	0	5	35.5 8
Skara SS	9	2	2	5	30 6
Växjö SK	9	2	0	7	31 4
Strängnäs SK	9	2	0	7	27.5 4
Västerviks ASK	9	0	1	8	24 1

Rond 4: LASS I – Strängnäs SS 5 – 3

Vladimir Kozlov (2265) – Håkan Alm (2256)	remi
Ingvar Carlsson (2209) – Helge Wademark (2097)	remi
Robert Ericsson (2186) – Jorma Ovaskainen (2066)	remi
Tony Herrström (2152) – Magnus Grehn (2064)	remi
Jörgen Fransson (2145) – Fredrik Andersson (2021)	1 – 0
Torbjörn Karlsson (2069) – Rado Jovic (1906)	0 – 1
Bo Sjögren (2050) – Stig Carlsson (1876)	1 – 0
Anders Jansson (2045) – Fredrik Strand (1845)	1 – 0

Rond 5: Örebro SS – LASS I 2,5 – 5,5

Thomas Engqvist (2455) – Pavel Lacko (2267)	remi
Curt Gruvaeus (2317) – Vladimir Kozlov (2265)	1 – 0
Jan–Olov Lind (2280) – Ingvar Carlsson (2209)	1 – 0
Per Sundelius (2031) – Robert Ericsson (2186)	0 – 1
Patrik Larsson (2020) – Tony Herrström (2152)	0 – 1
Rolf Göransson (1983) – Jörgen Fransson (2145)	0 – 1
Krister Jonsson (1922) – Viktoria Johansson (2128)	0 – 1
Susanne Berg (1918) – Bo Sjögren (2050)	0 – 1

Rond 6: LASS I – Södra SASS 1,5 – 6,5

Pavel Lacko (2267) – Ralf Åkesson (2513)	0 – 1
Vladimir Kozlov (2265) – Axel Ornstein (2449)	0 – 1
Robert Ericsson (2186) – Thomas Welin (2384)	remi
Tony Herrström (2152) – Johan Furhoff (2345)	0 – 1
Jörgen Fransson (2145) – Stefan Winge (2225)	0 – 1
Viktoria Johansson (2128) – Bo Adler (2200)	0 – 1
Torbjörn Karlsson (2069) – Per Johansson (2102)	0 – 1
Bo Sjögren (2050) – Tomas Fors (2066)	1 – 0

Rond 7: Skara SS – LASS I 1,5 – 6,5

Lars–Göran Eklund (2291) – Pavel Lacko (2267)	1 – 0
Göran Andersson (2270) – Vladimir Kozlov (2265)	remi
Niclas Cederqvist (2220) – Ingvar Carlsson (2209)	0 – 1
Jan Persson (2121) – Robert Ericsson (2186)	0 – 1
Rickard Dahlström (2016) – Tony Herrström (2152)	0 – 1
Fredrik Kjellqvist (2011) – Viktoria Johansson (2128)	0 – 1
Niklas Kjellqvist (1976) – Torbjörn Karlsson (2069)	0 – 1
Niclas Strand (1913) – Anders Jansson (2045)	0 – 1

Rond 8: LASS I – Västerviks ASK 4,5 – 3,5

Pavel Lacko (2267) – Jörgen Karlsson (2187)	1 – 0
Robert Ericsson (2186) – Erik Elenius (2154)	1 – 0
Tony Herrström (2152) – Mårten Rydell (2070)	1 – 0
Viktoria Johansson (2128) – Mats Harrén (2054)	0 – 1
Torbjörn Karlsson (2069) – Håkan Stemlund (2032)	1 – 0
Torvald Larsson (1951) – Mats Blomqvist (1964)	0 – 1
H–Å Cedersund (1944) – Sven Blomqvist (1950)	0 – 1
Åke Svensson (1943) – Sten Broddefalk (1923)	remi

Rond 9: Scack–08 II – LASS I 3,5 – 4,5

Magnus Fäldt (2171) – Pavel Lacko (2267)	remi
Jan Nordström (2144) – Vladimir Kozlov (2265)	1 – 0
Lenny Johansson (2143) – Ingvar Carlsson (2209)	0 – 1
Niclas Ottenklev (2122) – Robert Ericsson (2186)	remi
Joakim Nyander (2071) – Tony Herrström (2152)	0 – 1
Roger Larsson (2056) – Torbjörn Karlsson (2069)	remi
Tomas Arvidsson (2034) – Anders Jansson (2045)	0 – 1
Ulf Wallgren (2019) – Hans–Åke Cedersund (1944)	1 – 0

Öppna SM

Öppna SM spelades i år i Malmö över påskhelgen. Från LASS deltog endast Anna Eriksson som spelade med i juniorklassen. Inför sista ronden stod Anna på 3 poäng och hade därmed chansen att vinna ratingpris i händelse av vinst i sista partiet. Nu blev det inte så, utan hon stannade på 3p/9. Juniorklassen vanns av Anders Bäcklund, SS Manhem, på 7,5p/9.

I seniorklassen blev det tre svenskar i topp på 7,5p/9. Kvalitetspoängen gav segern till Jonas Barkhagen, SK Rockaden Sthlm. Andraplatsen, och den sista friplatsen till SM–gruppen i Lindesberg, gick till Stellan Brynell, Limhamns SK. På tredjeplats, en halv kvalitetspoäng efter Brynell, kom tävlingens stora utropstecken, Tiger Hillarp–Persson, Lunds ASK. Om CS ger ut en friplats till SM–gruppen i sommar borde Tiger ligga bra till för denna, men för tillfället finns det ingen CS–plats. Allt beror på om någon av de redan kvalificerade tackar nej till start. I så fall omvandlas denna plats till en CS–plats.

LASS II

Div. II gr. 3

Linköping ASS II	7	5	2	0	31.5 12
Finspång SK	7	4	1	2	30.5 9
Eskilstuna SK	7	4	0	3	30 8
KH–Alliansen	7	4	0	3	29 8
Fagersta SK	7	3	1	3	30.5 7
Karlstad ASS	7	2	1	4	27 5
Västerås ASS	7	1	3	3	24 5
Linde SK	7	1	0	6	21.5 2

Rond 4: Västerås ASK – LASS II 4 – 4

Kenneth Berglén (2210) – Tom Axelsson (1998)	0 – 1
Rauli Gostowsky (2184) – Claes Ericsson (1992)	0 – 1
Carlos Aguirre (2008) – Torvald Larsson (1951)	1 – 0
Jonny Johansson (1989) – Åke Svensson (1943)	1 – 0
Berndt Åkerblom (1976) – Michael Carlsson (1894)	0 – 1
Anders Sunnebjer (1968) – Per Svensson (1838)	0 – 1
Rajno Suowinen (1914) – Arno Platau (1720)	1 – 0
Berndt Holmqvist (1858) – Göran Forslund (1701)	1 – 0

Rond 5: LASS II – Linde SK 4,5 – 3,5

Tom Axelsson (1998) – Patrick Rundqvist (2267)	remi
Claes Ericsson (1992) – Thomas Fernqvist (2019)	1 – 0
Torvald Larsson (1951) – Daniel Magnusson (1979)	1 – 0
H–Å Cedersund (1944) – Anders Gunnarsson (1898)	0 – 1
Åke Svensson (1943) – Timo Saarenpää (1875)	0 – 1
Michael Carlsson (1894) – Björn Persson (1796)	remi
Tommi Saukkoriipi (1880) – Erik Seppälä (1860)	remi
Per Svensson (1838) – Håkan Holfve (1651)	1 – 0

Rond 6: LASS II – Karlstad ASS 4,5 – 3,5

Anders Jansson (2045) – Simon Silseth (2172)	0 – 1
Tom Axelsson (1998) – Mikael Bäckström (2106)	1 – 0
H–Å Cedersund (1944) – Bengt Eriksson (2080)	1 – 0
Åke Svensson (1943) – Bo Hedlund (1988)	0 – 1
Michael Carlsson (1894) – K–Å Andersson (1939)	0 – 1
Tommi Saukkoriipi (1880) – Mats Persson (1898)	remi
Per Svensson (1838) – Joar Berglund (1823)	1 – 0
Görahn Forslund (1701) – Bengt Bråby (1640)	1 – 0

Rond 7: Finspång SK – LASS II 4 – 4

Bengt Nilsson (2223) – Torbjörn Karlsson (2069)	0 – 1
Per Wikström (2065) – Bo Sjögren (2050)	1 – 0
Leif Lundberg (1977) – Anders Jansson (2045)	remi
Esa Kinnunen (1878) – Tom Axelsson (1998)	0 – 1
Torsten Lindblom (1874) – Torvald Larsson (1951)	remi
Stefan Andersson (1793) – H–Å Cedersund (1793)	remi
Tomas Benskäld (1782) – Åke Svensson (1943)	1 – 0
Henry Magnusson (1710) – Michael Carlsson (1894)	remi

LASS III

Div III gr. 9

Nybro SK	7	6	0	1	38 12
Schack 08 IV, Norrk	7	5	1	1	35 11
Linköping ASS III	7	5	1	1	34 11
Njudungs SK	7	4	0	3	31.5 8
Växjö SK II	7	3	0	4	27.5 6
Eksjö SK II	7	2	0	5	23 4
Värnamo SS	7	1	1	5	16.5 3
Tranås SS	7	0	1	6	18.5 1

Rond 4: LASS III – Växjö SK II 5,5 – 2,5

Börje Pettersson (1850) – Lars Hjort (1802)	remi
Bengt Hermansson (1796) – Mikael Blixt (1843)	0 – 1
Björn Pettersson (1790) – Rod Stephens (1809)	1 – 0
Thomas Majt (1706) – Olof Ejermo (1794)	1 – 0
Åke Hellström (1689) – Lars Svensson (1768)	1 – 0
Fernando Lizardi (1638) – Per Tobiasson (1689)	1 – 0
Mikael Sundberg (1623) – Anna Glarner (1583)	remi
Kristian Friebe (1613) – Philip Landgren (1562)	remi

Rond 5: Schack–08 IV – LASS II 4 – 4

Anders Danielsson (1807) – Börje Pettersson (1850)	0 – 1
Tapio Ukkonen (1798) – Bengt Hermansson (1796)	remi
Josef Ask (1796) – Björn Pettersson (1790)	remi
Nils Vikmång (1764) – Arno Platau (1720)	remi
Bo Jörstål (1720) – Göran Forslund (1701)	0 – 1
Joakim Hammarklo (1705) – Åke Hellström (1689)	1 – 0
Peter Svensson (1704) – Sören Andersson (1659)	1 – 0
Nelly Sällqvist (1613) – Jan Lindström (1653)	remi

Rond 6: Eksjö SK II – LASS III 3 – 5

Roger Karlsson (1906) – Börje Pettersson (1850)	0 – 1
C–G Thorngren (1842) – Bengt Hermansson (1796)	remi
Jan Johansson (1766) – Björn Pettersson (1790)	remi
Niklas Lupescu (1762) – Arno Platau (1720)	0 – 1
Rikard Nilsson (1750) – Thomas Majt (1706)	1 – 0
Bertil Bjaring (1741) – Åke Hellström (1689)	1 – 0
Josef Järhult (1707) – Sören Andersson (1659)	0 – 1
Olof Gustafsson (1491) – Jan Lindström (1653)	0 – 1

Rond 7: LASS III – Njudungs SK 5 – 3

Tommi Saukkoriipi (1880) – H. Jonsson (1799)	0 – 1
Börje Pettersson (1850) – O. Andersson (1738)	0 – 1
Per Svensson (1838) – O. Lindberg (1727)	1 – 0
Bengt Hermansson (1796) – G. Wilhelmsson (1721)	1 – 0
Björn Pettersson (1790) – S. Wilhelmsson (1598)	0 – 1
Arno Platau (1720) – A. Brzezinski (1569)	1 – 0
Thomas Majt (1706) – T. Ahlgren (1345)	1 – 0
Åke Hellström (1689) – w.o.	1 – 0

LASS IV

Div. IV gr. 11

Eskilstuna SK II	7	6	1	0	28 13
Kolmårdens SK	7	3	2	2	20 8
Västerås SA II	7	3	2	2	17 8
Linköping ASS IV	7	3	2	2	16.5 8
KH–Alliansen III	7	3	1	3	16.5 7
Skärblacka SK	7	2	2	3	15.5 6
Gusum SK	7	2	0	5	15.5 4
Arosspringaren II, V–ås	7	1	0	6	11 2

Rond 4: LASS IV – Eskilstuna SK II 0,5 – 4,5

Jimmy Friebe (1546) – Nils Granlund (1729)	0 – 1
Chris Jordan (1538) – Bengt Lindmark (1887)	0 – 1
Mats Karlsson (1418) – Holger Olsson (1641)	remi
Mårten Garner (1181) – Krister Blom (1573)	0 – 1
Sara Wilander (1146) – Lars Wilson (1562)	0 – 1

Rond 5: K–H Alliansen III – LASS IV 2 – 3

E–O Åsenlund (1700) – Mikael Sundberg (1623)	remi
Ingemar Ström (1589) – Kristian Friebe (1613)	0 – 1
Sven Hartman (1323) – Jimmy Friebe (1546)	0 – 1
Niklas Carlström (1262) – Chris Jordan (1538)	1 – 0
Håkan Lundgren (1232) – Mats Karlsson (1418)	remi

Rond 6: LASS IV – Kolmårdens SK 2,5 – 2,5

Fernando Lizardi (1638) – Niklas Eriksson (1827)	0 – 1
Kristian Friebe (1613) – Tomas Lövgren (1795)	remi
Jimmy Friebe (1546) – Mattias Lövgren (1540)	1 – 0
Chris Jordan (1538) – Gert Dahlén (1486)	1 – 0
Mats Karlsson (1418) – Mattias Lundell (1363)	0 – 1

Rond 7: Arosspring. II – LASS IV 1,5 – 3,5

Thore Jacobsson (1550) – Mikael Sundberg (1623)	0 – 1
Eduardo C Baez (1528) – Kristian Friebe (1613)	1 – 0
John Sundberg (1456) – Jimmy Friebe (1546)	0 – 1
Magnus Målberg (1450) – Chris Jordan (1538)	0 – 1
Hans-Åke Nässén (1309) – Mats Karlsson (1418)	remi

LASS V

Div. IV gr. 12

Norrköpings SS	7	7	0	0	28 14
SK Kamraterna, Link	7	4	1	2	18.5 9
Finspångs SK II	7	3	1	3	16.5 7
Schack 08 V, Norrk	7	3	0	4	17.5 6
SS Allians III, Skge	7	3	0	4	15.5 6
Åtvidabergs SK	7	2	2	3	14.5 6
Motala SS II	7	2	1	4	16.5 5
Linköping ASS V	7	1	1	5	13 3

Rond 4: Schack 08 V, Norrk – LASS V 2 – 3

Ingemar Eriksson (1771) – Lasse Danielsson (1637)	0 – 1
Björn Ejdmark (1646) – Pontus Carlsson (1519)	0 – 1
Terese Andersson (1564) – Tobias Gustafsson (1460)	0 – 1
Juhani Ketola (1564) – Anna Svensson (1262)	1 – 0
Maria Pham (1558) – Christian Hedenstierna (1214)	1 – 0

Rond 5: LASS V – SS Allians III, Skge 1 – 4

Fernando Lizardi (1638) – Kurt Nilsson (1472)	0 – 1
Tobias Gustafsson (1460) – Fredrik Gidmark (1464)	remi
Jan Carlsson (1364) – Hans Johansson (1402)	remi
Anna Svensson (1262) – Sten-Olof Eliasson (1374)	0 – 1
Sara Wilander (1146) – Roger Muhrman (1319)	0 – 1

Rond 6: Norrköping SS – LASS V 4 – 1

Åke Carlsson (1874) – Lasse Danielsson (1637)	1 – 0
Raino Leppä (1825) – Pontus Carlsson (1519)	remi
Bernt Johansson (1791) – Jan Carlsson (1364)	remi
Mikael Helin (1720) – Anna Svensson (1262)	1 – 0
Bengt Bruno (1651) – w. o.	1 – 0

Rond 7: LASS V – Åtvidabergs SK 2,5 – 2,5

Lasse Danielsson (1637) – Tarmo Elken (1861)	remi
Pontus Carlsson (1519) – Leo Vokbus (1643)	remi
Tobias Gustavsson (1460) – Lars-Åke Persson (1554)	remi
Jan Carlsson (1364) – Ingvar Gärme (1351)	remi
Anna Svensson (1262) – Sture Svensson (1252)	remi

Februariblixt

Februariblixten samlade sju deltagare. Vann gjorde Rödebyiten Håkan Greiff på 6 poäng. Två blev Robert Ericsson med 5p och därefter följde Mikael Helin på 3,5 poäng.

LASS VI

Östgötaserien Klass I

Motala SS III	5	4	1	0	13.5 9
Schack 08 VI, Norrk	5	3	1	1	15 7
Linköping ASS VI	5	2	2	1	12.5 6
Kolmårdens SK II	5	2	1	2	8.5 5
SS Allians IV, Skge	5	1	1	3	7 3
Schack 08 VIII, Norrk	5	0	0	5	3.5 0

Rond 3: LASS VI – SS Allians, Skge 3,5 – 1,5

Martin Kylinger (1302) – Martin Kennerud (1310)	remi
Olov Wilander (1292) – Mattias Lundh (1275)	1 – 0
Hans Lönnefelt (1279) – Martin Palmqvist (1120)	1 – 0
Björn Alling (1205) – Peter Grahn (1060)	1 – 0

Rond 4: LASS VI – Schack 08 VI 2 – 2

Martin Kylinger (1302) – Tomas Tillberg (1518)	1 – 0
Olov Wilander (1292) – Johannes Johansson (1403)	0 – 1
Hans Lönnefelt (1279) – Krystian Zimoch (1300)	0 – 1
Björn Alling (1205) – Boguslawa Zimoch (1200)	1 – 0

Rond 5: Schack 08 VII – LASS VI 0,5 – 3,5

Jakob Reigo (1228) – Martin Kylinger (1302)	0 – 1
Stefan Johansson (1216) – Olov Wilander (1292)	0 – 1
Daniel Nilsson (1225) – Hans Lönnefelt (1279)	remi
Boguslawa Zimoch (1200) – Björn Alling (1205)	0 – 1

LASS VII

Östgötaserien Klass II

Schack 08 VIII, Norrk	5	5	0	0	13.5 10
Schack 08 X, Norrk	5	2	1	2	10 5
Motala SS IV	5	1	3	1	10 5
Motala SS V	5	1	2	2	9.5 4
Schack 08 IX, Norrk	5	1	1	3	9 3
Linköping ASS VIII	5	1	1	3	8 3

Rond 3: LASS VII – Schack 08 IX 2,5 – 1,5

Toumaj Ahmadi (1257) – Linus Johansson (1300)	0 – 1
Eva Berglund (1267) – Jakob Reigo (1228)	remi
Björn Werstén (1191) – Daniel Nilsson (1225)	1 – 0
Joakim Nordin (1192) – Stefan Johansson (1216)	1 – 0

Rond 4: Schack 08 X, Norrk – LASS VII 3 – 1

Buket Ukus (1343) – Anna Eriksson (1358)	0 – 1
Demet Ukus (1262) – Christian Hedensteima (1214)	1 – 0
Maria Andersson (1253) – Björn Werstén (1191)	1 – 0
Jenny Persson (1230) – Joakim Nordin (1192)	1 – 0

Rond 5: LASS VII – Motala SS IV 2 – 2

Eva Berglund (1267) – Sven-Erik Bring (1367)	1 – 0
Björn Werstén (1191) – Björn Dahlström (1348)	1 – 0
Sara Wilander (1146) – John Petersen (1330)	0 – 1
Joakim Nordin (1192) – Bengt Lönnqvist (1282)	0 – 1

En provokatörs bekännelser

Provokatör av provocera (SAOL)
provocer | a : (verb) locka att förgå sig, utmana, reta; framkalla våld m.m. (artikelförfattaren hoppas att ingen tar illa upp.)

Mikael Helin

Vad har nu detta med schack att göra ? utbrister den initierade LASSmeddelandeläsaren oroligt och undrar var den här artikeln ska sluta. Jo, ju mer jag har sysslat med denna ädla sport, har jag kommit underfund med att provokationstillfällena i schack är åtskilliga. Hur det kan ta sig uttryck hoppas jag bifogade partier visar, grundregeln är dock att istället för att parera motståndarens hot, uppställa ett annat eget.

Pontus Carlsson – Mikael Helin
LM rond 6

1. c4 g6 2. Sc3 Lg7 3. d4 d6 4. Sf3 Sc6 5. g3 Lg4 6. d5 Sb8 7. Lg2 e5 8. Db3

Handikapp–blixt

Den 19 februari spelades en blixtturnering med tidshandikapp. Tidshandikappet blev nu som värst 2–8 i några partier. Om man däremot vet att vissa spelare brukar ha dålig utdelning redan vid normal blixt, dvs vid 5–5, kan man snart räkna ut konsekvenserna av att behöva spela 2–8 mot samma motstånd.

En som inte verkade bekommas av att behöva ge tidshandikapp var Tony Herrström som segrade på 8,5/10p i den dubbelrondiga turneringen. Tvåa respektive trea blev Håkan Greiff och Robert Ericsson på 6p respektive 5,5p.

Klart bättre är 8. dxe6 ep

8. – Lc8 9. 0 – 0 Sd7 10. Ld2 f5 11. Lg5 Sgf6 12. Dc2 h6 13.Lxf6 Sxf6

13. – Dxf6 kanske är lugnare men jag har inget emot ställningen efter nästa drag

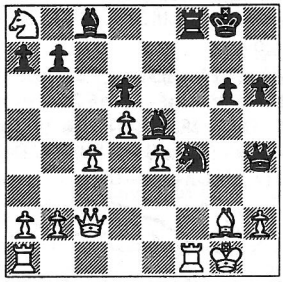
14. Sh4 Kf7 15. e4 f4 (!) 16. gxf4 Sh5 17. fxe5 Dxh4 18. f4

18. e6+ är ett intressant alternativ.

18. – Tf8 19. Sb5

Nu vaknar en äkta provokatör till liv, springarens mål är inte svårt att gissa, tornet på a8. Men har vit tid med det?

19. – Kg8! 20. Sxc7 Sxf4 21. Sxa8 Lxe5

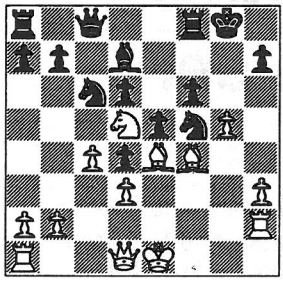
Här såg Pontus, men inte jag, att efter 22. Txf4 Txf4 hotar svart det formidabla 23. – Dxh2+!! med avdragsschackmatt!

22. Tf3 Lg4 –+ 23. Sc7 Lxf3 24. Lxf3 Sh3 25. Kg2 Df4 0 – 1

Mikael Helin – Torvald Larsson
LM rond 8

1. e4 c5 2. Sf3 d6 3. c4 Sc6 4.h3 g6 5. d3 Lg7 6. g3 Ld7 7. Lg2 Dc8 8. Sc3 Sf6 9. Sh4 0–0 10. f4 Sh5 11. g4 Sg3 12. Th2 Lf6 13. g5 Ld4

14. Sf3 f6 15. f5 gxf5 16. Sxd4 cxd4 17. Sd5 fxe4 18. Lf4 Sf5 19. Lxe4 e5

20. Dg4!!

En rejäl provokation: vit går med flit in i en avdragare mot damen, när en pjäs dessutom står i slag ...

20. – Se3 21. Lxh7+

men har allt under kontroll. I sitt 20 drag hade svart kunnat spela *20. – Sg7 21. Lxh7 Kxh7 22. Dh4+ Kg6* (22. – Kg8 23. g6 +–) *23. gxf6 Sf5* (23. – exf4 24. Tg2+ Kf7 25. Txg7+ Ke8 26. f7+ Txf7 27. Tg8+ Tf8 28. Dh5+ +–) *24. Tg2+ Kf7 25. Dh7+ Ke8* (25. – Ke6 26. f7 +–) *26. f7+ Txf7* (26. – Kd8 27. Tg8 +–) *27. Tg8+ Tf8 28. Dg6+ +–*

21. – Kxh7 22. Dh5+ Kg7 23. gxf6+ Txf6 24. Lxe3 Tg6 25. Lh6+ Txh6 26. Tg2+ Lg4 27. Txg4+ Dxg4 28. Dxg4+ Tg6 29. Dd7+ Kh6 30. 0–0–0 Tf8 31. Dxb7 Sd8 32. De7 Se6 33. Sc7 Tf2 34. Dh4+ 1 – 0

Tobias Gustafson – Mikael Helin

LM rond 7

1. e4 c5 2. Sf3 a6 3. d4 cxd4 4. Sxd4 Dc7 5. Sc3 e6 6. a3

Passivt, förhindrar dock Lb4.

6. – Sf6 7. Le3 b5 8. Dd3 Lb7 9. f3 Le7 10. Sa2?

Vit har kommit snett i öppningen (=+)

10. – Sc6?! (d5!) **11. Sxc6 dxc6 12. c4 Sd7 13. Tc1 Se5 14. Dc2 Td8 15. Le2 bxc4 16. Lxc4 Lh4+ 17. Lf2?!**

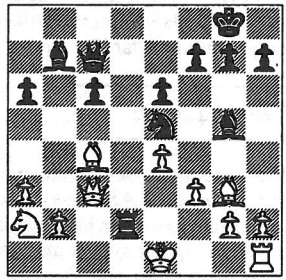
17. g3!? Sxf3+ 18. Kf2 (18. Ke2?? Td2+!) *Sxh2 19. gxh4* (19. Txh2 Lxg3+ 20. Kg1 Lxh2+ 21. Dxh2 Dxh2 22. Kxh2 =+) *Sg4+ 20. Ke2 Sxe3 21. Kxe3 Dxg3 +=*

17. – Lg5! 18. Td1 Txd1+ 19. Kxd1 0–0 20. Lg3 Td8+ 21. Ke1

Dags för en liten frestelse:

21. – Td2! 22. Dc3

Ser ju bra ut, vit binder springaren ytterligare en gång och passiva försvarsdrag typ 22. – f6?? besvaras med 23. f4. Dock hade nog 22. Db3 varit bättre.

22. – Db6 !!!

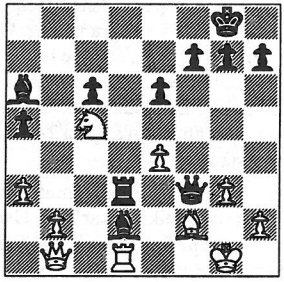
Svart tänker inte spela andra fiolen, springaren hänger men går inte att slå.

23. Le2 Sd3+ 24. Lxd3 De3+ 25. Kf1 Txd3 26. De1 Dd4 27. Sc3 a5 28. Lf2 Dd8 29. g3 Txf3 30. Kg2 Td3 31. Db1 La6 32. Td1 Ld2 33. Sa4?!

Till vits försvar ska sägas att han hade ca 5 min kvar på klockan här. Springaren är uppenbarligen på väg till c5, men räcker det?

33. – Df6! 34. Sc5 Df3+ 35. Kg1

35. Kh3 e5 –+

35. – Le3!! 36. Sxd3 Lxd3 37. Txd3 Dxf2+ 38. Kh1 Df3 matt ■

Ett lagparti

Andralaget gjorde en stark säsong detta år. Somliga, till exempel jag, vill tillskriva framgången det osedvanliga flytets konto. Själv gjorde jag en av de sämsta säsongerna på länge – vad gäller antalet spelade matcher (4). Poängskörden blev som den brukar bli: 3½ poäng. Tack vare barnafödande slapp LASS II ha mig med i de tre partier jag ändå bara skulle ha förlorat.

Claes Eriksson

Egentligen hade jag velat visa mitt parti mot Eskilstunas Bo Eriksson där jag som svart vann efter ett synnerligen jämnt och spännande parti. Efter en fransk öppning kom vi in i ett evighetslångt mittspel där de lätta pjäserna fick fritt spelrum och varianterna tänjde våra hjärnor till bristningsgränsen. Tyvärr reducerade Correns schackreporter detta parti till en ställning som enbart var slutet på en tjugodragskontring. Min motståndare hade precis gjort ett feldrag som tillät mig att med en mindre svårfunnen kombination avrätta honom – å andra sidan var han redan besegrad. Hade Kasparov tagit hans plats hade jag måhända förlorat men min motståndare satt kvar. Envigen hade kört slut på honom och feldraget var logiskt.

Säg alltså upp er prenumeration på lokalblaskan och slå er sedan till ro för att titta på följande parti. Inte för att det är vackert. Inte för att det lär dig något. Inte för att det rymmer kombinatoriska kvickheter eller positionella underfundigheter. Inte för att jag är stolt över det. Inte för att jag spelade bra eller för att det är fläckfritt. Anledningen, om det nu behövs någon, är att det är ett typiskt lagparti. I det här fallet möter jag en motståndare som känner sig förpliktad att vinna. Matchen är det sista egentliga hindret på vår väg mot seriesegern men jag tror inte att någon i vårt lag var nervös för den sakens skull. Möjligen hyste vi till och med en svag förhoppning om att få förlora så att vi slipper besegra (förödmjuka) LASS I nästa år.

Rauli Gostowski – Claes Eriksson
Västerås ASK – LASS II
Allsvenskan, Rond 4, Bord 3

Ett parti spelat i en lagmatch har vissa särdrag. Jag vet sällan vem jag ska möta, oftast vet jag inte på vilket bord jag ska spela och därmed vet jag inte heller vilken färg jag får. När jag väl får dessa fakta klara för mig (10 minuter innan partiet börjar) har jag vanligen följande att gå på: vit eller svart, ranking, motståndarens namn (känt eller okänt), ålder och utseende. Därefter är det dags att starta klockan.

Stopp!

Jag kollade förstås hur deras laguppställning såg ut jämfört med vår. Är vi "favoriter", hur stor är rankingskillnaderna, ska de slå oss på toppborden och förlora längre ner, finns det några givna poänger redan innan matchen börjat och vågar man dra några slutsatser om hur motståndaren/na kan tänkas spela utifrån denna luddiga analys av laguppställningarna?

Grundfakta i det föreliggande partiet framgår delvis av de uppgifterna ovan. Utöver det så var vårt framgångsrika andralag som vanligt lägre rankade på de övre borden. Å andra sidan vann vi höstens matcher med 2½ mot 1½ just på dessa fyra första bord. Nå, jag räknade med att min motståndare knappast skulle bjuda remi efter tretton drag.

("Ålder och utseende", står det i första stycket. Erkänn att ni lägger vikt vid sådant. Jag gör det! Rauli Gostowskis signalement: mellan fyrtiotre och fyrtioåtta, spensligt byggd, ser senig och uthållig ut men ger intryck av att ha snabba reflexer och han kommer säkert att kasta sig över mig vid minsta blotta. Ville Vessla–typen!)

1. d4 e6 2. c4 Sf6 3. Sf3 d5 4. Sc3 Le7 5. Lf4 c6?!

Inte blev det franskt (2. e4), holländskt (2. – f5), nimzovimsigt (3. Sc3 Lb4) eller damindiskt (3. – b6) utan fegisdraget Lf4 i damgambit – en variant som rekommenderas de i teorin lata eller obevandrade. Svart bör dock leverera sina drag mer omsorgsfullt och inse att partiet faktiskt började för fem minuter sedan. Först efter nästa drag funderar jag på SPELPLANEN.

6. e3 Sbd7 7. h3 0–0 8. Dc2 c5!? (0.03 – 0.36)

Efter att ha varit tidsnödsmarodör i 15–årsåldern tog jag för vana att åtminstone vart 5:e drag notera konsumtionen. Senare började jag notera tiden för nästintill varje drag. Det förde med sig två goda saker. Den ena var att jag i efterhand kunde se hur lång tid jag ägnade åt mina drag, dvs en "objektiv" bedömning av hur överlagt ett drag var. Den andra var att jag faktiskt bättrade mig på det sättet att jag blev uppmärksam på när "två–minuter–per–drag" –gränsen passerades för att inte tala om den magiska "bara en–minut–per–drag–kvar"–gränsen. Med till exempel tjugo minuter och tjugo drag kvar är det dags att släppa efter på de konstnärliga kraven och börja använda motståndarens tid.

Vad finns då att äga om tidsåtgången i detta parti? Min motståndare spelar tydligen något han känner till och jag har spenderat avsevärt med tid dels på att erkänna felet 5. – c6 dels åt att värdera en del av de ställningar som uppkommer efter avbyten, väntedrag, kort eller lång rockad, osv. Min plan (delvis formad redan i 6:e draget) går ut på att störa vit, som helst vill bygga upp sin ställning i lugn och ro för att sedan med en viss terrängfördel kunna starta en kombinerad centrumframstöt och kungsattack. Med 8. – c5 inleder jag en "nålsticksattack" (vad det nu är). Samtidigt anar jag att ett bondeoffer nog bli nödvändigt om jag ska få ett eget spel.

9. 0–0–0

Är detta drag värt ett !? eller ett ?!. Visst finns det damgambitvarianter med lång vit rockad men är det verkligen bra här? Tornet kommer i och för sig med i spelet och vit ödslar inte tid på Ld3 (och kommer inte heller att göra det förrän i drag 25). Å andra sidan spelade vit även detta drag snabbt som om det vore självklart. Hade vit gjort samma sak om svart inte tempoförlustat sig med c7–c6–c5 utan istället haft draget a6 gjort?

9. – Da5 10. Kb1 a6 11. cxd5 (0.26 – 0.42)

I den hastiga efteranalysen sa sig vit vara rädd för de svarta dragen dxc4, b5 och b4. Själv tyckte jag b4 skulle bytas mot Lb7 och svart har utvecklat sig så långt att det finns teoretiska hot längs med diagonalen h7–b1 (Le4) och c–linjen (Tc8).

Efter textdraget kändes 11. – Sxd5 12. Sxd5 exd5 fel, då svart mister en kunglig försvarspjäs.

11. – cxd5 12. dxc5 Sxc5 13. Sd4

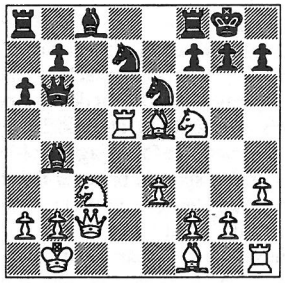
Bonden är ännu inte offrad – 13. Sxd5 Sxd5 14. Txd5 Le6 och svart vinner. Efter textdraget står vit bra genom sin stabila kontroll över centrum. Frågan är dock hur han kommer vidare om inte jag hade räckt honom en hjälpande hand. 13. – Ld7 är bättre än:

13. – Se6 14. Sf5 Lb4 15. Le5! (0.35 – 1.00)

och jag blir av med bonden som jag förutspådde redan i 8:e draget. Fast poängen var ju att få kompensation i form av spel... Jag erkänner, oförblommerat, att jag icke såg detta drag förrän det var utfört. Sådant händer och i det här fallet kan det bero på att jag betraktat löparen på f4 som en statisk pjäs – den kunde på sin höjd retirera till h2 och i övrigt endast bevaka fälten e5–d6–c7–b8.

Nu är 15. – Lxc3 16. Se7+ Kh8 17. Lxc3 Dd8 18. Lxf6 gxf6 19. Sxd5 ett av de sämre sätten att förlora (offra) bonde på.

15. – Sd7 16. Txd5 Db6

Minns ni min kvasipsykologiska analys av motståndaren före partiet? Enligt den skulle han hugga vid minsta blotta. Min ställning,

tycker kanske somliga, är en enda stor blotta. Själv ansåg jag den vara hållbar. Vit, med sin sunda merbonde, står givetvis bättre men svart ska kunna få till lite pjässpel i centrum och kanske ett eller annat hot mot vits kung.

17. Txd7 (1.06 – 1.11)

Kvalitetsoffret ser väl lovande ut, eller hur? Det tyckte jag också när jag först såg möjligheten efter 15. Le5 men nu när vit ägnade 30 minuter åt att räkna varianter omvärderade jag svarts försvarsresurser och ansåg de vara tillräckliga. (Det kallas för positivt tänkande).

Vit måste även ha funderat på de lugnare reservutgångarna: A) 17. Lh2 Sf6 18. Td1 Sc5 och svart har knappast kompensation även om vit måste spela exakt för att behålla sin fördel. B) 17. Sa4 Da7 (17. – Dc6 18. Lc3! Dxd5 19. Lxb4 Te8 20. Se7+ Txe7 21. Lxe7 med större vit fördel) 18. a3 b5 och slutomdömet får bli som i A–varianten ovan. Slutsatsen av dessa slarviga variantförslag, i kombination med partifortsättningen, blir att 17. Txd7 nog förtjänar ett frågetecken. Alltså:

17. Txd7? Lxd7 18. Sd5 Da5 (1.10 – 1.20)

Alternativet var 18. – Dc5 som hindrar en del av vits vildare varianter genom att "hota" dambyte på c2. Nu när ställningen klarnat något lutade jag mer och mer åt att vits vilda varianter var ofarliga. Med damen på a5 uppstår i vissa fall möjligheten De1 schack (och matt).

19. De4

Följande variant hade jag sett: 19. Sf6+ gxf6 20. Lxf6 (hotar vacker matt med Sh6) Tfc8 21. Sh6+ Kf8 22. Dxh7 och vit mattar på alla sätt och vis. Fast så enkelt får det förstås inte vara. På det i och för sig tjusiga 19. Sf6+ gxf6 20. Lxf6 drar svart 20. – Sg7 och efter 21. Sxg7 Tfc8 22. Dd3/e4 kommer det i mitt tycke klämmiga 22. – Le7! och genom matthotet (De1) vinner svart pjäs (Lxf6).

En annan "vacker" variant som kanske föresvävade vit före hans sjuttonde drag var: 19. Sh6+ Kh8 (inte 19. – gxh6 20. Sf6+ Kg7 21. Dxh7 matt) 20. Sf6 och det hotar matt på h7 och pjäs på d7 men det enkla 20. – gxf6 21. Lxf6 Sg7 avvärjer alla hot.

Ett tredje drag som jag snabbt avfärdat var 19. Dc4. I tankarna drog jag 19. – Lc5 och svävade så ut i idiotvarianter av den här typen: 19. Dc4 Lc5 20. Dg4 De1+ 21. Kc2 Dxf2+ 22. Kd1 La4+ 23. b3 Dxa2 24. Sfe7+ Lxe7 25. Sxe7+ Kh8 26. Dxa4 Dxa4 27. bxa4 Tfd8 28. Ld4 Sxd4 29. exd4 Txd4+ 30. Kc2 g6 31. Ld3 Tad8 och med Td7 vinner svart.

Nå, jag hade dragit mitt 18. – Da5 och vit tänkte i nio minuter under det att jag repeterade varianter. Jag skulle just avfärda 19. Dc4 med Lc5 ännu en gång, när jag såg det relativt enkla 20. b4 Lxb4 21. Dxb4 Dxd5 22. Se7+ och 23 Sxd5. Temat återkommer i varianten 19 Dc4 Lc6 20. Dxb4 Dxd5 21. Se7+.

Först förbannade jag mitt övermod som fått mig att inte välja 18. – Dc5. Sedan tittade jag på min motståndare för att se om han såg glad ut. Därefter fick jag panik. När vit skulle till att dra hade jag hittat 19. Dc4 Kh8 (20. Dg4 f6) men visste inte om det var bra. När vit utfört textdraget andades jag ut och såg förmodligen gladare ut än vad han gjorde. Jag ägnade dock 15 dyrbara minuter åt det följande draget men främst åt att samla och skärpa mig.

19. – Sg5 20. Sh6+ (1.25 – 1.36)

Vit är tvungen att bevisa riktigheten av kvalitetsoffret. Alternativet 20. Sde7+ Lxe7 21. Sxe7+ Kh8 är att ge upp på ett blekt sätt. Nu, efter textdraget 20. Sh6+, är det dumt att tillåta 20. – gxh6 21. Sxf6+ Kg7 22. Sxd7+ f6. Därför....

20. – Kh8 21. Dd4 (1.33 – 1.36)

Här tittade (hoppades) jag mest på 21. Dxb4 Dxd5 22. Ld4 (Dd4) och svart ska vinna utan problem. Det verkar överhuvudtaget, när man ser på partiet i efterhand, som om svart står på vinst efter det att vit försummat det måhända mer komplicerade 19. Dc4. Nu vet vi alla att våra partier brukar avta i lyster och djup efter bara ett par dagar (timmar). Under partiets gång – särskilt när tidsnöden närmar sig och partiets karaktär är sådant att ett mindre feldrag förvandlar ett till noll – är variantdjungeln tät, möjligheterna många, hallucinationer vanliga, känsloläget liksom stridsmoralen starkt växlande, infallen och idéblixtarna oftast koncentrationsstörande och endast i enstaka fall genialiska. Kort sagt: ett destillat om

inte av livet så ändock av schack när det är som bäst. Efteråt kan ens drag verka platta, motståndarens hot löjliga, varianterna lätträknade och vinstvägarna självklara.

Se på ställningen! Visst vinner svart (men inte om han negligerar matthotet Lxg7) och det hade jag insett om det inte varit mitt eget parti. Nu är det trots allt det och tiden är nere på de magiska en-minut-per-drag: alltså dags för att räkna på effektiva drag. Något som jag inte ens lät passera hjärnans selektiva filter var 21. – f6 22. Sxf6 osv osv.

21. – Se6! 22. De4 f6 23. Ld4 Sg5 (1.55 – 1.52)

Äntligen! Springaren har jobbat hårt de senaste dragen och i själva verket varit svarts enda aktiva pjäs. Den kommer att fortsätta jaga runt brädet för att i sitt åttonde drag ta vits dam och i sitt tolfte drag sätta en definitiv punkt för partiet.

Min tid har fått flyta iväg, vilket i det här läget inte spelar så stor roll. Som ni ser har vit förbrukat mycket tid på att konstatera att hans ställning är förlorad. Jag leder dessutom på alla fronter – materialmässigt, spelmässigt tidsmässigt och inte minst psykologiskt.

Han må ha ägnat sin betänketid åt att försöka hitta mer eller mindre sensationella räddningar – jag har utnyttjat densamma åt att njuta. I tävlingsschack ryms sublima former av sadism (och masochism).

24. Dh4 Dxd5 25. Ld3 gxh6 26. Dxh6 Le7 27. f4 (h4 är "bättre") **Lf5 28. Lxf5 Dxf5+ 29. Ka1 Sf7 30. g4 Sxh6 31. gxf5 Sxf5 32. Lb6 Tac8 33. e4 Sd6 34. e5 Sb5 35. La5 fxe5 36. fxe5 Tc2 37. Tb1** (1.59 – 1.59) **Tff2 38. Lc3 Sxc3 0–1**

Bland det första jag läste som nybliven prenumerant på den elektroniska nyhetskällan rec.games.chess var en dikt betitlad *3 fold repetition* av en Oren Bochman, som karakteriserar sig själv som schackspelare & poet. En arbetskamrat hade just dött i cancer och dikten framkallade bilden av honom; hans kamp mot sjukdomen, hans glädje över livet och hans honnörsord nummer ett, *vän*.

Denna översättning tillägnas minnet av Cengiz Besev, min vän.

Trefaldig upprepning
(Efter Oren Bochman)

Det finns en tid att glädjas
en tid för schack
och sedan dö.
Mot svarta, starka hot, min vän,
krävs mer än strategi.

Det finns en tid att andas
en tid för schack
och sedan dö.
Pjäsen har ett slut, min vän,
en märklig komedi.

Det finns en tid att födas
en tid för schack
och sedan dö.
Livet – en illusion, min vän,
en svartvit fantasi.

DM 1993:

En klass för sig

DM spelades i år, liksom tidigare, över två helger, men till skillnad från de gånger jag deltagit förr om åren spelade man också på två orter, i Linköping första helgen och i Norrköping den andra. Ett försök att spela hela tävlingen under en helg gjordes för några år sedan; uppslutningen var så klen att man omedelbart gick tillbaka till den gamla modellen.

Bo Sjögren

Såsom varit brukligt de senaste åren spelade man i tre klasser: Juniorer, Seniorer och Per Vernersson. Följande parti räknar Per som sin bästa prestation i DM:

Per Wikström – Per Vernersson

Finspångs SK – Schack 08

DM (Norrköping), Rond 5

1. d4 Sf6 2. c4 g6 3. Sc3 d5 4. cxd5 Sxd5 5. e4 Sxc3 6. bxc3 Lg7 7. Sf3 c5 8. Tb1 0–0 9. Le2 cxd4 10. cxd4 Da5+ 11. Dd2

Här spelar de riktigt teorisprängda entusiasterna 11. Ld2 á tempo, reser sig och går nonchalant iväg mot kaffekannan medan svart sitter och våndas över vad han gett sig in på.

11. – Dxd2+ 12. Lxd2 e6 13. Tc1

13. 0–0 med idén Tfd1, d5 är huvudstigen för vit.

13. – Sc6 14. Lb5 Td8

Efter 14. – Sxd4 15. Sxd4 Lxd4 16. Lb4 Td8 17. Le7 Ld7 18. Lxd8 Lxb5 har svart säkerligen kompensation för kvalitén, men när man sitter och spelar är det vanskligt att avgöra hur det är den saken.

15. Lg5 f6 16. Le3 Ld7 17. 0–0 Se7 18. Lc4 b5 19. Lb3 a5 20. Tc7

I sjuttonde draget hade jag tänkt att bemöta detta med a4 följt av övertagande av c–linjen. Men ... Txd7 med idén Lxe6 ...?

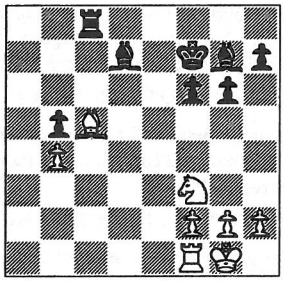
20. – Kf7 21. d5 exd5 22. exd5 a4 23. d6+ axb3 24. dxe7 Kxe7 25. Lc5+ Kf7 26. axb3

26. Te1? bxa2

26. – Tac8

Äntligen!

27. Txc8 Txc8 28. b4

Här bjöd vit remi. Men jag tyckte att svarts pjäser genomgående är något bättre än vits motsvarigheter.

29. – Lf8 29. Lxf8 Kxf8 30. h3 Tc4 31. Tb1 Lf5 32. Tb2 Tc1+

Tvingar vits kung att ta en omväg in i spelet. Svart har nu: L mot S + lite aktivare torn + bättre placerad kung = trubbel för vit!

33. Kh2 Ke7 34. Kg3 Tc4

Slår vakt om fördelar.

35. Sd2 Tc3+ 36. f3 Ke6 37. Kf2 Ke5

Med siktet åt båda hållen.

38. Ke2 Ld3+ 39. Kf2 g5 40. Ta2 Kd4

40. – Tc2 41. Txc2 Lxc2 42. Ke3 Kd5 med idén dragtvång!?

41. Ta6 Tc2 42. Ke1 f5 43. Td6+ Ke3 44. Te6+ Kf4 45. Td6 Lc4 46. Kd1 Tc3 47. g4 Td3 48. Tf6 Ke3 49. Txf5 Txd2+ 50. Kc1 Kd3

Vi hade spelat rätt länge så jag ville sätta matt!

51. Txg5 Kc3 52. Te5 Tf2 (!) 53. Te1 Ld3 0–1

Hot: Ta2, Ta1 matt

(Kommentarer: Per Vernersson)

Ronden därpå låg en sensation på lut. Pers motståndare offrade fräckt damen för två pjäser och några schackar. Över till Per igen:

Jag höll på att få en förkylning, men sjätte ronden kom att bjuda på en helt annan huvudvärk. Hade vit räknat lite längre hade partiet kunnat gå hur långt som helst i schackspalterna...

Lars Andersson – Per Vernersson

SS Allians – Schack 08

DM (Norrköping), Rond 6

1. f4 d5 2. Sf3 g6

En dragföljd som riktar sig mot b3 med idén Lb2 och L har en underbar diagonal. (Snart tar de positionella kommentarerna slut!)

3. e4!? dxe4 4. Sg5 Sf6 5. Lc4 Lg4 6. Dxg4

Detta drag spelades á tempo. Jag hade också tittat lite på 6. Le2 Lxe2 7. Dxe2, men vit visar ingen tvekan!

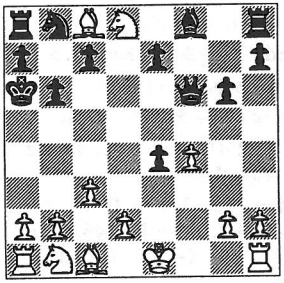
6. – Sxg4 7. Lxf7+ Kd7 8. Le6+ Kc6 9. Lxg4

Vit har gambiterat damen mot två lätta pjäser samt orsakat förvirring i de svarta leden. Men det *känns* i vart fall inte tillräckligt.

9. –b6 (0.32) **10. Le6** (0.42) **Kb7??** (0.36)

Ett drag som spelades då vits fjortonde drag förbisetts. Efter 10. – Lg7 (med utveckling!) hade vit kunnat ta tillbaka en kvalité, men svart har liten fördel.

11. Sf7 Dd4 12. c3 Df6 13. Sd8+ Ka6 14. Lc8+ (1.01)

Kungen drivs ut på en helvetesfärd där vits små enheter effektivt samarbetar.

14. – Kb5

14. – Ka5 är säkert helt hopplöst. Vit kan utveckla pjäser med tempo.

15. a4+ (1.18) **Kc5 16. b4+** (1.38) **Kd6**

Svarts enda hopp är att vits tidsförbrukning är helt oansvarig, och att han helt enkelt inte ska hinna sätta matt. Vit har flera bra sätt att vinna partiet.

17. Sb7+ Kd5 18. Lb2 Kc4

Det har inte hänt sedan jag var nybörjare att nio av mina arton första drag varit kungsdrag!

19. Sa3+ Kd3 20. h4 (1.52) **Dxf4** (1.03) **21. Th3+ e3 22. Txe3+ Dxe3+ 23. dxe3 Lg7**

Man ska utveckla sig!

24. Td1+ Kxe3 25. Lc1+ Ke4 26. Sc5+ bxc5 27. Lb7+ c6 28. Lxa8 Lxc3+

Med remianbud. Vit står på vinst, men har ont om tid och är märkbart nervös.

29. Ke2 cxb4 30. Sc4

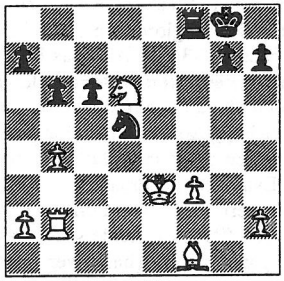
Här bjöd vit remi. Vit står fortfarande på vinst, men kände sig väl lite deprimerad efter att ha gått förbi många lovande fortsättningar. Svart är nu mer inne i partiet än någonsin sedan tiondedraget. Jag tyckte att det var ett utmärkt tillfälle att glida undan den prekära situationen med braskande schackrubriker i Corren tre månader efteråt. Publiken hade älskat att se **min** kung drivas mot slakt på damflygeln runt tjugonde draget. Men nu erbjöds ett tillfälle att snuva vargarna (läsarna) och skjutjärnsjournalisterna (Tom A m fl) på det nöjet! ½ – ½!

(Kommentarer: Per Vernersson)

Hur gick det då i själva seniorklassen? Jo, där delade Per Wikström, Finspång SK, överteckning, och Tomas Karlsson, Schack 08 "segern", och efter särskiljning blev ordningen den ovan givna. För omväxlings skull delades inte prispengarna, vilket jag i princip inte har något emot, men just denna gång blev det lite snett. Mest otur hade naturligtvis Tomas, vars motståndare i de tre första ronderna tog lite poäng i fortsättningen, och trots att han nästan hela tiden satt högre än Per W och mig lyckades han inte ta igen det tappade. Själv råkade jag ut för att Lars–Eric Lundgren drog sig ur

turneringen halvvägs, samt att Per Ahlström blev bortblåst av Arno Platau; sådant kostar hundralappar!

Men man kan inte komma från att någon slags "poetisk rättvisa" skipades; se bara på följande ställning:

Bo Sjögren – Per Wikström
LASS – Finspångs SK
DM (Norrköping), Rond 2

Efter ett katastrofalt 15:e drag har jag varit på defensiven en längre tid; nu har jag äntligen fått ut några pluttar ur boet, men som synes har svart knuffat fler toppar än jag. I sådana lägen gäller det att springa fort och hoppas på många sexor!

30. Ke4!? Tf4+ 31. Ke5 Txf3 32. Kxe6 Txf1 33. Kd7 Tc1 34. Sc8 c5?!

Svart har vissa problem med min aktiva kung och beslutar sig för att ge tillbaka en bonde. Någonstans här borde det finnas något, t ex 34. – a6 följt av framryckning på kungsflygeln.

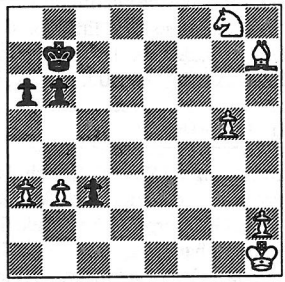
35. bxc5 bxc5 36. Sxa7 h6 37. Sc6 c4 38. Sb4 c3 39. Tc2!

Så fint allt passar ihop! Från och med nu är det faktiskt, med rätt eller orätt låter jag vara osagt, jag som spelar på vinst!

39. – Sf6+ 40. Kc6 Tb1 41. Sd3 Tb8 42. a4 Se4 43. a5 Td8 44. Sb4 Tb8 45. Sd3 med repuppdragning.

Bland pristagarna återfanns också Tony Herrström, som spelade ojämnare än vanligt, och Arno Platau, som inledde svagt med endast en poäng på hemmaplan, men sedan tog fullt i Norrköping. Ingen av de övriga LASSarna (Jimmy Friebe, Mikael Sundberg, Chris Jordan) fick någon direkt fullträff, men lyckades i alla fall bättre än Mikael Helin, som måste ha gjort sin sämsta tävling någonsin; han revanscherade sig som bekant i LM!

Bland juniorerna var Mika Perälä, Motala SS, i praktiken överlägsen, även om marginalen till tvåan, Mattias Lövgren, Kolmårdens SK, endast var en halv poäng. Den senare hade emellertid ett visst så kallat *flyt*; begrunda följande (vissa oväsentliga bönder kan ha tillkommit/försvunnit/felplacerats):

NN – Mattias Lövgren

Vit, som stått på knallvinst i ca fyra timmar, somnade till och spelade här det otroliga **1. g6????** och förlorade snabbt. I sista ronden spelade han mot Martin Kylinger, och även i det partiet lär han ha varit illa ute.

Martin Kylinger och Anna Eriksson startade tveksamt, men spurtade bra. medan Björn Werstén började bra, med bl a en vinst över Fredrik Gidmark (1464), men lite sämre avslutning. ■

Resultat Seniorer:

1.	Per Vernersson	Schack 08	6.5
2.	Per Wikström	Finspång	5
3.	Bo Sjögren	LASS	5
4.	Tomas Karlsson	Schack 08	5
7.	Tony Herrström	LASS	4
9.	Arno Platau	LASS	4
15.	Jimmy Friebe	LASS	3
17.	Mikael Sundberg	LASS	3
19.	Chris Jordan	LASS	2

Resultat Juniorer:

1.	Mika Perälä	Motala SS	6
2.	Mattias Lövgren	Kolmården	5.5
3.	Anna Eriksson	LASS	4.5
6.	Martin Kylinger	LASS	4
10.	Björn Werstén	LASS	3

Ungdom och Knatte

Kadettallsvenskan

Lördagen den 8 maj begav sig sju entusiastiska LASSare födda 1977 och senare till Göteborg och SS Manhems klubblokal för att deltaga i den ena av de två kvalificeringsgrupperna till kadettallsvenskans final för sex lag. I Göteborg spelade sex lag medan kvalet i Stockholm samlade 15–20 lag.

Ingvar Carlsson

Förra året deltog vi i Stockholm och blev sexa. Efte viss diskussion valde vi i år kvalet i Liseberg, förlåt, Göteborg. Tyvärr visade de kniviga reglerna att bara 2 lag gick vidare från Göteborg medan 4 lag från Stockholm gick vidare.

Tävlingen började bra. Mot Majorna släppte bara Lasse Danielsson remi, medan Kristian Friebe, Pontus Carlsson, Anna Eriksson och Martin Kylinger vann på spel och Eva Berglund på wo. Andra ronden gick bara lite sämre. Manhem II besegrades med 4.5 – 1.5 sedan Kristian skänkt bort en vinstställning. Hans Lönnefelt ersatte i denna rond Martin och vann lätt. Så var det dags för lördagens sista rond, seriefinalen mot Rockaden I. Rockadens sistabordsspelare Adam Birgivi hade 1898 medan vår förstabordsspelare Lasse hade 1685 så vi kunde knappast räkna med någon lätt seger. Till en början höll vi spelet väl uppe i flera partier, men efterhand märktes det att Rockaden inte bara stod för "Stockholmsranking" utan också för en mycket gedigen spelstyrka. Bara Pontus plockade en halva av Tomas Proschinger.

Liseberg, blixtspel, för sen nattning.

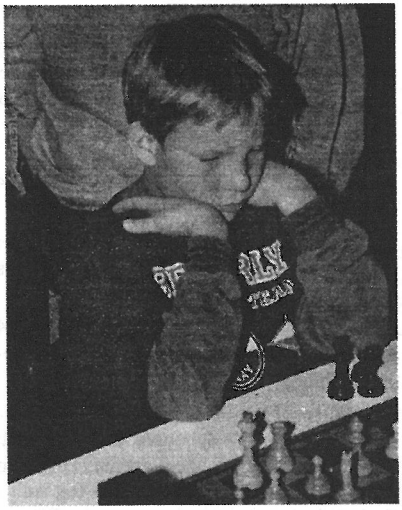
Strategin för de två sista ronderna på söndagen var att Rockaden skulle slå Manhem stort samtidigt som vi skulle slå Alingsås med 6–0 i fjärde ronden. Därefter skulle vi göra en jämn sistarond mot Manhem och ta andraplatsen före göteborgarna.

Tyvärr spelade Manhem–Rockaden 3–3. När dessutom LASS gjorde sin sämsta insats och bara spelade 3–3 mot Alingsås blev det helt plötsligt aktuellt att modifiera målet inför sista ronden till att klara tredjeplatsen. Vi gjorde också en hygglig insats mot högrankade Manhem. Martin och Eva spelade säkert och höll remi, Eva med mersmak. Kristian spelade mycket idérikt som svart i draken mot Gustaf Trolle och fick en lovande ställning med tre bönder för löpare men hade även i denna rond problem med betänketiden och förlorade. 1–5.

Slutställning

1.	SS Manhem I	26
2.	SK Rockaden I	25
3.	LASS	14.5
4.	Alingsås	10.5
5.	Manhem II	9
6.	Majornas SS	5

Sammanfattningsvis var det en ganska bra insats av vårt unga lag. Topplagens spelare fal-

Per Erlandsson (82), svensk skollagmästare 1991. I Slestadsskolans finallag 1994?

ler för åldersstrecket tidigare än våra varför de två–tre närmaste åren kan bli mycket intressanta för LASS.

Manhem I och Rockaden I kommer rimligtvis att göra upp om förstaplatsen i finalen i augusti. De fyra lagen från Stockholmskvalet är troligen helt chanslösa. LASS var för övrigt rankat som sjätte lag totalt i bägge grupperna.

I sista stund meddelas att Rockaden 2–5 tog finalplatserna i Stockholm! Vi anser därmed Göteborgskvalet som den moraliska finalen och räknar oss som "moralisk" trea i hela riket.

Skolflick–SM i Indal

Från Linköping var vi 5 tjejer som spelade: jag, Jessica, Eva, Sara och Isabell.

Anna Eriksson

Sara hade åkt upp en dag tidigare, men vi andra åkte på samma tåg. Eftersom det tog 9 timmar att åka dit var vi tvungna att ta ett tåg som gick 6.40. Inte kul. Vi klarade det i alla fall, jag vet inte hur.

Fram till Stockholm, där vi bytte tåg, var vi de enda schackspelarna, men på Stockholms station såg vi halva Rockaden kliva på tåget. Vad kul, tänkte jag. Det verkade inte de tycka. Trots att jag och Eva gick bort till dem och var där nästan en timma minns jag inte att någon sa något! (Ö, Anna, vad kan det bero på?) Efter många tråkiga timmar kom vi alla fall fram till Sundsvall, tågen går inte till Indal.

Det enda jag visste om Indal innan tävlingen var att det inte var någon stad och att det låg i Norrland. Men jag hade trott att det åtminstone skulle vara större än Lambohov. Det var det inte. Indals centrum består av en ICA–affär, en telefonkiosk och en mack. Kiosken hade just gått i konkurs. Vi spelade i ett hus som inte var färdigbyggt. Tävlingsledarna kunde inte sköta lottningen. Förutom det fungerade väl det mesta.

Nu över till resultaten: I gymnasieklassen spelade bara fyra stycken, men trots det spelade de för första gången för sig.

Gymnasiet (4 deltagare, 6 ronder)

1. Christin Andersson . Malmö ... 4.5
2. Nina Kiema ..... Norrköping 4.5
3. Nelly Sällquist ..... Norrköping 3

Ingen LASSare deltog i gymnasieklassen. I högstadieklassen däremot spelade jag, Eva och Jessica.

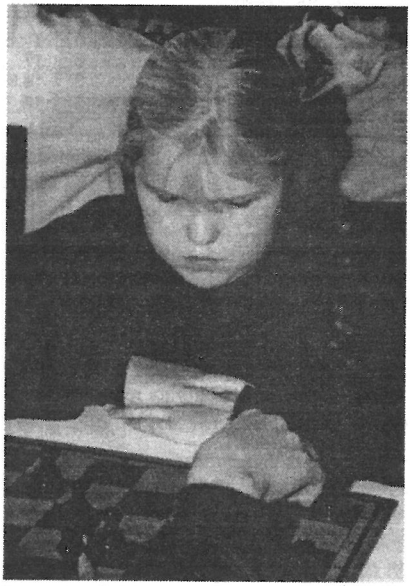
Högstadiet (19 deltagare, 8 ronder)

1. Anna Lundin ..... Haninge .. 6.5
2. Sara Granath ..... Västerås . 6
3. Susanne Gladén ... Sala 6
4. Anna Eriksson ..... LASS 5.5
7. Eva Berglund ..... LASS 4.5
14. Jessica Wickström .. LASS 3

Mellanstadiet var som vanligt den största klassen. Susanne Ericsson vann lätt och hade segen klar redan före sista ronden. Ensam LASSare var Sara Wilander.

Mellanstadiet (29 deltagare, 8 ronder)

1. Susanne Ericsson .. Göteborg . 7.5
2. Mona Mikati ..... Strängnäs 6
3. Lisa Modeér ..... Vinslöv ... 5.5
16. Sara Wilander ..... LASS 4

Sara Wilander (82), yngst i mellanstadieklassen på skolflick–SM, tog 50% !

Lågstadieklassen blev den jämnaste. Karin Englund och Maria Karlsson spelade remi i andra ronden. Därutöver vann båda alla sina partier, och särskiljning fick avgöra. LASS–tjejen Isabell spelade tävlingen för första gången.

Lågstadiet (14 deltagare, 10 ronder)

1.	Karin Englund	Knislinge .	9.5
2.	Maria Karlsson	Falkenberg	9.5
3.	Karin Lundberg	Marieholm	7
10.	Isabell Ljunggren ...	LASS	3.5

Talangjaktskvalet 1993

Tävlingen samlade i år 19 LASSare födda 1983 och senare. Efter 6 ronder enligt Monrads system och ca 3 timmars spel erhölls denna slutställning:

1.	Erik Olsson	5	22
2.	Joel Hermansson	5 .	19
3.	Oscar Carlsson	5	16.5
4.	Linus Aronsson	5	15.5
5.	Anders Sjögren	4	18
6.	Linda Aronsson	4	16.5
7.	Olle Viman	3	21
8.	Peter Andersson	3	20
9.	Bengt Werstén	3	18
10.	Andreas Carlsson	3	18
11.	Joakim Fredriksson	3	17
12.	Jan Pettersson	3	14.5
13.	Martin Wrangenby	3	12

Som synes jämnt i toppen. Många Lambohovsspelare, men nu har vi även fått med några nya förmågor från Linghem som säkert kommer att lyckas ännu bättre nästa år då de fått lite mer tävlingsrutin.

Talangjaktsfinalen 1993

Årets talangjakt som hölls i Halmstad den 24 april, den dagen då sommaren kom, samlade 138 deltagare, vilket lär vara rekord.

Åke Hermansson

Fjolårets segrare Hans Tikkanen fick se sig slagen av Patric Siegbahn, Wasa SK, med en halv poäng.

Vi får gratulera Johan Appelberg, Schack 08, som klarade placering nr 7 med 6.5 poäng av 8 möjliga, och blev bäste östgöte.

Än en gång fick vi se att våra LASSare håller en hög klass med god bredd. Slumpen avgör vem som lyckas bäst, den här gången blev det Joel Hermansson. Inför sista ronden kunde vi se fyra av våra deltagare sitta på något av borden 19–25, och trots att vi skickade så många som fem representanter från vår förening så hamnade samtliga på övre halvan av resultatlistan.

Det är ett sant nöje att få vara med och se våra fina ungar kämpa så väl och lyckas så bra.

Resultat (138 deltagare, 8 ronder)

1.	Patric Siegbahn .	Wasa Sk	83 ..	7.5
2.	Hans Tikkanen ..	SK Vargen ..	85 ..	7
3.	Aron Lagerberg .	SS Manhem .	83 ..	7
34.	Joel Hermansson	LASS	84 ..	5
40.	Linus Aronsson ..	LASS	83 ..	5
55.	Linda Aronsson .	LASS	83 ..	4
57.	Oscar Carlsson ..	LASS	84 ..	4
60.	Erik Olsson	LASS	84 ..	4

Knatte– och Ungdomsserierna

Serierna spelades som vanligt under tre lördagar. I år hade ungdomsserien (6 lag) för högstadiet uppstått igen. Tur var det för LASS som dominerade denna klass helt.

Ingvar Carlsson

Ungdomsserien

1.	LASS–Mix	29	10
2.	LASS–Tornhagen	26	6
3.	Schack 08 I	23	6
6.	LASS–Linghem	5	0

I LASS–Mix spelade Lasse Danielsson, Kristian Friebe, Pontus Carlsson, Hans Lönnefelt och Niklas Meijer.

I Knatte A, mellanstadiet (11 lag) blev det som väntat svårare för LASSarna. Liksom i Skollag–DM blev Vilbergen och Finspång för svåra.

Knatte A

1.	08–Vilbergen I	60	19
2.	Finspångs SK I	59.5	18
3.	LASS I	56	15
4.	Motala SS	47	14
6.	LASS Slestad	43.5	11
7.	LASS II	40.5	7

I LASS I spelade Olov Wilander, Toumaj Ahmadi, Björn Alling och Sara Wilander.

Även i Knatte B, lågstadiet höll sig alla LASS-lagen väl framme. Bäst lyckades LASS-Slestad I med Linus Aronsson, Bengt Werstén, Erik Olsson och Oscar Carlsson som vann varje match utom den viktiga matchen mot 08-Vilbergen I.

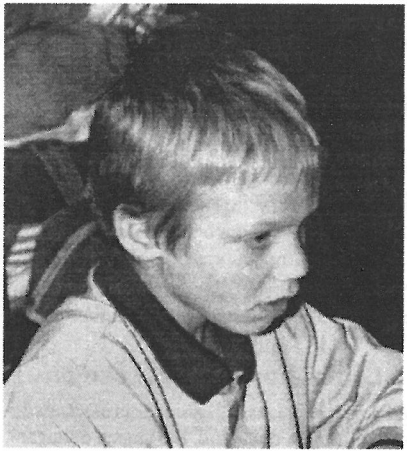
Knatte B

1.	08-Vilbergen I	59.5	16
2.	LASS-Slestad I	51.5	14
3.	08-Vilbergen II	47	12
4.	LASS I	32	10
6.	LASS-Mix	25.5	5
7.	LASS-Slestad II	21.5	5

När det gäller bredd dominerade Schack 08 med 11 lag och LASS med 10 lag. Motala fick ihop 3 lag och Finspång 2 lag medan övriga klubbar tyvärr lyste med sin frånvaro.

Skollag-DM 1993

Efter tre finalplaceringar 1990-92 och två SM-segrar för Tornhagsskolan respektive Slestadsskolan var våra förhoppningar i år något mindre sedan bl a Slestadsskolans segerrika lågstadielag nu blivit yngst på mellanstadiet. Trots det lyckades Linköpingslagen bra på Ektorpsskolan i Norrköping.

Oscar Carlsson (84), snabbspelande talangjaktsfinalist från Lambohov.

Gymnasiet (7 lag)

1. De Geerskolan I, Norrköping ... 20
2. Ebersteinska skolan, Nokpg 18.5

På grund av Viktorias och Anders deltagande i De Geer räknar vi detta som en halv LASS-seger.

Högstadiet (7 lag)

1. Ektorpsskolan, Nokpg 18.5
2. Tornhagsskolan, Lkpg 17.5
3. Skäggetorpsskolan, Lkpg 11.5
7. Linghemsskolan, Linköping 4.5

Starkt spelat av Tornhagen som troligen har ännu bättre chans nästa år.

Mellanstadiet (14 lag)

1. Hagaskolan, Nokpg 17
2. Viggestorpsskolan, Finspång ... 17
3. Slestadsskolan, Lkpg 16.5
4. Vrinneviskolan I, Nokpg 15
13. Ullstämma skola, Lkpg 7

Ingen hade ju trott att fjärdeklassarna Pontus Carlsson, Joakim Nordin och Per Erlandsson förstärkta med femteklassaren Christian Hedenstierna skulle vinna mellanstsdieklassen redan i år. Som synes var man dock snubblande nära. Nästa år ser det lovande ut.

Lågstadiet (12 lag)

1. Vilbergsskolan I, Nokpg 21.5
2. Opalens skola, Nokpg 21
3. Slestadsskolan I, Lkpg 16.5
4. Slestadsskolan III, Lkpg 12
5. Slestadsskolan II, Lkpg 11.5

Slestadsskolans tre lag placerade sig samtliga mycket bra. I år var dock två Norrköpingslag för starka. Nästa år har de flesta av Vilbergens och Opalens spelare "fallit för åldersstrecket" och då har Slestad en jättechans.

Skollag-SM semifinal

Lyckligtvis fick Tornhagsskolan en utfyllnadsplats till semifinalen p g a de nya reglerna som ger distrikt med många lag i distriktstävlingen vissa extraplatser. Se Martin Kylingers artikel.

För övrigt kan nämnas att Opalens skola vann en semifinal på lågstadiet och gick vidare till

riksfinal! Även Hagaskolan och Viggestorpskolan klarade sig bra i mellanstadiets semifinal där man blev tvåa och trea.

Skollag–SM semifinal

Tornhagslaget knep en andrapalats i DM och fick spela semifinalen i Helsingborg. Vi hade en förändring i laget, Jessica Wickström spelade i stället för Olov Wilander på fjärdebord.

Martin Kylinger

Vi anlände, efter en lång resa, till Helsingborg (varför ända hit?) klockan 11.15. Vi hade då en bra bit att gå till spellokalen, vilken vi kom fram till tio minuter innan anmälningstiden gick ut.

Organiseringen av login var under all kritik. Först var det meningen att vi skulle sova i ett klassrum, men när vi kom dit var vi placerade i spellokalen. Vi blev senare flyttade till blixt– och analysrummet, vilket fick röjas på spel och bord klockan elva.

Resultatet på brädet var långt under mina förväntningar. 10 poäng av 24 och en femteplats (av sju) var en besvikelse.

Individuella resultat

1. Anna Eriksson 2
2. Martin Kylinger 4.5
3. Hans Lönnefelt 2.5
4. Jessica Wickström 1

Rapport från ungdomsgrupperna

Klubben

Lasse Danielsson och jag hade även i år hand om onsdagsschacket på klubben. Lasse tog hand om B–gruppen och jag A–gruppen.

Kristian Friebe

Vi i A–gruppen hade mycket teori. Vi tittade bl a på partier och analyserade möjligheterna för vit och svart i olika ställningar. Vi har också gått igenom lite spelöppningsteori, bl a Franskt och Caro–Kann. I den sistnämnda spelade vi en 10–min–turnering med följande resultat (5 ronder):

1. Joel Hermansson 4
2. Jonas Duman 3.5
3. Magnus Mishel 3
4. Niklas Meijer 2.5
5. Tony Johansson 1
6. Peter Andersson 1

Vi gick också igenom slutspel med bonde + lätt pjäs, där spelade vi ingen turnering utan värderade ställningarna.

Båda grupperna tillsammans spelade en sjuronders monradturnering med 15 minuters betänketid. Resultat:

1. Niklas Meijer	6	
2. Magnus Mishel	5	
3. Tony Johansson	4	25
4. Björn Lagerström	4	22
5. Torsten Hultqvist	4	20
Joel Hermansson	4	20
7. Jonas Duman	3	26
8. Peter Andersson	3	24
9. Cagatay Konuskan	3	17
10. Emanuel Svennérus	3	15
11. Martin Wrangenby	2	15
12. Oskar Andersson	2	13
13. Magnus Qvist	1	20
14. Anders Nordenfelt	1	14

De tre främsta i B–gruppen var Björn Lagerström, 4p, Torsten Hultqvist, 4p, och Cagatay Konuskan, 3p.

Lasse har i B–gruppen sysslat med olika saker. De har bl a tittat på enklare spelöppningsteori och haft kombinationstävlingar som de lade samman i en stor. Resultat (30 p möjliga):

1. Magnus Qvist 23
2. Torsten Hultqvist 20
3. Björn Lagerström 19
4. Cagatay Konuskan 17
5. Martin Wrangenby 15
6. Anders Nordenfelt 12
7. Oskar Andersson 10

De gick också igenom bondeslutspel, och tränade att spela mot varandra i olika ställningar.

På avslutningen spelade vi sista ronden i monradturneringen och hade prisutdelning.

Lambohov, Slestadsskolan

Vi har i de båda onsdagsgrupperna närmare 20 mycket trogna deltagare. De yngsta deltagarna är dessutom mycket entusiastiska och utvecklas snabbt. De bästa tredjeklassarna har

närmat sig fjärdeklassarna i spelstyrka. Vi hoppas att dessa i femte klass satsar lite mera för då kan nästa års skoltävlingar bli mycket roliga.

Ingvar Carlsson

De mest intresserade har liksom i höstas också gått i Per Svenssons fredagsgrupp.

Resultat i onsdagsgruppernas vårtävlingar:

Tidiga gruppen

1. Linus Aronsson 25.5
2. Erik Olsson 24
3. Linda Aronsson 22.5
4. Oscar Carlsson 21
5. Anders Sjögren 17
6. Olle Viman 14
   Isabell Hedenstierna 14
8. Isabell Ljunggren 13
   Bengt Werstén 13
10. Linnea Teintang 10
    osv

Sena gruppen

1. Christian Hedenstierna 24
   Linus Aronsson 24
3. Björn Werstén 22.5
4. Linda Aronsson 18.5
5. Joakim Nordin 8
6. Per Erlandsson 7

Linghem

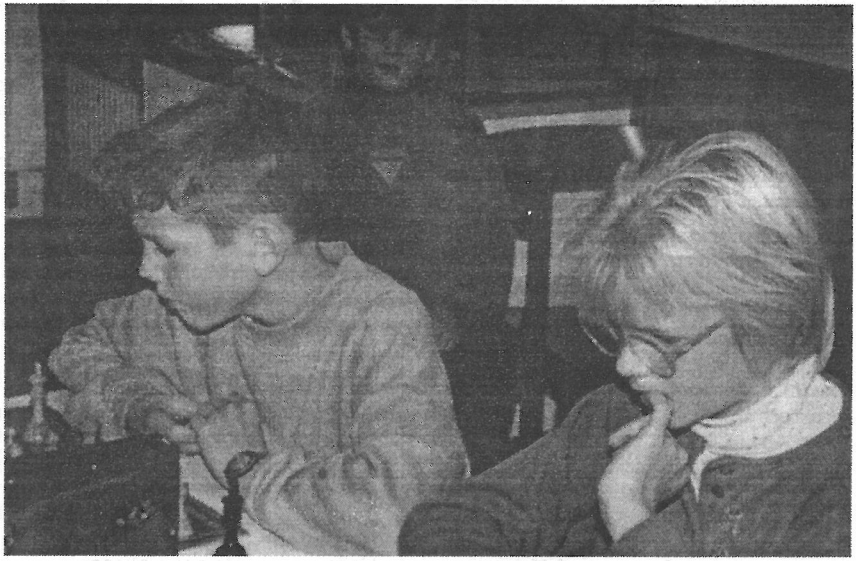
I början av terminen var det bara några få deltagare, men killarna ställde upp och lyckades få med några 84:or.

Martin Kylinger

Vi har bl a spelat en 15–minutersturnering och en slutspelsturnering, samt några problemlösningstävlingar. Totalt resulterade detta i att Mats Linde segrade med en halv poängs marginal till tvåan, Anders Pettersson.

Resultat

1. Mats Linde 42
2. Anders Pettersson 41.5
3. Mikael Björn 32
4. Erik Landström 30
5. Andreas Carlsson 20
6. Johan Aronsson 16
7. Martin Olsson 9.5
8. Petter Forsberg 9

Linus & Linda Aronsson (83), klubbens starkaste tvillingar, etta och fyra sammanlagt i Knattecupen 1992.

MSF Open

Jag tänker tillbaka till den 18:e december, den dag då MSF Open började, och tillika sista dagen i skolan. Efter en tämligen trist avslutning i kyrkan kände jag stressen och resfebern komma krypande. Än värre blev det då jag märkte att bussen var så fullproppad att jag tvingades stå i trappan och busschaufförен vägrade köra innan några gick av. Skulle jag missa tåget? Nej, jag hade inte behövt oroa mig, efter en stund gick några andra av, och bussen for iväg.

Anna Eriksson

Jag kom hem, och i c:a en timme gick jag omkring och oroade mig och försökte komma på vad jag hade glömt. Givetvis kom jag inte på det då, men senare visades det vara "Dagens ros", en berättelse av Maria Pham. Så småningom blev det dags att bege sig till stationen och jag kände lyckan sprida sig i hela kroppen. Jag skulle spela schack! Ja, egentligen var det ju inte själva schackspelandet jag såg fram emot, utan att träffa en massa schackspelare. Antagligen såg inte de fram lika mycket mot att träffa mig. Särskilt inte i kombination med Maria Pham, som skulle bli min reskamrat.

När jag såg tåget sakta ner, begav jag mig till vagn 17. Det första jag såg var min syster Ingela kånkande på en väska. Hon skulle nämligen lämna den till min far, som hade skjutsat mig till stationen. Maria verkade glad att se mig, men det gjorde ingen annan (Ingela och Tessan). Efter bara några få minuter begav sig Ingela och Tessan ut på färd genom tåget med Vicke, Anders, Mende, Johan och Barkis som mål. Jag och Maria kände oss övergivna, så vi skrev en berättelse om två stackars övergivna flickor på ett tåg. Mycket realistisk och välskriven. Efter c:a en halvtimme stod vi inte ut längre, utan även vi begav oss på färd genom tåget.

När vi kom fram hörde vi en mångstämmig suck och några yttranden typ; Vad gör ni här, stick va'! Efter en stund accepterade de vår närvaro och resten av tiden fördrev vi med roliga gåtor, varav jag lyckades lösa en, vilket jag är mycket stolt över. Efter fyra timmars färd närmade vi oss Lund. Jag och Maria började fundera lite smått på om vi skulle gå av i Lund eller Malmö. Tävlingen gick ju i Malmö, men jag, Maria och Tessan skulle bo hos min syster Helena, som bor i Lund, där hon studerar. Tessan kunde vi inte fråga, eftersom hade dragit sig tillbaka till vagn 17. Men smarta jag kom på att klockan var för lite. Min far hade nämligen upplyst mig om när tåget skulle vara framme.

Så kom vi fram till Malmö. Det var meningen att Helena skulle möta oss på stationen, men hon dök inte upp. Trots att vi bönade och bad försvann alla övriga schackspelare åt olika håll. Kvar stod tre vilsekomna flickor. Vi väntade en stund, men blev mer och mer övertygade om att Helena inte skulle komma. Jag och Maria hade lyckats undvika att stämpla våra biljetter, och eftersom vi ändå var på stationen löste vi in dem. När vi var klara hörde vi en röst i högtalarna: Ingela Eriksson har ett meddelande från Helena Eriksson.

Eftersom de är mina systrar kände jag mig träffad, och jag och Maria gick för att höra hur meddelandet löd. Personalen frågade om oss om någon av oss var Ingela Eriksson, och efter

Liten personförteckning

Tessan	Terese Andersson
Vicke	Viktoria Johansson
Anders	Anders Jansson
Mende	Mende Dimowski
Johan	Johan Hellsten
Barkis	Jonas Barkhagen
Helle	Helena Eriksson

vårt fina svar att vi "nästan" var det fick vi reda på att Helena hade fått förhinder och att vi skulle mötas i spellokalen.

Ve och fasa! Hur skulle vi hitta dit? Det problemet var fortfarande olöst då vi berättade hur det förhöll sig för Tessan. Vi beslöt att göra ett försök, grundat på de c:a 10 olika vägbeskrivningar vi fått. Efter det att Tessan gått fel två gånger och vi hade gått i en cirkel hittade vi till slut den rätta vägen.

Vad det nu tjänade till. Det första vi såg var nämligen en väntande schackspelare utanför en låst dörr. Typiskt! Jag och Maria satte oss på väskorna p g a våra trötta ben. Folk som gick förbi stirrade på oss som om de trodde att vi kom från yttre rymden. Så var naturligtvis inte fallet, även om man skulle kunna tro det om oss schackspelare. Vi satt där och väntade i vinterkylan i en halvtimme. Då kom en annan schackspelare som helt enkelt öppnade dörren. Vi fick en chock!

Väl inne i spellokalen anmälde vi oss och började så smått fundera på att gå och äta. Men vi hade ingenstans att ställa våra väskor. Som tur var erbjöd de snälla tävlingsledarna en plats under granen åt oss, så att vi skulle kunna gå och äta i lugn och ro. Givetvis ville vi, eller åtminstone jag, äta pizza, det godaste man kan äta på denna jord.

Eftersom det brukar vara ganska gott om pizzerior brydde vi oss inte om att ta reda på var det fanns någon innan vi gick. Det verkade inte vara några problem, utan ganska snart fick vi syn på en. Priserna visade sig dock vara så höga att vi hade fått svälta resten av tävlingen om vi hade ätit där. Och det hade ju inte varit så kul, så vi gick vidare.

Efter en stunds lönlöst letande efter en billigare pizzeria frågade vi några förbipasserande om de kände till någon billig och bra pizzeria. Javisst, Piccolo är billig och bra, sa de, och beskrev hur vi skulle gå. När vi kom fram visade det sig däremot att priserna inte var mycket lägre där. Nåja, nu var vi väldigt hungriga, så vi gick in. Pizzorna var ovanligt vattniga och vi fick stå ut med någon helt talanglös musikers sång samt pianoklinkande. Vi började så smått undra vad det fanns för pizzerior i Malmö, eftersom de hade kallat den här billig och bra! En ännu större chock fick vi när vi skulle betala. Jag och Tessan hade delat på en pizza, och det kostade 12 kr extra. Det kan väl inte ha varit så svårt att dela den i två delar! När vi gick lovade vi varandra att aldrig mer äta där.

Vi gick tillbaka till spellokalen, där vi träffade min syster Helena. Hon avslöjade för mig att hon hade bakat en tårta till Tessan, som fyllde år den dagen, och det var därför hon inte hade mött oss på stationen. Nu var det inte länge kvar tills 1:a ronden skulle börja, så jag tänkte precis gå upp till MSF Opens spellokal, som var en trappa högre upp än Malmö Open, då jag kom på att jag inte hade någon penna. Det hade däremot Tessan, så jag fick låna en av henne.

Jag kollade lottningen och såg att jag hade vit mot en spelare på 1270. Idealiskt! Men nu kom problemet. Pennan funkade visst inte. Ronden hade redan börjat, så medan min tid gick letade jag efter en penna. Jag frågade Tessan och Maria om någon av dem hade någon, men det hade de inte. De var de enda jag kände som spelade MSF Open, så jag fick springa ner och hämta en i Helles väska. Trots det tidsmässiga underläget lyckades jag vinna partiet, likaså gjorde Maria och Tessan. Helena förlorade tyvärr.

Övriga människor vet jag inte hur det gick för. P g a Helenas alltför långa parti fick vi springa till stationen.

Nåväl, vi hann med tåget, och kom hela och glada fram till Lund. Men bussen hade precis

Blixt–KM

Vårsäsongen startade upp med den sedvanliga KM–blixten. I år deltog tio spelare i kampen om den åtråvärda KM–titeln. Två spelare, Börje Pettersson och Håkan Greiff, slutade på 7,5 poäng varför särskiljning tilltogs. Det visade sig att de hade remiserat inbördes varför resultat mot trean, Mikael Broberg (7 poäng), avgjorde där Börje hade vunnit medan Håkan hade havererat. Blixt–KM–vinnare blev således Börje Pettersson på 7,5p/9.

gått så vi fick gå hem till Helle, vilket kändes som att gå c:a 10 mil. Men jag överlevde, kom fram och började pumpa min luftmadrass. Dessvärre är jag inte särskilt duktig på det, så större delen av kvällen gick åt. Men jag hann i alla fall äta en bit tårta. Sedan visade det sig att klockan var mycket, och eftersom schackspelerskor behöver sin skönhetssömn bestämde vi oss för att sova.

Nästa morgon var vi tvungna att gå upp alldeles för tidigt, c:a 7, eftersom ronden började klockan 9 och vi måste gå till stationen. Ja, vi gjorde oss i ordning och gick iväg. Det är otroligt vilken dålig kondition jag har, jag var helt slut efter bara någon kilometer! Vi kom till station ganska tidigt. Irriterande, eftersom man hade tvingats stiga upp klockan sju. Jag sörjde min förlorade sömn.

Vi kom till Malmö c:a 8.50 och lyckades hitta rätta vägen till spellokalen vid första försöket! Fantastiskt! Jag mötte en spelare på 1300 (misstänkt rating, jag var övertygad om att han var nybörjare) som spelade en skotsk variant som jag aldrig hade sett förut. Det blev remi ganska tidigt, men dock ingen fegremi. Antagligen tyckte båda att den andre stod bättre. Maria blev också klar ganska snart. Den lyckliga människan vann.

På något sätt lyckades Tomas Ernst (som Jonas Barkhagen och Patrik Lyrberg hade presenterat oss för dagen innan) få oss att börja prata med honom. Ett tips: vill ni prata med en påfrestande människa, prata med Tomas Ernst. I en halvtimme fick vi lyssna på hans skryt om hur duktig han hade varit i skolan och om att han hade varit den yngsta mästarklasspelaren genom tiderna. Nåväl, vi blev av med honom till sist och träffade Helle och Tessan. Helle hade förlorat och Tessan spelat remi (tror jag).

Det blev dags för den tredje ronden, i vilken jag mötte Jörgen Blixt på 1319. Jag förlorade. Jag kände mig ganska deppig eftersom jag bara tagit 1½ av 3 och gått ner en massa i ranking. Jag fick istället glädja mig åt Marias framgång, hon vann även det här partiet och delade ledningen, Tessan vann också, men Helle förlorade tyvärr.

Nu var det dags för lunch. Helle och Tessan åt matsäck, men jag och Maria ville äta pizza. Vi hittade ingen bättre pizzeria än den vi varit på dagen innan, så vi gick dit. Men den här gången skulle vi inte låta oss luras. Vi köpte en pizza och gick tillbaka till spellokalen. Men vi kom på en sak; vi hade ju ingen kniv! Det måste vi ju ha för att skära upp pizzan i mindre bitar! Vi frågade alla vi kände, men konstigt nog hade ingen någon kniv med sig! En tävlingsledare föreslog oss att fråga om vi fick låna en på ett cafe som låg precis vid spellokalen. Men det fick vi minsann inte! Inte ens när vi lovade att köpa något när vi lämnade tillbaks den. Taskigt! Nåja, vi gick tillbaks till spellokalen och gav upp vårt sökande efter en kniv. Vi slafsade i oss pizzan och kände oss så smått ofräscha. Jag lovade mig en sak: Att aldrig mer äta en kall pizza utan kniv.

Klockan närmade sig 15.00 och fjärde ronden som jag som tur var lyckades vinna mot en spelare på 1299. Maria förlorade för ovanlighetens skull. Tessan vann och Helle förlorade. I nästa rond skulle vi ha två timmars betänketid istället för en som i de föregående ronderna. Bra tyckte jag eftersom jag alltid brukar ha dålig tid.

Påskblixt

Endast fyra spelare deltog i den dubbelrondiga påskblixten. Segrade gjorde Robert Ericsson med 6 poäng.

Efter huvudturneringen spelades dock ytterligare två blixtar nu med sex respektive sju deltagare(!). Sexmannatävlingen vanns av Robert Ericsson på 5p/5 medan sjumannatävlingen fick två segrare genom Robert Ericsson och Börje Pettersson på 5,5p/6.

Vad var det Viktoria sa i intervjun i Corren? – "Schackspelare är konstiga". Och visst är det konstigt att man inte orkar masa sig ner till klubben till kl19 utan först framåt 20–2030, eller!?

Men i den här ronden hade jag faktiskt bättre tid! Det blev remi efter ganska lång tid. Jag mötte Arne Bolin på 1488. Antagligen tänkte han väl nåt i stil med: Oh, en liten flicka med lägre ranking, det blir pinsamt om jag inte vinner. Han höll nämligen på att traggla med ett remislutspel där jag låg under med bonde i en timma! Fast det var stenremi! Givetvis blev jag sur och uttråkad. Gissa vad han sa efter ronden då! "Den stackars lilla tjejen var trött". Gissa om jag blev arg när jag hörde det! Han sa det alltså inte när jag var närvarande och kunde försvara mig! Förtal kallar jag det!

En typisk sådan som berömmer en om man förlorar och försöker antyda att man bara hade tur om man vinner! Är det inte konstigt att man är bättre när man förlorar än när man vinner!?! Ett perfekt exempel på köns– och åldersdiskriminering! Maria fick remi och Helle och Tessan vann sina partier (tror jag).

Nu var jag tvungen att spela bra de två sista ronderna för att bli nöjd och inte gå ner i ranking. Eftersom mitt parti hade hållit på så länge var vi tvungna att springa till station. När jag kommit över ilskan över min motståndares uppförande i den senaste ronden kände jag mig i alla fall ganska nöjd med dagen. Jag hade åtminstone tagit 50% och under lunchpausen hade jag köpt några jättefina schackvykort och dessutom slapp vi gå till Helena utan åkte buss. På Helles korridor hade de haft julfest, så Helle och Tessan tillbringade kvällen med att äta upp resterna.

Jag och Maria var dock mätta så vi åt bara varsin lussekatt. Jag var jättepigg och höll nästan på att prata ihjäl Maria, men hon var inte lika pigg, så efter ett slag svarade inte hon längre. Då tyckte jag inte att det var så stor idé att prata med henne längre, så även jag försökte sova. Precis när jag skulle somna kom Helle och Tessan in, så jag var vaken en halvtimme till. Nu var även jag trött, så jag avundades Maria som sov lugnt.

Det blev morgon. En morgon som var ungefär som föregående morgon, men med den stora skillnaden att vi åkte buss till stationen. Vi var ute i god tid, så vi brydde oss inte om att fixa biljetter med hjälp av Helles kort just då. Ja, vi tyckte att vi hade så gott om tid att vi väntade alltför länge.

När vi såg tåget, kom vi plötsligt på en sak. Vi hade inte fixat biljetter! När tåget stannade var vi panikslagna och bönade och bad att få betala på tåget. Men det gick konduktören inte med på! Medan jag, Maria och Tessan stod och förklarade för konduktören att vi var schackspelare och skulle komma försent till ronden, eller t o m förlora på WO, sprang Helle iväg för att fixa biljetter. Vi lyckades uppehålla konduktören tillräckligt länge för att hon skulle hinna, så vi kom med tåget.

Ja, alla undrande schackspelare som åkte med tåget, nu har ni fått förklaringen till varför ni kom fem minuter för sent till ronden!

Efter att jag fått remi och säkrat åtminstone säkrat 50% gick jag ner till Malmö Opens spellokal där jag träffade Maria, som hade vunnit sitt parti. Vi gick för att titta på Helles parti, men fick syn på några billiga bräden och klockor som någon hade köpt ännu billigare i Ryssland för att sälja här.

Jag och Maria köpte varsin klocka i julklapp till Jessica respektive Marias lillebror Hai. Helena, som hade kommit fram till oss köpte ett schackbräde. Efteråt ångrade sig hon så smått och frågade om jag önskade mig det i julklapp. Det visade sig senare att jag fick det.

Jag och Maria tröttnade på att stå och kolla på Helles parti, och gick ut till analysrummet (som lika gärna hade kunnat kallas rökrum). Där satte vi oss först och såg på när Johan Hellsten analyserade sitt parti med sin motståndare. Men Johan verkade inte särskilt glad, så vi gick och irriterade Barkis, Stefan Schneider samt någon dansk som hette något i stil med Jakob Okorv. Maria ville spela olika schack (typ studsschack, kameleontschack mm) men jag tröttnade ganska snart på det. Därför hittade vi på tallriksschack. Det går till så att man lägger en tallrik (inte för stor) i mitten på brädet och de rutor tallriken täcker får man inte gå på. Tyvärr var det inte så jättekul.

Efter ett slag kom Helle ut och berättade att hon fått remi. Eftersom vi har samma musiksmak begav vi oss till en skivaffär som Helle

sa hade mycket Hanoi Rocks (Ett suveränt finskt band som tyvärr upplöstes 1984 då trummisen dog). Men eftersom det inte verkar existera några skyltsöndagar i Malmö var det stängt. Besvikna fick vi gå tillbaks och äta vår matsäck. När det var dags för ronden började vi alla bli nervösa. Nu var det dags för det stora avgörandet. Skulle vi vinna pengar och i så fall: hur mycket? Men det gick ganska bra för allihop. Jag vann, Helle fick remi precis som Maria (fast Maria stod på klar vinst) och sist men inte minst: Tessan vann och kom därmed tvåa! Det innebar att hon vann 1000 kr + rankingpris (c:a 300 kr)! Maria fick också rankingpris + pris för att ha kommit bland de tio bästa! Jag var avundsjuk.

Nu var tävlingen slut och det återstod bara en rolig sak; att spela fyrmansvist på tåget hem. Det var bara ett problem, vi var bara tre som skulle ta det tåget. Jag, Maria och Vicke. Vicke skulle förresten bo hos Helle sista dagen. Varför minns jag inte riktigt. Just det! Ni kanske är intresserade av vilka som vann! Malmö Open vanns av Solokov (vars autograf vi velat ha dagen innan, men eftersom vi inte velat prata engelska hade vi bett Ferdinand Hellers att fråga Solokov om vi kunde få hans autograf men vi glömde fråga om Hellers, vilket var ganska pinsamt) samt Zezulkin och Mikael Johansson. Babak Malekian vann MSF Open.

Vi åkte hem till Helle och jag började deppa, som jag alltid gör när roliga tävlingar är slut. Kvällen tillbringade vi med att äta spagetti (som var mycket god) och prata om schackspelare. Men även en kväll har ett slut, och snart var det morgon igen.

Vi fick gå upp tidigt för att hinna med tåget, och kombinationen av att vara trött och ha gått hela vägen till station gjorde att jag var helt slut när jag kom fram. Helles och Tessans tåg (de och min syster Ingela skulle till Danmark) gick tidigare än vårt, och eftersom vi hade gott om tid gick vi till cafeterian. Därifrån fick vi plötsligt syn på Olle Wademark och Jonas Barkhagen (Barkis hade sagt att han skulle ta ett tåg som gick klockan fem, men antagligen ljög han för att slippa mig och Maria, eller också hade han missat tåget)! De verkade inte glada åt att se oss, men vi blev i alla fall glada. Nu kanske vi skulle få spela fyrmansvist? Efter ett slag kom tåget, och jag och Maria gick och lämnade våra väskor innan vi gick till Vicke, Barkis och Olle. Där satt vi en stund och tittade på när Barkis och Vicke spelade luffarschack.

Men snart ville Olle och Barkis sova, så vi andra gick till restaurangvagnen för att äta frukost. Där träffade vi några andra schackspelare, som vi satt och pratade med tills de skulle gå av. Sedan gick vi och satte oss på våra platser, länge försökte jag övertala Maria och Vicke att gå till Barkis och Olle för att spela fyrmansvist. Till slut gick de med på det, men det tog lång tid. Men då ville inte Olle och Barkis spela! Jag satt där ganska länge, ända tills jag fick för mig att titta ut genom fönstret. Då upptäckte jag att vi var i Linköping! Inom tio sekunder hade jag sagt hejdå, rusat genom tåget och hämtat min packning. Precis lagom tills tåget stannade. Deppig över att tävlingen var slut, men i övrigt ganska glad, öppnade jag dörren och klev av tåget.

Anna Eriksson – Arne Bolin

1. e4 c5 2. d4 cxd4 3. c3 dxc3 4. Sxc3 Sc6 5. Sf3 d6 6. Lc4 e6 7. 0–0 Sf6 8. De2 Le7 9. Lf4 e5 10. Ld2 0–0 11. Tfd1 Lg4 12. Le3 a6 13. Sd5 Sxd5 14. Lxd5 Tc8 15. Tc1 Dd7 16. Td2 Sb4 17. Txc8 Dxc8 18. Lb3 Kh8 19.Ta3 Sc6 20. Tc2 f6 21. Ld5 Dd7 22. Lxc6 bxc6 23. Dxa6 Lxf3 24. gxf3 c5 25. Df1 Da4 26. Dd3 Da8 27. Db5 Dc8 28. Df1 De6 29. Dg2 f5 30. Lg5 f4 31. Lxe7 Dxe7 32. Dg4 Dd8 33. Td2 Tf6 34. Kf1 Tg6 35. Df5 Tf6 36. Dg4 De8 37. Ke2 h6 38. Td1 Tg6 39. Df5 Db5+ 40. d3 Dxb2+ 41. Td2 Db5+ 42. Td3 De8 43. Db5 De6 44. Td5 Tg5 45. Dh4 Dd7 46. a4 Dc6 47. Dh3 Da6+ 48. Td3 c4 49. Tc3 Dxa4 50. Dc8+ Kh7 51. Txc4 Db5 52. h4 Tg6 53. Kd2 Db2+ 54. Tc2 Dd4+ 55. Ke2 Tf6 56. Td2 Db4+ 57. h5 Db5+ 58. Td3 Tf7 59. De6 Tf6 60. remi

Jag hamnade på...

en av Argentinas förnämsta schackklubbar, som låg på Aveny Cordoba i centrala Buenos Aires, en sen vårkväll i oktober. Klockan var ungefär tio när jag anlände till klubben efter en lång promenad genom stadens täta smog. Schacklokalen var inredd i en av innerstadens pampiga byggnader uppförd i en sorts franskinfluerad barockstil. Men liksom alla andra hus i den annars så ståtliga stadskärnan var fasaderna i dåligt skick, helt enkelt ett konkret tecken på den djupa ekonomiska kris som landet befinner sig i. Klubblokalen bestod av två våningar med många rum. Redan vid entrén var det fullt med folk som jag fick tränga mig förbi, för att komma uppför den vindlande trappan som ledde upp till övre våningen. I lokalen hade just en blixtturnering satts igång som egentligen borde ha startat två timmar tidigare enligt utsatt tid. Men bagateller som tidsförseningar är dock inget man upprörs över i Argentina.

Viktoria Johansson

Anledningen till att huset var belägrat av en sådan stor mängd schackspelare, förutom blixtspelarna själva, var att ingen mindre än Garry Kasparov ämnade deltaga. Vem som helst fick lov att vara med, men för att undvika ett alltför stort deltagarantal var anmälningsavgiften ganska hög, vilket naturligtvis inte avskräckte vår svenske blixtmästare Christian Jepsson.

Efter en timmes armbågande hade jag äntligen nått mitt mål. Jag kände mig som en packad sardin när jag stod i dörröppningen till ett rum fyllt av blixtspelande argentinare, för att försöka få en skymt av världsmästaren. Då och då kunde man skönja lite av hans numera ganska grånande hjässa. Efter rondens slut som varade i tio minuter, blev stämningen nästan tumultartad. En väg för Kasparov skulle banas genom folkhopen, vilket tog sin lilla tid. Men när folk motats undan tillräckligt, kunde Kasparov kliva genom folkvimlet för att försvinna i väntan på nästa rond.

Under den långa väntan som följde till tredje ronden steg temperaturen i spellokalen. Bland de till naturen så smått hetlevrade argentinarna väcktes snart en viss irritation. Vid ett tillfälle uppstod nästan slagsmål mellan två män om en av de bättre åskådarplatserna. Efter 45 minuter var det äntligen dags för nästa rond, och man kunde uppfatta vem som skulle möta vem om man lyssnade noga till den raspiga rösten i högtalaren. Sorlet tilltog när det åter var dags för Kasparov att ta sig genom folkvimlet. När han passerade hälsade han igenkännande på mig, vilket är något att vara stolt över, eller hur! Det var inte bara vanliga schackintresserade argentinare bland åskådarna, förutom en hel del av deltagarna i världsmästerskapet för juniorer kunde man också hitta den store Miguel Najdorf.

För att fördriva tiden på något sätt diskuterade jag krigssituationen i f d Jugoslavien med några personer från Slovenien, Kroatien och Bosnien. Ett vrål av förtjusning från folkmassan följt av applåder avbröt oss plötsligt. Av

Våravslutningen

Fredag den 23 april hölls våravslutning på klubblokalen med bland annat prisutdelning i LM, mat, dryck etc. Av det drygt tjugotal medlemmar som dök upp till avslutningen, deltog tolv stycken i den obligatoriska våravslutningsblixten. Bäst lyckades Per Vernersson som byggde staket med 11p/11. Tvåa blev Börje Pettersson på 8 poäng samma poäng som trean Håkan Greiff men med vinst i det inbördes mötet. Fjärdeplatsen togs av Torbjörn Karlsson med 7,5p.

uppståndelsen kunde man dra slutsatsen att Kasparov förlorat. Mycket riktigt! Snart kom Kasparov ut igen anmärkningsvärt samlad, men med ett märk väl leende på läpparna. Men han kan trösta sig med att han inte förlorade mot vem som helst. Den långhårige ynglingen han led nederlag mot var ingen mindre än Pablo Zarnicki, Argentinas framtidshopp som senare skulle komma att vinna hela juniorvärldsmästerskapet.

Fyra timmar efter min ankomst till schackklubben, tro det eller ej, var det betydligt mindre folk i lokalen, och syretillgången hade äntligen stigit till en acceptabel nivå. Eftersom det var spel dagen därpå och det blivit lite sent, klev jag ut i den ljumma oktobernatten igen för att ta en taxi tillbaka till vårt hotell på Aveny Reconquista. Halv tre var jag åter hemma nöjd med mina upplevelser.

Men blixtturneringen då? Ja den fortsatte i sitt vanliga tempo och slutade inte förrän klockan sex i gryningen. Då hade Kasparov för länge sedan åkt hem, men dagen därpå besökte han spellokalen och studerade, om än något generad, Zarnickis parti. ■

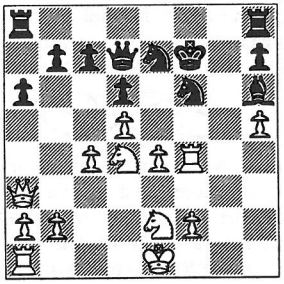
Siab Open

Tre LASSare ställde upp i Öppna Mälardalsmästerskapen i Västerås, även känt som Siab Open. Tony Herrström gjorde en fin turnering; fem poäng på sju ronder innebar delat 3–4 pris.

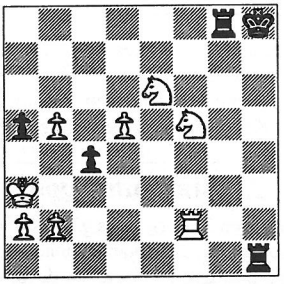
Arno Platau och Chris Jordan deltog i en sanktionerad turnering. Arno nådde sitt mål, att kvalificera sig för klass I, medan Chris även i fortsättningen spelar i klass II. Arno har en tuff spelstil och väjer inte för offer om sådana skulle krävas:

Arno Platau – Leo Ngaosuum

1. d4 g6 2. c4 Lg7 3. Sc3 d6 4. e4 Sc6 5. Le3 e5 6. d5 Sce7 7. g4 f5 8. gxf5 gxf5 9. Dh5+ Kf8 10. Lg5 De8 11. Df3 f4 12. Sge2 Sg6 13. Sb5 Dd7 14. h4 a6 15. Lh3 Df7 16. Da3 Lxh3 17. Txh3 Dd7 18. h5 S6e7 19. Lxf4 Kf7 20. Tf3 exf4 21. Txf4+ Sf6 22. Sbd4 Lh6

23. Txf6+ Kxf6 24. Df3+ Kg7 25. Se6+ Kg8 26. Df6 Sg6 27. hxg6 hxg6 28. Dxg6+ Lg7 29. 0–0–0 Th6 30. Dg4 Kh8 31. Tg1 Tg8 32. Kb1 Df7 33. f4 Df6 34. S2d4 c5 35. e5 dxe5 36. Sf5 exf4 37. Sfxg7 Th2 38. Tg2 Th1+ 39. Tg1 Th2 40. Tg2 Th1+ 41. Kc2 f3 42. Tf2 Dh6 43. Dxf3 Tc1+ 44. Kb3 b5 45. cxb5 a5 46. Sf5 c4+ 47. Ka3 Dh1 48. Dxh1+ Txh1 och vit vann.

Ett ganska typiskt Arno–parti; först ett pjäsoffer, sedan ett kvalitetsoffer, och motståndarkungen svävar i livsfara. Den här gången lyckas motståndaren med stor möda rädda sig in i ett totalförlorat slutspel, men efter 49. d6! hade han förmodligen gett upp; bonden kostar torn inom fåtalet drag. I partiet flyttade inte vit någon av sina fribönder under de närmast följande tjugofyra (!) dragen! Rekord?

Äventyr i österled

Den 24:e april åkte jag, Johan Hellsten, Richard Persson och Josef Ask till Tartu för att spela en ungdomsturnering (födda 76 eller senare). Anledningen till detta var att jag blivit bekant med några ester i somras.

Anders Jansson

Vi tog båten från Stockholm, där fick vi vår första kulturchock. Varifrån kom alla de slampigt klädda kvinnorna som ledsagades av mer eller mindre sliskiga män? Detta är nog ett ganska vanligt förekommande fenomen i de fattiga öststatsländerna där man kan göra nästan allt för pengar.

Vi fick några timmar över i Tallin eftersom vi missade anslutningsbussen till Tartu. Den tiden utnyttjade vi till att äta frukost på Tallins finaste hotell till det överkomliga priset av ungefär 15 svenska kronor.

Efter att på detta sätt styrkt oss kroppsligt och själsligt kände vi oss upplagda för ett besök på anrika Paul Keres schackklubb. Vi stötte på trubbel i form av en äldre dam (läs: kärring) som hasplade ur sig estniska haranger som en kulspruta. Efter ett tag lyckades vi urskilja ordet "Polizei", och fick en känsla av att vi inte var riktigt önskvärda.

Efter våra eskapader var vi ytterst nära att missa den andra bussen. Det var bara tack vare den rådande trafikanarkin kombinerat med vår chaufförs latenta formel 1–instinkter som gjorde att vi hann.

I Tartu bodde vi hos olika familjer och blev väldigt väl omhändertagna, och fick samtidigt en möjlighet till inblick i det estniska "nationalkynnet". Esterna verkar vara ännu stelare än vi svenskar. Det är väl ganska naturligt med tanke på de ekonomiska förhållandena i landet. Dessutom verkar de ha väldigt svårt att ta egna initiativ, och det är ju inte heller särskilt svårt att förstå med tanke på det forna centralstyret.

En kväll träffade vi en svensktalande dam som hjälpte till med biståndsarbete och hon menade att klyftorna i samhället kommer att öka enormt eftersom man måste kunna "ta för sig" när man nu släpper det mesta fritt och låter djungelns lag råda.

Denna nationalkaraktär avspeglades i organisationen av turneringen: De hälsade inte de utländska lagen välkomna, vilket man kan förstå med tanke på språkförbistringen. De förklarade aldrig hur själva lagturneringen fungerade och det fanns inga planscher där man kunde läsa reglerna. Detta drabbade Johan på ett snöpligt sätt, i en remiställning trodde han att han bara behövde göra trettio drag i stället för fyrtio och förlorade på tid.

Det var lag från Lettland, Ukraina och Finland. Finnarna är ju inte kända för sitt emfatiska sinnelag men när de får sprit i sig kan det mesta hända... Vi lärde oss att för finnarna är Estland något av vad spanska solkusten och Kanarieöarna är för oss svenskar. Men det kändes ändå ganska magstarkt när en av de finska ledarna var "kanon" under pågående spel. Han var allmänt jobbig och skulle förstås "trösta" Johan efter den försmädliga tidsförlusten, men inget ont som inte har något gott med sig (om man bara tar chanserna). Josef

Chock

I mitten av mars spelades det en chockturnering på klubben. Endast fyra par vågades sig ner för att mäta sina krafter i denna ädla schackkonst. Bland annat uteblev de erkänt stora fanatikerna. Vann gjorde nu Håkan Greiff/Pelle Lindberg på full poäng. På tredje plats finner vi det kryptiska teamet "Slemmings", något säger oss dock att det nog är bröderna Friebe som spökar. "The Slemming Brothers", hmmh...

kunde ha blivit årets hjälte när finnen som gratulation kysste Josefs söta lettiska motspelare. I det läget var finnen i perfekt läge för en rak höger och jag tror personligen att lettiskan skulle smält som snö i solsken, men det får vi aldrig reda på eftersom Josef bara satt och åsåg eländet som ett fån. Finlands ära upprättades dock när finnen nästa dag i något nyktrare tillstånd bad om ursäkt och visade att han var en riktigt trevlig prick även om det slog över dagen innan.

Som sagt var så var vi bland de äldsta spelarna i turneringen, men det fanns ganska många spelare mellan 2180 och 2000, och de yngre förmågorna skulle nog alla varit bland de fem bästa bland svenskarna i sina respektive årsklasser. Johan var dock den klara favoriten.

Mitt eget spel blev bättre allt eftersom turneringen fortskred beroende på att jag hade haft ett speluppehåll på en månad. Ett kraftigt trendbrott inträffade dock i den femte ronden, morgonen efter att vi varit på en nyöppnad restaurang och blivit lite väl frestade av de billiga drinkarna. Partiet förflöt enligt följande: I öppningen lade jag smärtfritt beslag på en bonde och det verkade bli en ganska lugn resa, men det blir ju så mycket mer spännande om man försöker begå harakiri. Under ett tiotal drag var jag helt ute och cyklade, lyckligtvis lyckades jag dra med mig min motståndare i "tempot" och jag lyckades vinna på ett mirakulöst sätt.

Denna ovanliga ynnest av Caissa gjorde att jag kände mig skyldig att spela anständigt schack i fortsättningen. Det lyckades jag göra i det sjätte partiet. Inför sista ronden var vi fyra spelare på fem poäng (av sex möjliga), jag, Johan, en est och en lett. Jag skulle ta mig an letten som verkade vara en väldigt kaxig kille. Speluppläggningen var dock inget problem. Letten hade visat sig vara en giftig taktiker som kunde spela väldigt opositionellt ibland. Han skulle monteras ner bit för bit:

Anders Jansson – Bezjin

1. e4 d5 2. exd5 Sf6 3. d4 Sxd5 4. Sf3 g6 5. Le2 Lg7 6. 0–0 0–0 7. Sa3

Med idén Sc4–e5, men i stället för att bestämma hur springaren ska utvecklas finns det naturliga 7. Te1.

7. – Sb6

Kanske onödigt.

8. c3

Ett lite väl försynt drag. 8. Te1 var bättre.

8. – Sc6 9. Lf4 Lf5?! (Te8!) 10. Te1 Te8 11. Lb5 Ld7

En pinsam följd av dragomkastningarna.

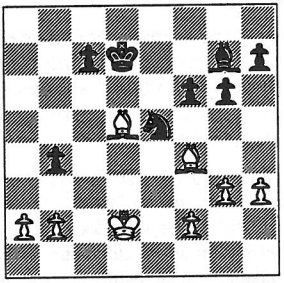
12. Dd2

12. h3! och svart är i ett skruvstäd.

12. – a6 13. Lf1 Lg4 14. Le2 Dd7 15. Tad1 Tad8 16. h3 Lxf3 17. Lxf3 e5

Äntligen, men till priset av löparparet.

18. dxe5 Dxd2 19. Txd2 Txd2 20. Lxd2 Txe5 21. Txe5 Lxe5 22. Kf1 Kf8 23. Ke2 Ke7 24. Lc1 Kd6 25. Sc2 Sd5 26. g3 b5 27. Se3 Sxe3 28. Kxe3 Lg7 29. Ke2 b4 30. Lf4+ Kd7 31. Kd2 Se5 32. Lb7 a5 33. Ld5 f6 34. cxb4 axb4

Genom lite runtflyttning har jag gjort framsteg i form av en potentiell fribonde på a–linjen. Problemet med svarts ställning är att han inte har några konstruktiva idéer. Helst ska han hålla sig avvaktande men jag tror inte denna taktik är förenlig med den kaxige lettens personlighet. Nu vinner jag ganska enkelt.

35. Kc2 Kd6 36. Lg8 h5 37. Kb3 g5 38. Le3 c5 39. a4 g4 40. h4 f5 41. Lc4 Sc6 42. Lf7 Sa5+ 43. Kc2 c4 44. Lb6!

Nu kunde svart gett upp. Löparna "rakar av" svarts ställning.

44. – b3+ 45. Kb1 Sb7 46. Lxc4 Sc5 47. a5 Sa4 48. Le3 Sc5 49. a6 Sxa6 50. Lxa6 Kd5 51. Ld3 Ke5 52. Lf4+ Ke6 53. Lc4+ ■

Torvald minns:

Egeisk resa

En sjö– och schackresa, och ett minne av Erik Tholén

Erik Tholéns förhållande till vår schackgudinna Caissa var som den försmådde friarens. Han dyrkade henne med lidelse men kärleken var sällan besvarad. Han spände dock ständigt sin båge lika hårt, försökte om och om igen fast han ofta stångade sin panna blodig. Han var den genuine romantikern som alltid angrep, positionsspel är ju som alla vet mycket ledsamt och dessutom helt onödigt när man skall sätta motståndaren matt.

Torvald Larsson

Denna lite raljanta inledning är, om det inte misstycks, nödvändig för att teckna den sanna bilden av Erik, en generös och samtidigt våghalsig äventyrare som spelade schack på samma sätt som han föredrog att leva livet: med spänning. Han var motsatsen till den enkla kamrerssjälen men ändå, eller just på grund av detta, ingen helt okomplicerad person att leva tillsammans med. Vi gjorde tillsammans en resa ...

Eriks stora fritidsintresse, vid sidan av schacket och en del annat förstås, var segling. Schack och segling – två motpoler? Jag är inte helt säker. Segling försiggår på de stora fälten, det oändliga havet, med horisonten som gränslinje och bortom den en ny horisont. Schack begränsas till en halvmeterstor yta med 64 rutor och 32 pjäser. Ändå är dess intellektuella innehåll lika oändligt som havet, se där likheten!

Sedan början på 70–talet hade Erik haft sin segelbåt stationerad på ön Pathmos i Grekland. Han hade skaffat den i Göteborg och ägnade den gången tre hela månader till att segla ner den, genom Tysklands och Frankrikes otaliga slussar och kanaler. Eriks profession eller borgerliga yrke var högstadielärarens, inom ämnena matematik och fysik samt (i yngre år) även gymnastik. Alla feriemånader varje sommar ägnade han åt segling i Medelhavet och tog då alltid med sig en utvald skara som besättning, som till självkostnadspris (Erik var mycket generös) fick vara med i lämpligt korta eller långa perioder – för att inte samvaron skulle bli alltför påfrestande för någondera parten, kan man tänka.

I många år hade Erik lockat mig att följa med. – Du vet, sade han, vi sitter på däck och spelar schack om kvällarna och dricker vin och ser på havet! Så gör vi strandhugg på diverse intressanta platser och upplever kulturen på nära håll. Hela det antika Grekland! Osv, osv.

1988, då jag var nybliven änkling och livet inte hade så mycket roligt att erbjuda, accepterade jag att följa med på en 14–dagarskryssning. Även min 22–åriga son Christer fick följa med medan övrig besättning skulle bli en av Eriks gamla elever, en 42–årig stockholmare vid namn Björn, som dessutom var segelkunnig och behärskade flera språk, samt Björns två söner i 20–årsåldern. Den andra av de två veckorna skulle Björns finlandssvenska fästmö ansluta. Erik skulle flyga i förväg och möta på Pathmos.

Vi flög således charter till Aten, vistades där i två dagar med åtföljande nätter (besåg förstås Akropolis och mycket annat) och fortsatte så med färja från Atens hamnstad Pireus till Pathmos. Det var en åttatimmars heldagsresa som var ytterst fascinerande. Båten var fylld med öbor vilka tydligen hade varit inne på marknaden i Aten över veckändan. De flesta hade matsäck med sig i stora korgar. för första gången i livet fick jag uppleva den fantastiska grekiska övärlden och en solnedgång över Medelhavet. Solen låg som en jättestor eldskiva på horisonten, när den med nästan ofattbar hastighet – det föreföll som om det rörde sig om minuter bara! – formligen gled ner i havet och så med ens var det svart som i en säck!

Nåväl, vi anlände helbrägda till Pathmos, denna sagoomspunna grekiska ö där Johannes lär ha haft och även skrivit sina uppenbarelser, och sammanströmmade i den väldiga folkträngseln vid båten med Erik. Eriks ljusa kalufs och solvargsgrin lyste över alla mörka huvuden. Så begav vi oss till en närbelägen taverna mitt på en gata (!) där vi intog en liten välkomstmåltid. Sen blev det taxi till en annan del av hamnen – i en utkant – där Eriks båt AMI låg och kluckade.

AMI visade sig vara en gammal västkustkoster, 10 meter lång, med kajuta och skans i förstäven. Hon var byggd vid sekelskiftet – "a very old good lady" som en engelsman sa vid ett tillfälle – och var försedd, tack och lov, med en bastant dieselmotor. Hon var i "hederligt" skick, som sjömanstermen lyder, vilket innebar att det fanns åtskilligt målnings– och underhållsarbete att göra under resans gång.

Erik organiserade genast sin besättning i arbetslag, varvid jag som äldstematros genast utnämndes till "båtsman". På landkrabbans fråga vad titeln innebar lämnades upplysningen att båtsman är en arbetande förman. (Senare kom jag att befordras till högbåtsman, vilket som den begåvade läsaren begriper innebär att förmannen inte själv utför något arbete – ett synnerligen ansvarsfullt värv!)

AMI hade legat förtöjd i hamnen hela vintern och vi skulle nu företa den första sjöresan för säsongen. Båten skulle försättas i sjödugligt skick men detta var lättare sagt än gjort för vi fick nämligen inte upp ankaret! AMI låg förtöjd kanske 25 meter från kaj. Under vintern skulle hon ses till mot en viss ersättning av en fiskare, som tillika var präst. Han kom ombord med oljiga fiskehänder och klädd i svart prästkappa och rundkrage! Han förklarade under energiska huvudskakningar att han inte kunde hjälpa att ankarkättingen hade trasslat in sig i ankaret.

Erik muttrade om "prästfan" (fast på vårt språk) och dennes försyndelser och vilket hett ställe han önskade att den försumlige helst skulle hamna i, varefter han lejde en inhemsk dykare att undersöka fallet. Dykaren ifråga, som för resten var gift med en svenska och därför "hederlig" ansedd, av Erik, gick ner på bottnen medan hans tryckluftsaggregat under hälsovådliga stönanden stod för sig själv på kajen och puttrade. Hade det stannat, vilket det hotade med flera gånger, hade det förstås varit adjöss med greken. Efter en stunds rotande på bottnen, kanske 10 meter djupt, kom han dock välbehållen upp och förklarade att kättingen snott in sig i inte bara båtens eget ankare utan dessutom i ett annat som osannolikt oturligt råkade ligga intill. Ankaret skulle aldrig kunna lyftas var hans slutliga diagnos. Om Erik, skepparen, inte trodde honom gick det ju bra att själv dyka ner och förvissa sig. Han gav prov på ett sardoniskt (d v s djävulskt) leende för han kunde säkert inte tänka sig att åldermannen Erik, 67 fyllda, skulle gå ner i djupet... men det var just vad Erik gjorde! Han hade aldrig dykt med sådan utrustning tidigare men gick ner utan minsta tvekan, kom efter någon för oss orolig minut upp igen och be-

Januariblixt

Januariblixten var inte tänkt att vara en ordinär blixt utan var från början tänkt att spelas under cup–form. Men tävlingsledarens oförmåga att konstruera ett fungerande cup–system gjorde att planerna på en blixt–cup fick skrinläggas. Istället spelades en alldeles vanlig blixt med en inte helt ovanlig segrare. Vann gjorde Håkan Greiff på 7,5p/9. Tvåa på inbördes möte blev Torbjörn Karlsson med 7p samma som trean Tony Herrström.

ordrade lugnt att ankarkättingen skulle kapas. Greken, den professionelle dykaren, såg helt imponerad ut. "A very marvellous man!" sa han och kapade kättingen. Och vi var i väg.

AMI kunde naturligtvis segla men knappast med fart som kunde ta oss runt den grekiska övärlden. Dieselmotorn var naturligtvis en Guds välsignelse och gav oss i bästa fall 6 knop. Första riktiga segeldag var stormig, till råga på allt inledande elände. Vi gick västerut runt en av Pathmos uddar och ankrade vid en liten by utmed dess enda pir. Erik var nervös vid ankringen, för AMI rullade våldsamt innan vi kunde lägga fast henne i skydd mot piren av fendrarna (luftfyllda ballonger, med landkrabbans språkbruk). Så begav vi oss till en närbelägen restaurang, där Erik hade beställt (i förväg, för det visste vi nämligen inte om) en utsökt måltid på fisk. När vi precis ätit färdigt (själv var jag åtskilligt nervös för båten, det måste tillstås) kom några ungdomar springande och skrek att båten höll på att slita sig! Språngmarsch tillbaka till båten där flera fendrar hade spruckit av påfrestningarna. En av båtens pållare, vari relingen är fästad, hade gått rätt av. Vi kastade oss på båten, Erik fick igång motorn och vi styrde ut på det stormande havet!

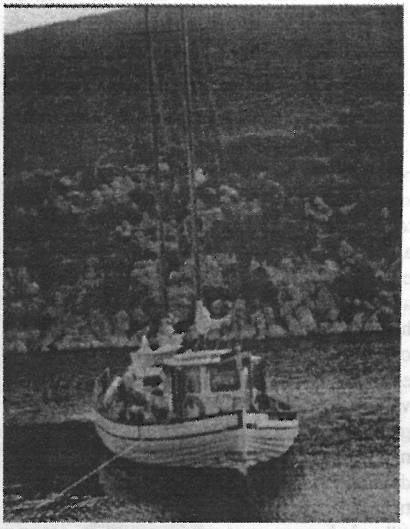
Denna första segeldag fick vi verkligen gå igenom ekluten, vi bleksiktiga landkrabbor! Vi gick med högsta motorvarv rakt mot Turkiets kust för att få lä. Vi hade planerat besök i Turkiet först senare men nu hade nöden ingen lag. Stormen var stark och havet röt, men AMI visade sig duktig! Hon dök med nosen före i skummet, kom upp med fradgan rinnande kring käften, ner igen osv, timme efter timme! Erik var hela tiden nere under durken för att laga den bristfälliga elpumpen, vilket var nödvändigt eftersom AMI tog in vatten. Hur han klarade av att arbeta hela tiden under durken utan att kunna se upp medan AMI skumpade och krängde är en gåta. Efter en stund gjorde dock även hans järnfysik påmint om sin existens, för han slängde sig upp ur durkhålet och fram till relingen där han spydde en stund (i lä förstås, ni alla landkrabbor!) varefter han var nere i durken igen.

Vi andra byttes om vid rodret, med ögonen nitade på kompassen, och försökte hjälpligt hålla ordning på våra magar genom att stint följa havet och den omöjliga horisonten så gott det gick med blicken. Efter åtta timmars gång gick vi in mot Turkiets kust och fick äntligen lä – och kunde pusta ut. Jag tror att jag inte var den ende som i den stunden tänkte att ... vad har vi gett oss inpå?! Men – det skulle visa sig att det inte skulle bli mera elände. Resten blev som den dröm vi hoppats på!

Vi styrde in i en oändligt lång och slingrande vik i det turkiska fastlandet, fullständigt öde. Bergssidorna runt viken var oändligt höga och vackra, ett kargt och vulkaniskt landskap, förunderligt. Allt var tyst, en märklig kontrast till stormens tjut tidigare, och solen gick ner bakom bergen. Vi ankrade 50 meter från stranden och gick med jollen in till land och förtöjde en lina.

Morgonen efter var en dröm, som i paradiset!

Solen sken från en fullständigt molnfri himmel, viken vilade i halvskugga bakom de höga bergskedjorna, vattnet helt stilla och kristallklart, kanske 10 meters djupsikt! Bad förstås i det kanske 25–gradiga vattnet. Erik kastade

AMI den underbara morgonen efter stormen i naturhamnen i Turkiet

sig i med huvudet före från relingen, crawlade som en säl ett 25–tal meter, kom upp med ett varggrin. – Det här är väl belöningen för eländet i går! sa han. Nu skall vi ha frukost!

Fortsättningsvis skötte vi matlagningen i arbetslag på två man åt gången och per dag. Vi samlade ihop en skeppskassa, varur vi solidariskt skötte inköpen. Även restaurangbesöken i hamnarna, vilket skedde mestadels varje kväll, betalades ur skeppskassan. När vi närmade oss någon ny hamn företogs en liten ritual på Eriks förslag: en av skeppsgossarna, alltså de tre yngsta ombord, fick servera var och en en valfri drink eller dryck från spritförrådet ombord, men bara en, Erik var sträng härvidlag. Något supande ville han inte vara med på.

Otaliga äventyr och upplevelser, vilka skulle leda för långt att här återge. I Ceseme, i Turkiet, togs vi emot mycket gästvänligt av tullen, som lånade oss ett gästankare som bevis på gästfrihet. Så iväg till tull– och klareringsmyndigheterna. Turkiet har ju som bekant ett mycket spänt förhållande till Grekland och det är inte med blida ögon man ser att turister kommer till Turkiet via Grekland. Nu skulle skepparen Erik till någon slags hamnläkare och myndighet och ville ha mig med. Han föreställde sig kanske att mina erfarenheter visavi myndighetspersoner skulle vara till hjälp. Hamnläkaren var en barsk herre i uniform med många epåletter. Samtalet flöt trögt och blev inte bättre av att Erik försökte tala grekiska. Ett papper halades fram som skulle undertecknas och vi begrep ingenting. Så kom jag att nämna att vi var svenskar, inte tyskar. Ingen reaktion. Så flög en ingivelse i mig och jag sade "Olof Palme" – och si på fan. Myndighetspersonen flög upp från stolen, famnade om oss och dansade en krigsdans, beordrade en medhjälpare att servera ouzo (tror jag det var) och förklarade på någon slags halvengelska att några av en rad uppräknade sjukdomar (sjöbjugg, rabies och bältros kantänka) det hade vi säkert **absolut inte** och vi var naturligtvis "very welcome" till hans stad! Så stämplades papperet med en stämpel så stor att hela skrivbordet skakade och så stämpelavgiften – 120 lira! (Jag blev lite orolig tills det gick upp för mig att det motsvarade 30 svenska ören!)

Så fortsatte vår resa, dag efter dag, med intressanta och minnesrika strandhugg på exotiska platser, ett stycke levande kulturhistoria. Om kvällarna, oftast efter något restaurangbesök, gick Erik och jag tillbaka till båten medan de övriga dröjde sig kvar i stan. – Vi måste ta ett parti, som Erik sade. Så satt vi då i styrhytten eller på däck i månens eller stjärnornas sken och spelade schack. Erik spelade precis så som han föredrog att leva, som ett äventyr. Inget gnetspel, det vore för tråkigt. Därför måste också jag falla in i hans spelsätt och funderade mest över spekulativa offer, vilket ibland och till Eriks oerhörda förtjusning visade sig att barka åt pipan, om man säger.

När jag vill kan jag i minnet återvända till våra trevliga schackstunder på akterdäck, med musiken i bakgrunden från tavernorna, med det spelande månljuset över vattnet, där man väntade sig se Afrodite själv plötsligt dyka upp, och så det kalla vinet i glaset intill.

Så berättade han, Erik, om sitt liv. Hur han tidigare på våren varit med på en jorden–runt–segling (fast i Söderhavet och kring Sydamerikas kuster mest) med det svenska segelfartyget Vida. Han hade träffat dess besättning i Stockholm och fick lösa in sig på en tremånaderstur. Sjömansprovet avlade han i Rio de Janeiro, där skeppets 32–metershöga master skulle målas. Ingen utom Erik åtog sig frivilligt jobbet, men Erik tyckte väl att han inte kunde säga ifrån. – Du kan tänka dig, sade han, att stå med tårna på ett balkongräcke på åttonde våningen och bara hålla sig i en tamp! Så ungefär kändes det!

På något sätt började jag förstå den sammansatta människa som var Erik Tholén lite bättre. Att han inte alltid var så lätt att leva tillsammans med hörde också samman med hans personlighet. Han krävde hög disciplin och moral av sin besättning, absolut inget slarv. Ofta irriterades han av att greker och turkar spelade så mycket "vulgär" musik på restaurangerna. Han hade flera kontroverser med diverse hovmästare som inte ville dämpa musiken till för Erik lagom nivå. Till viner hade han ett särskilt förhållande och var mycket noga i smak.

Helt kostlig var hans diskussion med en turkisk hovmästare om vinets temperering. Erik försökte förgäves få den andre att förstå att rödvinet skulle ha rumstemperatur medan den olycklige hovmästaren förklarade att kallare än kylskåpskallt vin kunde han inte frambringa.

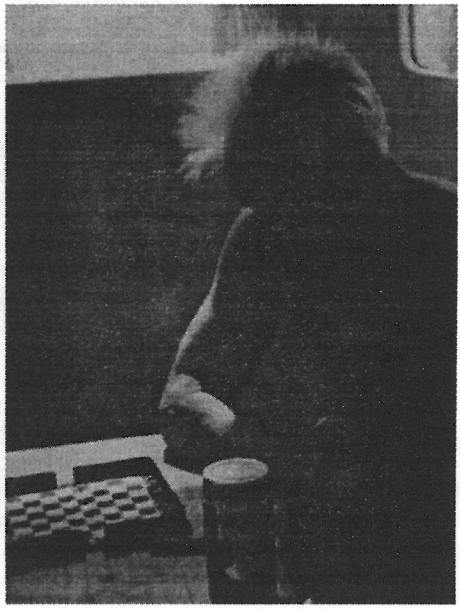
Sista dagen på vår resa anlände vi till Samos, varifrån jag och de tre ungdomarna skulle flyga till Aten på kvällen för vidare befordran till Arlanda. Erik, Björn och dennes fästmö skulle stanna ytterligare en tid. Denna sista och oerhört varma dag fotvandrade Erik och jag de säkert tre kilometrarna upp på Samosbergets sida för att besöka ett medeltida munkkloster. Vi besökte kryptan, dubbelt skön med sin svalka, och jag köpte som minne en tavla av en medeltida munk som föreställde en helig man med ljusgloria kring huvudet. På återvägen var vi tysta, vemodiga inför det stundande avskedet.

I solnedgången flög vi från Samos. Planet gjorde en äventyrlig gir ner mot havet innan det kunde lyfta. Långt där nere på marken stod Erik och Björn med fästmö och vinkade. Så slutade vår egeiska resa.

Nu är Erik så ofattbart hastigt och för mig oväntat borta. Han som var själva inkarnationen av hälsan själv, bara 72 år gammal. Möjligen efterrationaliserar jag, men anade jag ändå inte bakom hans oftast karska attityd en slags osäkerhet? Ville han bevisa, för sig själv inte minst, att han var oförstörbar? Han levde visserligen friskt och sunt men också han hade sina hundar i källaren, som uttrycket är.

Vad jag minns av honom är en generös person, öppen, ärlig och med frisk aptit på livet, detta underliga liv som vi alla är stadda att vandra. Helst vill jag minnas honom där han stod vid rorkulten och blickade på kompassen och mot vinden medan han höll kontroll på horisonten och synranden där borta. – Du vet, sade han en gång när vi filosoferade vid schackbrädet, det fascinerande med horisonten är att man alltid undrar vad som finns där bakom. Det är därför jag seglar och alltid velat segla.

Horisonten som han drömde om. Nu är han där. ■

Anslagstavlan

Korpen

Korpturneringen blev en jämn och spännande historia, som avgjordes med en direkt final i sista ronden mellan SAAB Verktyg och E4:s gäng. Ett oavgjort resultat räckte för SAABarna, som dessutom var enda lag som gick obesegrat genom tävlingen.

De för några år sedan så dominerande universitetslagen fick denna gång nöja sig med platser på den nedre halvan (UNIFO är en mix av IFM, Team ISY och FOA). Ett stalltips: Se upp med IDA till nästa år!

Sluttabell:

1.	SAAB Verktyg	8	4	4	0	21.5 12
2.	Ericsson	8	5	2	1	18.5 12
3.	E4:s gäng	8	4	3	1	20 11
4.	Kristians PAJ	8	3	4	1	17.5 10
5.	Tonkin Tornados	8	3	3	2	18 9
6.	IDA	8	3	2	3	16 8
7.	Plånyl AB	8	1	3	4	12.5 5
8.	UNIFO	8	1	2	5	13.5 4
9.	Mattarna	8	0	1	7	6.5 1

Marsblixt

Åtta spelare dök upp till marsblixten, som spelades i början på månaden. Segrade gjorde staketbyggaren Fredrik Nordlund på 7p/7 före Tony Herrström på 6p. Tredjeplatsen gick till västervikaren Mårten Rydell på 4p.

Efter huvudturneringen anordnades en "extrablixt" vilken fick tre segrare i Mårten Rydell, Börje Pettersson och Tony Herrström, alla 4p/5.

Saabmästerskapet

Resultat (9 ronder):

1.	Sture Carlsson	6.5
2.	Jan–Erik Johansson	6.5
3.	Folke Hellander	5
4.	Kenneth Leander	5

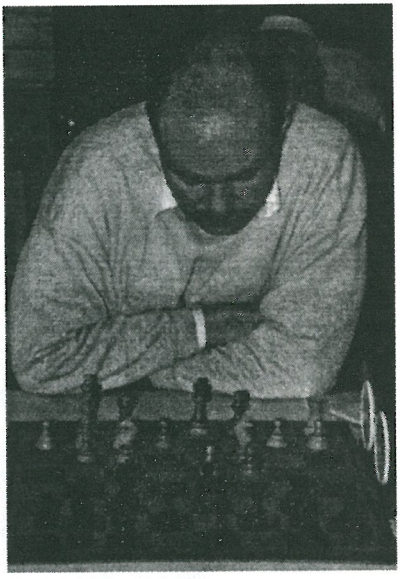
Blixt (15 ronder):

1.	Torbjörn Karlsson	14.5
2.	Åke Svensson	14
3.	Lars–Åke Persson	11.5
4.	Örjan Moberg	11.5
5.	Jan–Erik Johansson	10
6.	Sture Carlsson	10

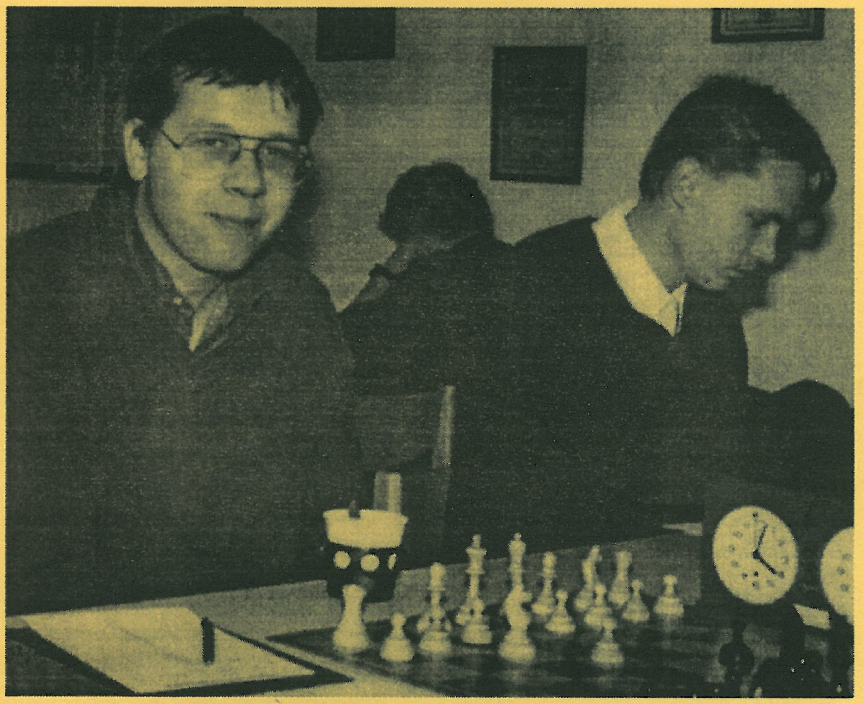
Åke "undvek särspel" genom att tappa en halva mot Lars–Åke Persson i näst sista ronden av blixtturneringen.

Blixt–LM

blev flyttat p g a olämpligt vald speldag (valborgsmässoafton), och spelades nu i stället dagen efter Kristi Himmelfärds dag. Fredrik Nordlund vann på 5.5 p, före Håkan Greiff (4.5) och Kristian Friebe (4). Sju spelare deltog.

Mikael Sundberg utan stenmur

Björn "Nalle" Pettersson och Thomas Majt laddar upp inför kvällens parti.

Närvaromonrad

Vårens närvaromonrad samlade färre deltagare än tidigare, och spelades bara över fyra kvällar. Vann gjorde Håkan Greiff, 9 p, före Chris Jordan, 7, och Börje Pettersson, 6.

Lösningar till Åkes problem

Vänster: 1. Ld8 Ke3 2. Df1

Höger: 1. Sd8 Kf5 2. Df3

Nästa nummer

kommer förmodligen att komma ut i början av oktober. Ur innehållet:

- Per V skriver om slutspel!
- Robert ger boktips till den teoriintresserade!
- Torbjörn förklarar sina korrpartier!
- SM i Lindesberg.
- Den nya lokalen?

Jag lovar, det finns plats för Ditt bidrag också!

Vi tar **gärna** emot bidrag i maskinläsbar form; på diskett för Macintosh eller PC, eller via email.

Det underlättar för mig om bidragen är skrivna på samma format som LASSmeddelande; jag tänker t ex på

Notation: Dragnummer; punkt; en blank; vits drag; en blank; svarts drag; en blank; nästa dragnummer osv (T ex 1. d4 Sf6 2. c4 ...)

Vitt ickedrag: – (dvs bindestreck) i stället för ... (ellips; tre punkter). T ex 2. – e6 3. Sf3 d5.

Manusstopp 1 september!

Rankinglista 93 05 01

Pavel Lacko	2265	Jimmy Friebe	1606
Vladimir Kozlov	2244	Pontus Carlsson	1598
Tony Herrström	2221	Peter Jonasson	1597
Ingvar Carlsson	2209	Philip Törner	1580
Viktoria Johansson	2197	Fernando Lizardi	1562
Robert Ericsson	2188	Chris Jordan	1562
Jörgen Fransson	2152	Tobias Gustafsson	1512
Anders Jansson	2126	Peter Holopainen	1496
Bo Sjögren	2108	Anna Eriksson	1401
Mikael Stanley	2088	Mats Karlsson	1396
Tom Axelsson	2065	Jan Eriksson	1385
Björn Alenfalk	2036	Jan Carlsson	1379
Claes Eriksson	2032	Daniel Hermansson	1346
Torbjörn Karlsson	1999	Martin Kylinger	1342
Torvald Larsson	1960	Olov Wilander	1309
Per Svensson	1947	Eva Berglund	1285
Stephan Norrman	1938	Hans Lönnefelt	1271
Hans–Åke Cedersund	1913	Björn Alling	1247
Kristofer Cassel	1898	Anna Svensson	1244
Ove Nyhlén	1894	Toumaj Ahmadi	1243
Michael Carlsson	1888	Björn Werstén	1221
Åke Svensson	1872	Per Erlandsson	1217
Tommi Saukkoriipi	1860	Alexander Pettersson	1214
Börje Pettersson	1856	Erik Olsson	1207
Bengt Hermansson	1797	Christian Hedenstierna	1196
Björn Pettersson	1782	Joakim Nordin	1195
Per–Ove Jakobsson	1780	Magnus Mischel	1181
Arno Platau	1748	Mats Linde	1179
Milan Polakovic	1729	Mårten Garner	1178
Göran Forslund	1722	Emanuel Svennérus	1176
Thomas Majt	1715	Linus Aronsson	1160
Svante Andersson	1688	Björn Lagerström	1157
Lasse Danielsson	1685	Nicklas Holmqvist	1151
Jonas Faresjö	1682	Jessica Wickström	1148
Mikael Sundberg	1680	Niklas Meijer	1148
Åke Hellström	1679	Tony Johansson	1133
Kristian Friebe	1663	Jan Pettersson	1132
Jan Lindström	1660	Sara Wilander	1127
Sören Andersson	1642	Jonas Duman	1103
Conrad Lindberg	1607	Linda Aronsson	1102